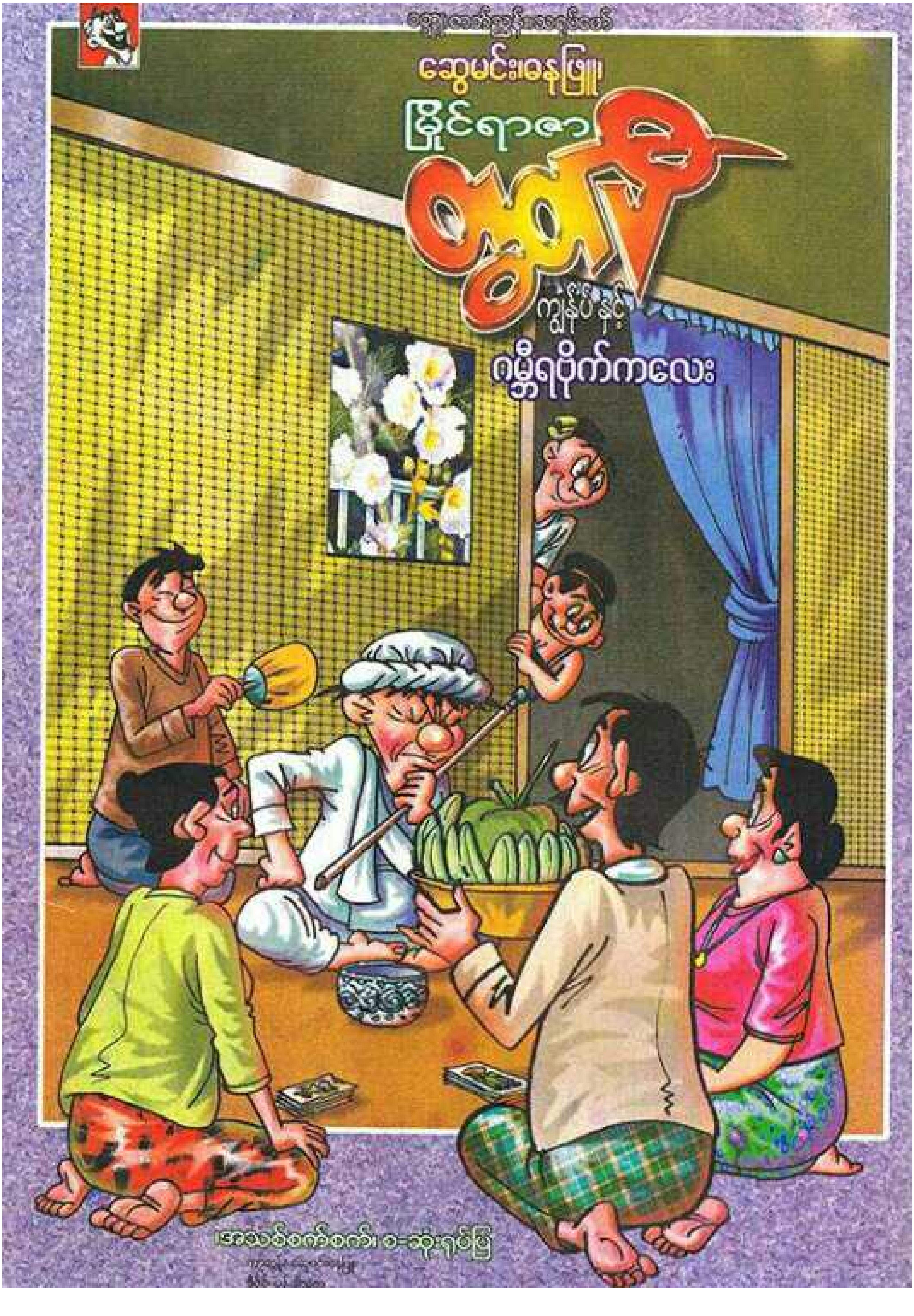
ဆွေမင်းမေနုဖြူ
မိုင်ရာဇာ
ဂမ္ဘီရပိုက်ကလေး

အခန်း (၁)   လူပျိုကြီးစောတင်မောင်နှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်

ယခုမူကိုသို့မဟုတ်တော့ပါချေ။
နံနက်ခင်းမိုးစင်၍ နေရောင်ခြည်
နုနုလေးများ..ထောင်ပေါ်လာသည်
နှင့်..ပထမဦးဆုံးကြားရသည့်
အသံများကား...
ဂရော...
ဂရိ...
တေါ.. တေါ..
နာမည်..ကိုပြန်ပြန်ကြွခဲ့နေ
အောင်ညှိရသည့်..ဆိုင်ကယ်
သမားများသာတည်း။
အမေက..ငါးပိရောက်ကို
ဝယ်ခိုင်းလို့..ခင်မျှား
က..ဘယ်ကလာတာလဲ.
မနက်ခင်း
လေ့ရှုပြီး
ပြန်လာတာ..
ဆိုင်ကယ်ဝိတ်ထွင်တဲ့
လူကို..နှင်းအောင်ချစ်
လုပ်တာနော်..
လူကလေး..မောင်မင်း..
ကျွန်ုပ်..လမ်းလျှောက်ရမှာ
ပျင်းလို့..ထွင်ခဲ့မိတာကိုအများ
ကြီး..တောင်းပန်ပါတယ်..

မြို့ပြ၏ အငွေ့အသက်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ တောကြိုအုံကြားသို့ ကူးစက်နှုန်း မြန်ဆွာပြင် ရောက်ရှိလာခဲ့ချေတော့၏။
စက်ဘီးလိုနင်းစရာ မလိုဘူး..သော့ဖွင့် လိုက်တာနဲ့..ဝူးခနဲ ထွက်သွားတာ..
လယ်ထွန်သွားလည်းဆိုင်ကယ်၊ ကောက်ရိုးသယ်လည်း ဆိုင်ကယ်..
ဟိုနား..ဒီနား သွားလည်း ဆိုင်ကယ်..တစ်ရွာနှင့် တစ်ရွာကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရေးလည်းဆိုင်ကယ်။
ဒီလူတွေ..လမ်းမှ လျှောက်တတ်သေး ရဲ့လား..ဟ
လူပျို၊ အပျိုလှည့်လည်သည်ဆိုင်ကယ်နှင့်။
မဆွဲ..ကိုမြင့်တာနဲ့ကိုယ့်ရင် ခုန်သံက..ဆိုင်ကယ်အင်ဂျင်သံ ကိုဖုံးသွားတာပဲ..
ဆိုင်ကယ်ကား၊ မျက်စိ နောက်လောက်အောင် အသုံးဝင်လှချေ၏။
ဒီချင်းတော့ ပြောင်းဆိုရတော့ မယ်ရို့..

ဪ လှည်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်..ဖုန်လုံး ကြီးတွေ.မဟုတ်တော့ဘူး...ရွာလမ်းတစ်လျှောက် ဪ ဆိုင်ကယ်..ဖုန်လုံးတွေရှည်မြင်နေပြီ..
ထင်သာပေါ့ ပုံစံက..အသံ ကောင်းမယ့် ပုံမှ မဟုတ်တာ..
ဆိုင်ကယ်စီးနှင်းသူကား ရွာနှင့်မျက်နှာပန်းလှသူချစ်၊ ထို့ပြင် အခေါ်ခက်..အောက်ဖက်အသစ်ခက်ခက်ကောက်သာရှေး ရှိသော..ဆိုင်ကယ်ကိုရွာမှ လူငယ်များများ..လယ် စီးနိုင်ကြ၏။
ကောက်စိုက်သွားသော..လူမိုက်ကိုလို..လယ် သူမများပင်..ဆိုင်ကယ်နှင့်ဖြစ်နေချေပြီ။
ဘွတ် ဘွတ်
မြေချင်းသွားရမှာ ရှက်စရာကြီး..
ဘောကိုနော်..ဘောကို ဝင်တိုက်မိရင်..ကြိုတိုင်း.. မှာတော့..တိုက်တဲ့သူက အမှန်၊ အတိုက်ခံရတဲ့ သူက..အမှားပဲနော်.

ထိုသို့..လှေထွင်ကျယ်လှစ်နေသော..ဆိုင်ကယ်တွေကိုကြည့်၍၊ ကျွန်ုပ်မှာ အမြင်ကတ်လွန်းလှချေ၏။
ငါ့ကိုသာတိုက်ကြည့် ဆိုင်ကယ်ကို တစ်စစီ အရေခွံ ခွာပစ်မယ်
ကျွန်ုပ်ကသာ..ဆိုင်ကယ်တွေကိုမြင် ပြင်းတက်နေသော်လည်း၊ ဆိုင်ကယ် မြင်လျှင်အာသာငမ်းငမ်းတက်သဘော ကျနေသူကား..မိုက်ကလေးတည်း.
ဟာ..မီးသွားတာ..ကြည့် ကောင်းလှချည်လား..
ဆရာတွက်ရယ်..ဆရာတွက်နဲ့ ယမှင်ကို..ဆိုင်ကယ်ဝယ် ပေးဖို့ပူရရင်...ဘယ်သူ့ကို ပူမှာလဲ..ပြောပါဦး...
ဒီမှာ..မိုက်ကလေး.. ဆိုင်ကယ်ဝယ်ပေးဖို့နေနေ သာသာ..မနက်ဘက်ဗိုက်ပတ်နဲ့ ညာ..ခင်နာကိုမပြတ်အောင် ပန်တီးနေရတာ..မင်း.အသိပဲ..

ကျွန်ုပ်မှာ..တပည့်ကြီးမိုက်ကလေး
ကိုကြည့်၍စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။
ဆိုင်ကယ်လိုချင်
ပိုက်တာနေ့ပါ...
ကျွန်ုပ်လယ်ပေးချင်သော်လည်း
ငွေဝိုငွေလုံးဆို၍..တစ်ခါတစ်လေ
နေထိုင်မကောင်း၍ပါရာစီတာမော
လေးပင်..ဝယ်သောက်ရာမရှိ၊
ကွမ်းရွက်ပုံဆေးကား..
အခွမ်းပြရို့ကောင်း..
တစ်နေ့နံနက်..ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့သို့
လှမ်းရွာမှဆိုးပေါ်လည့်လူ
သောစက်သံနှင့်အတူ..ဆိုင်
ကယ်အပေါင်းတစ်စီးရောက်
ရှိလာချေသည်။
အိမ်ရှေ့ကိုကြည့်လိုက်
သည့်အခါ၊
ဖုံး ဖုံး ဖုံး
ခက်သံကို
အများကြား
အောင်မသတ်
သေးဘူး
ဆိုင်ကယ်ပေါ်၌နေကာမျက်မှန်
ကို့အကျအနတပ်၍တက်ရှင်
မင်းသားဇတိုင်ပမ်းလာသူကား
လူမိုက်ကြီးမောင်မောင်ပင်
တည်း။
ဘုရား...
ဘုရား...

လူပျိုကြီးသည်..မျက်မှန်ကို..ဟန်ပါပါချွတ်၍..ဗိုလ်ကလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။
မင်းဘယ်က လာတာလဲ..
ငါလား..ဒေါ်ရှုတို့အိမ်က ပြန်လာတာ..ကောက်ညှင်း တစ်ဆီးလိုလို့..သွားသယ် ပေးလိုက်ရသေးတယ်.. ဟဲ..ဟဲ..
မိကောင်နဲ့အိမ် မလိုက်ဘူး..ငါနဲ့ ဘာဆို..ဟင်..
ဗိုလ်ကလေးကား..ခေါ်ကြီး ကိုအားကျသောမျက်လုံး ဖြင့်ကြည့်နေမှန်း..ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းသိရှိ၏။
ဟင်း..ဟင်း..
ခေါ်ကြီး..မင်းကဘယ်တုန်းက မိဆိုင်ကယ်ကြီး..ဝယ် လိုက်တာလဲ..
ဟဲဟဲ..မနေ့က လေကွာ..

နေပါဦး..မင်းက.. ဘယ်က..ပိုက်ဆံရ လာလို့လဲ..
မြင်းသားက..ဆိုင်ကယ်ပြင်တဲ့ ကိုဘတုတ်က..ဆိုင်ကယ်အဟောင်း တစ်စီးရှေးသက်သက်သာသာနဲ့ ရမယ်ဆိုလို့..သွားကြည့်ပြီး ကြိုက်တာနဲ့တစ်ခါတည်း ဝယ်လိုက်တာလေ..
မင်းအမေကကော..ပိုက်ဆံ ဘယ်ကရလဲ..
ဟဲ..ဟဲ..မာတာ မိခင်ကြီး..ဝယ်ပေး တာလေ..
အိမ်တစ်ခြမ်းပေါင်ပြီး ဝယ်ပေးလိုက်တာလေ ဟဲ..ဟဲ..

ကောင်းပြီ..ကောင်းပြီ..
ကျွန်ုပ်..လူပျိုကြီးဓါးကောကို
နားထောင်ကာ..အီလယ်လယ်ကြီး
ဖြစ်သွားရချေသည်။
ဟာ ဆရာတွတ်ကို..ငါလည်း
ဒီလို..ပူဆာရင်ရမှာပဲ..
အကယ်၍များ၊ ဗိုက်ကလေးက
ကျွန်ုပ်ကိုအိမ်တစ်ခြမ်းပေါင်
နိုင်းလျှင်..ကျွန်ုပ်မည်သို့လုပ်
ရပါမည်နည်း။
ဆရာတွတ်နဲ့
မခွဲချင်ဘူး
ဟဲ..ဆရာတွတ်ရော
ဗိုက်လေးရော
ဆိုင်ကယ်တစ်ပတ်လောက်
လိုက်စီးကြည့်ပါလား...
ဟာ..နေ..နေပါစေ
မင်းသူငယ်ချင်းသာခေါ်သွား
ကျွန်ုပ်တော့..မလိုက်တော့ဘူး
တော်တော်ကြာ..တောလဲ
သွားရတော့မှာ..

ရပါတယ်..ဆရာတွတ်ရဲ့ တောထဲအထိ..ဆိုင်ကယ်နဲ့ လိုက်ပို့ပါ့မယ်..

ဟာ..မဟုတ် တာ.
ဆရာတွတ်ရာ.. ဦးကောင်အပြောကြီး နေတာ..တောထဲအထိ ပို့မယ်ဆိုလည်း..လိုက် ပို့စေပေါ့..မြွေညှောင်း တောင်..သတ်သာ သေးသာဗျ..

ခေါင်မောင်ကား သူ..ဆိုင်ကယ်စီးကျွမ်း ကျင်ပုံကို အစွမ်းပြချင် နေပုံသည်။
လာပါပြီ ဗျာ...

၁၀

နေပါဦး မင်းဆိုင်ကယ်က..သုံးယောက် စီးလို့ရပါ့မလား..
ဟဲ..ဟဲ..လေးယောက်တောင် စီးလို့ရပါတယ်ဗျ...

အမှန်တကယ်ဝန်ခံရလျှင်....ကျွန်ုပ်တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်....ဆိုင်ကယ်မစီးဘူးခဲ့ချေ....
နေဦးကျွာ ငါသေနတ်သွားယူဦးမယ်
သူလည်း မိတ်ပါ သွားပြီ
ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ပေါ်သို့တက်လက်ခွဲတော်နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကို ယူလိုက်သည်...
ထိန်...ထိန်
ကဲ..သွားလို့ရပြီ ဓောကြီး...
ဓောတင်မောင်ကား....သူ့ဆိုင်ကယ်ကိုစက်နှိုးလိုက်သည်....စက်သံ ကားဆိုးဝါးလှချေ၏....
ဖုံး..ထိန်း ထိန်း
ဖောင်း..ဖောင်း
ဒိုန်း..ဒိုင်
ဖောင်း..ဖောင်း
ကဲ.....ဓိုက်ကလေးတော့ ပြီးရင်ဆရာတွတ်တက် တစ်ယောက်စီးကိုတစ်ယောက် ဖက်ထား....တစ်ခါတည်း ရှိုးမတော်ထဲ.....တန်းမောင်း မယ်.....
၁၁
အဟွတ်... ဟွတ်...

ဓာတင်မောင်ကားဆိုင်ကယ်ဘယ်တုန်းကစီးတတ်သွားသည်မသိ
စထွက်လိုက်သည်နှင့် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနှင့်ပနောင့်နှင့်နောက်
မှ ဆောင့်ကန်သလို....ဝေါခနဲ ထွက်သွားချေတော့သည်..
ဘုရား....ဘုရား
ငါတော့.....လိုက်
လာတာမှားပြီ....
ဓာတင်မောင်၏ဆိုင်ကယ်
အရှိန်နှုန်းကားကြောက်ခမန်း
လိုလိုပင်တည်း....
၁၂
အိုးခါးကွဲ
ပါပြီဗျ....
နိုင်ငံမှန်ကတ္တရာလမ်းမဟုတ်သော
မြေကြီးလမ်းမှန်းမသိ၍များ
မောင်းနေရောသလား....

ဆိုင်ကယ်ကို တစ်ပတ်ကမောင်း
ရင်းလမ်းသွား လမ်းလာများ
ကိုနှုတ်ဆက်ရတာလည်းအမော..
ဟော:....ကိုညိုကြီး
နေကောင်းတယ်နော်...
ဦးလေးခံရေ
ညကျမှလာခဲ့မယ်
နော်.....
ဟော့.....ခင်ငွေရီ
နင်က...လှလာတယ်
အမေတို့ရောနေကောင်း
ရဲ့လား....
သေနာကြီးဆိုင်ကယ်
မှောက်ပါစေတော်.....
ကျွန်ုပ်မှာ ဆောတင်မောင်နှုတ်ဆက်
နေသောသူများအားမကြည့်အား...

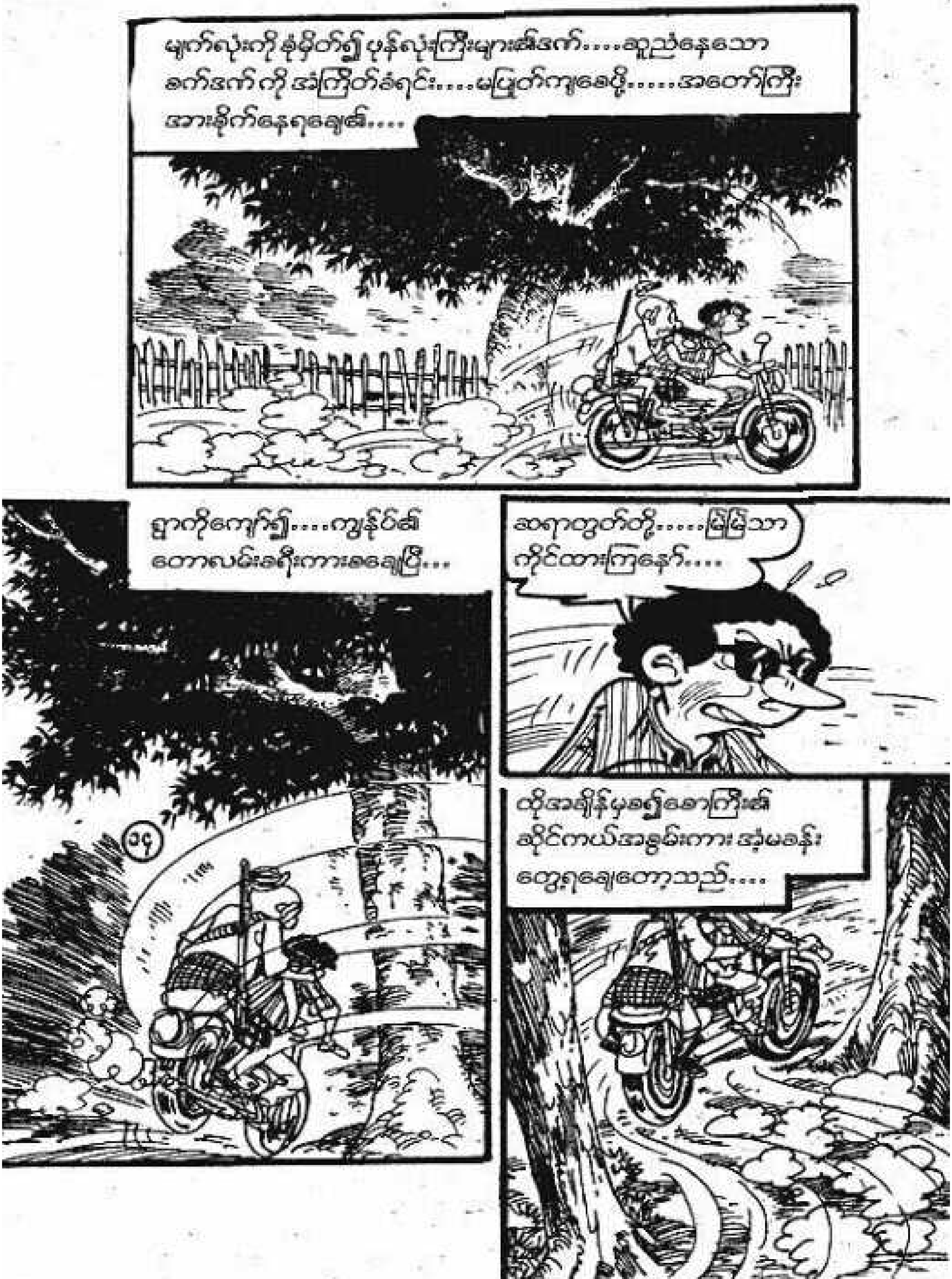
မျက်လုံးကို စုံမှိတ်၍ ပုန်လုံးကြီးများ၏ဒဏ်....ဆူညံနေသော
စက်ဒဏ် ကို အံကြိတ်ခံရင်း....မပြုတ်ကျစေဖို့.....အဒေါ်ကြီး
အားနိုက်နေရချေ၏....
ရွာကိုကျော်၍....ကျွန်ုပ်၏
တောလမ်းခရီးကားစချေပြီ...
ဆရာတွက်တို့....မြဲမြဲသာ
ကိုင်ထားကြနော်....
၁၄
ထိုအချိန်မှစ၍ဒေါ်ကြီး၏
ဆိုင်ကယ်အခွမ်းကား အံ့မခန်း
တွေ့ရချေတော့သည်....

တောလမ်းခရီးကား ပြေပြစ်သောလမ်းမဟုတ်...
ကျုပ်ကို ဂရုမစိုက်တာက ခင်ဗျားလူဗျ...
သို့သော်....ခေါင်းဆိုင်ကယ်ကား ဂရုစိုက်ပုံမရပါချေ.....
တယုန်းယုန်း....တဒိုင်းဒိုင်းခေါက်သံဖြင့် သစ်ပင်များအကြား ချုံနွယ်များကြား မှအုံမခန်းဖြတ်သန်းနေပေ၏....
ဤသို့ဖြင့်ပင် အတန်ငယ် နက်သော.....ရှိုးမအတွင်းသို့ ပင်ရောက်ရှိလာချေပြီ....
အောင်ကြီး.. ချုံနားမှာ ရပ်တော့ပါ...

သို့သော်.....ကျွန်ုပ်အော်သံကို
မောင်းကောင်းကောင်းနှင့်
မောင်းနေသော ဘောကြီး
ကားမကြားပါချေ...
ဘောကြီး.. ရပ်ကွာ..
ဟန်ကျလှပေချေ၊တောနက်
သော ညှိနေရာကိုရောက်
ဖို့....ရွာမှတစ်နာရီကျော်
ကျော်လျှောက်ရသည်။
အခုတော့...ဆယ့်ငါးမိနစ်
နှင့်ရောက်ချေပြီ....
ကောင်းတယ်ကွာ....မြန်မြန်
ဆန်ဆန်ရောက်တော့...မြန်မြန်
ဆန်ဆန်...တောပစ်ရတာ
ပေါ့....
ဗိုး....အခမဲ့ပေးတဲ့
အသက်လေး ကျန်သေး
လို့တော်ပါသေးရဲ့
ဘောကြီးရယ်
ဝါး..ကျွတ်..ကျွတ်..

ဝိုက်ကလေးကား...ခါးကိုပိ၍ ဆိုင်ကာယ်ပေါ်မှဆင်းလာပြီး...
ဆရာတွက်ကတော့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပစ်ဖို့သာ ပြောနေတာ....
ဦးဆိုင်ကာယ်အသံ.....ဆူဆူ ညံညံနဲ့...ဘယ်တောကောင်က ရှိပါတော့မလဲ.....လန့်ပြေး ကုန်ရောပေါ့.....
ဝိုက်ကလေး ကားက...မှန် နေပြန်သည်....
ဒါတော့...ကျွန်တော့် အပြစ်မဟုတ်ဘူး နော်
တောထဲဝင်လာသည့် ဆူညံသောအော် သံကြောင့်....သားကောင်များလန့်ဖျပ် သွားကြမည်ကတော့အမှန်ပါတည်း...

သို့သော်....ဟန်ကိုယ့်ဗိုလ်ဆို သည့်အတိုင်း
ဒီလောက်ဆူညံတာ လေးကတော့ ရပါတယ် တပည့်ကြီး
ဟဲ....ခေါ်ကြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့ မင်း....ဒီနေရာကပဲစောင့် နေတော့ သားကောင်တွေ ဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲပြန်သယ်သွား မယ်....လူသက်သာတာပေါ့...
အမယ်.....အဆိုင်ကို ပြောနေပါလား
ကျွန်ုပ်က....ပြောပြောဆိုဆို ဗိုက်ကလေးကိုခေါ်ကာ သားကောင်နောက်သို့ လိုက်ဟန်ပြင်စဉ်....
ခေါ်ကြီး.....ဆိုင်ကယ်ပေါ်က အပြေးဆင်းလာပြီး..
နေ....နေဦးလေ ဆရာတွတ်.....
ကျွန်တော်.....တစ်ယောက်တည်း မနေရဲဘူးဗျ....ဟီး...ကျွန်တော် ပါလိုက်မယ်....

ဟော.....ဘယ်ဖြစ်မလဲ ခေါကြီးရဲ့...
မင်းဆိုင်ကယ်လူခိုးသွားရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ....
ဟာ....ဒီလောက်တောကြီးထဲ ဘယ်သူက.....လာခိုးမှာလဲ ဆရာတွတ်ရာ...
ပြီးတော့.....ခိုးပြီးတော့ လည်း.....ကျွန်တော်တို့လို ဆိုင်ကယ်ရော....မောင်း တတ်သူရှိပါ့မလား...
အံ့မယ်....ကြွားတား ကားနဲ့.....ဘီးကိုကိုက် ဖောက်လိုက်ရ
ပြောရမလားကွ ရွာမှာ..ဆိုင်ကယ်ချေက ဒီလောက်ကောင်း နေတာ..

ဟုတ်တာပေါ့....တော်ကြာတော့လဲ
ဖြတ်သွားဖြတ်လာကြတဲ့သူတွေ
သယ်သွားကြရင်.....ဘယ့်နှယ်
လုပ်မလဲ....
ကျွန်ုပ်တို့ ပြောစကားကြောင့်
ခေါင်မောင်မှာ....သူ့ဆိုင်ကယ်
လေးကို...လည်ပြန်ကြည့်ကာ....
သက်ပြင်းကို.....ဟူးခနဲမှုတ်
ထုတ်ပြီး...
အင်း.....ဒီလည်းဟုတ်တာပဲ
ကျွန်တော်ဒီကပဲ စောင့်နေ
မယ်.....မြန်မြန်တော့
လာခဲ့ကြဗျာ...
သို့နှင့်.....ကျွန်ုပ်တို့တောထဲ
ပြန်လှည့်ခဲ့ကြသည်.....
၂၀

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌....ဤတောလမ်း
ခရီးကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ရောက်
လာသည့်အတွက်.....စက်ယန္တရား
လေးတစ်ခု၏ အစွမ်းသတ္တိကို
ချီးကျူးနေမိချေ၏....
ဆရာပဲသွား ခဲ့တော..
ဆရာတွတ်....ကျွန်တော် မခေါင့်တော့ဘူး ပြန်တော့မယ်....
ဟာ.....ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ..
ဟာ..ဆရာတွတ် တို့ကဘယ်လောက် ကြမယ်မှမသိတာ ရွာကိုပြန်တော့မယ်
ခဏလေးပါကွာ....မနေ့က ပြောင်တစ်အုပ်...ရိုးမဘက်က ဆင်းလာတာမြင်ထားလို့ကွ ပြောင်တစ်ကောင် ရရင်...မင်း ဆိုင်ကယ်နဲ့ဘယ်သွားရင် ဘယ်လောက် သက်သာမလဲ..

လူပျိုကြီးခေါင်းကိုခါယမ်းပြီး...
မကျိန်းသေတဲ့
အလုပ်ကြီးကွာ....
မင်းက.....ငါတို့ကို
အထင်သေးလှ
ချည်လားကွ....
ဘယ်တုန်း
ကမှအထင်
မကြီးတာ
သိသွားကြ
ပြီ...
ကျိန်းသေတဲ့ကိစ္စ...ရွာမှာ
ရှိသေးတယ်ကွ...ဟဲ....ဟဲ
မနက်ဖြန်....ထွေးလှတို့အလှူ
ရှိတော့....ငါက.....ဝိုင်းကူ
ပေးမယ်လို့ကတိပေးထား
တယ်ကွ...
ဘာ.. ထွေးလှတို့
အလှူရှိတယ်..
ဟုတ်တယ်လေ..သူ့အမေဆုံးတာ
သုံးနှစ်ပြည့်လို့ အလှူလုပ်တာ
ဒါဆို..ငါလည်း
လိုက်မယ်...

ဗိုက်ကလေး၏အမူအရာကား ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားတော့ သတည်း....
ဟိုး..ဟိုး..
ဆရာတွတ်....တစ်ယောက်တည်း ပြစ်ပါတယ်နော်....ကျွန်တော် ခေါကြီးနဲ့ပြန်လိုက်သွား တော့မယ်....
ဟာ....ဘယ်လိုဖြစ် ကုန်တာလဲ....
ဆရာတွတ်ကလည်းလေ..ရွာမှာက အပျိုတွေ..တစ်ခုလာဝေးတည်းတွေ.. ရတဲ့ အခွင့်အရေးကာ..နည်း မှတ်လို့..ကဲ ခေါကြီး တို့သွားကြမယ်
ကျွန်ုပ်မှာထား ချိန်ပင်မရ ခေါကြီးကား သူ့ဆိုင်ကယ် ပေါ်ခွ၍....စက်နှိုးလိုက်၏...
၂၄

ဗိုက်ကလေးကားလျှင်မြန်လှပေစွ ခေါကြီးက ဆိုင်ကယ်ခက်နှိုးလိုက် သည်နှင့် နောက်က....လျှားခနဲ ခုန်တက်ပြီးဖြစ်သည်...
သွားပြီရို့ ဆရာတွတ် ဒီနေ့ ကံကောင်းပါစေ...
ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ထဲက...ဒေါသ ထွက်သွားသော်လည်း....သူတို့ လူငယ်ဘဝကို နားလည်စွာ ခွင့်လွှတ်ရပေတော့သည်....
ဖြစ်တယ်.....လုံးဝဖြစ်တယ် မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီဆိုတာ တစ်ကောင်တည်းပဲ....မုဆိုး လုပ်နေတဲ့ကောင်ကွ....သွား သွားကြ....
ဟွန်း....အဲဖြစ်ရှိတာ ကျလို့....
မတော်လို့ ရှော်သွားလည်း လူမသိဘူးပေါ့လေ....
၂၄

ကျွန်ုပ်မှာ..သူတို့ကိုဂရုမစိုက်သော ဟန်ဖြင့်...တောလမ်းအတိုင်းထွက် လာခဲ့ရချေသည်..
ဒုံး
ဒုံး...
သားကောင်ကို ရှောင်ပြီး....ဂရု တစိုက်ရှာဖွေဖို့ကိုပင်မေ့လျော့ သွားကာ...ခြေသံကိုစပ်ပြင်းပြင်း နင်းမိချေ၏...
ဒုံး
ဒုံး
ဒုံး
ဆင်အုပ် ကြီးလား ဟ
ကျွန်ုပ်ခြေသံကားတိတ်ဆိတ် နေသော ဤနေရာ၌ လွန်စွာမှ ကျယ်လောင်သွားမှန်းသတိ... မပြုမိလိုက်ချေ....
မုဆိုးကောင်း တို့မည်သည် အဖော်မလို တဲ့ကွ...
၂၉
ထိုအခိုက်
ရှုး
ရှူး..
နွားရိုင်းသံတွေနှင့်အတူ....မြောင် သုံးကောင် ချိုပုတ်အစပ်မှ....သွား ခနဲပေါ်လာသည်....

ကျွန်ုပ်မှာလှန်ခွာမှုအတွေ့အကြုံ
ရှိသော...မုဆိုးကြီးဆိုသော်လည်း
တစ်ခဏ အချိန်လေး၌ပင်သတိ
လက်လွှတ်ဖြစ်ခဲ့ရချေသည်.....
ကျွန်ုပ်သတိပြန်ဝင်လာချိန်၌ပြောင်သုံးကောင်ကား
ကမူးရှူးထိုး ကျွန်ုပ်ထံသို့....တာတို အပြေးချန်ပီယံ
ကဲ့သို့ပန်းဝင်ကာ နီးအားသွန်ခွန်စိုက်ပြေးလာနေ
ချေပြီ...
ဘုရား...
ကျွန်ုပ်၏ပေါ့လျော့မှုကား....ယခုမှ ဒုက္ခ
ရောက်ချေတော့သည်.....ကျွန်ုပ်၏
သေနတ်၌....လုံးဝကျည်မထိုးထား
မိခြင်းပေတည်း...
ဟိုက်
၂၆

ကျွန်ုပ်၏ ရွေးချယ်တစ်နည်းကားပြေးရုံမှတစ်ပါးမရှိတော့ချေ..။

ထိုအခိုက်.....လူပျိုကြီးဓောတင်မောင်၏
ဆိုင်ကယ်စက်သံကြားလိုက်ရတော့သည်....
ဖုံး... ဒိုင်း... ဖုံး... ဒိုင်း....
ဟာ..
ကျွန်ုပ်လည်းစက်သံကြားရာ
သို့ အားသွန်ခွန်စိုက်ပြေး
လိုက်ချေရာ....
၂၈
ဟာ!!! သူ့ဆိုင်ကယ်မှာ
ဟော... ဟော သုံး
ကောင်ကွ....

လူပျိုကြီးကား.....သူ့ဆိုင်ကယ်ကို ကျွန်ုပ် ရှေ့တည့်တည့်သို့.....ဦးတည်လိုက် ပြီး အမြန်ဆုံးအရှိန်ကိုတင်လိုက် သည်.....
ဆိုင်ကယ်အရှေ့ဘက်မှ စက်သံနှင့် မီးခိုးကား ဆူညံမဲမှောင် သွားချေတော့၏...
ကျွန်ုပ်လည်း အလျှင်အမြန်ပင် ဓားကြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ် လွှားခနဲတက်လိုက်သည်...

ပြောင်သုံးကောင်ကားဆိုင်ကယ်နှင့်ပေ သုံးဆယ်အကွာလောက်၌ အရှိန်သတ်၍ရပ်လိုက်ပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှကျွန်ုပ်တို့အုပ်စု နိုက်ကြည့်နေကြသည်...
နှာကို မှုတ်၍.....ခွာကို ယက်နေခြင်းအားဖြင့်ရန်လိုနေမှုကား အရှင်းသားပေါ်လွင်နေချေ၏...
ဘော်ကြီး...မောင်းလေ မောင်း...ဟိုကောင်တွေ ပြေးဝင်လာရင် အခက်...
လူပျိုကြီးကား ဆိုင်ကယ်မှ လီဗာ ဆိုသောခလုတ်ကိုမြှင့် လိုက်နှိမ့်လိုက်လုပ်ပြီးစက် သံကို ဆူညံအောင် လုပ်နေ ချေတော့သည်....

ထိုအခိုက်..ဗိုက်ကလေးကား..ကျွန်ုပ်
ဘက်ကိုလှည့်ကာ....
ဆရာထွတ်..ဒါ..အခွင့်ကောင်းပဲ
သေနတ်နဲ့ပစ်လေ...ပစ်လေ..
ဗိုက်ကလေးပြောမှကျွန်ုပ်သတိ
ဝင်လာတော့၏..
ဟော....ဟုတ်သားပဲ
အခြေအနေမကောင်းလဲ
ပြေးရောယာဉ်ရှိနေ
ပြီပဲ....
သေနတ်ကိုလျင်မြန်စွာကျည်ထိုးကာ.....ဗိုက်ကလေး ပခုံးကို ပြောင်းကိုမှေး
တင်၍အလယ်က.....အကဲဆုံးပြောင်ကြီးကိုထိုးချိန်လိုက်တော့သည်။
ငြိမ်ပေ့...
ဒိုင်း...
၃၁

သေနတ်သံကား ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာပြီး အလယ်၌ရှိနေသော ပြောင်ကြီး၏.. နဖူး တည့်တည့်ကိုချက်ကောင်း ထိမှန်ချေတော့၏...
ပြောင်ကြီးကားယင်ထိုင်ကျသွားသည်...
ဟာ.. ဆရာတွတ် ဘယ်ဆိုးလို့လဲ.. ဟိုကောင်က သွားရှောင်လိုက်တာဖြစ်မယ်..
ကျွန်ုပ်မှာ.... လူပျိုကြီး၏ ချီးကျူးစကားကို ဂရုမပြုအားနောက်တစ်ချက် ထပ်မံပစ်ချလိုက်၏...
သည့်တစ်ခါ... သေနတ်သံမှာတော့ ကျန်ပြောင်နှစ်ကောင်ကိုချာခနဲ လှည့်၍တောလမ်းအတိုင်း ကဆုန်တိုးပြေးဝင်သွားလေတော့၏...

ဆိုက်ကလေးကားလျှင်မြန်စွာဆိုင်ကယ်ပေါ်ကအပြေးဆင်း၍
သူ့ဓါးမြှောင်ဖြင့်ပြောင်ကြီး၏ ဒကောက်ကျော့ အကြောကိုဖြတ်လိုက်၏...
ကျွန်ုပ်ကား..ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကဆင်း၍ မြန်မြန်ကြီးရပ်ကာ..
တွေ့တယ်မဟုတ်လား ခေါကြီး...
ဆရာတွတ်ကလည်း အချင်းချင်းအမှတ်ယူနေ ပြန်ပြီ...ဟဲ....ဟဲ...

ဦးပြောင်ကြီးရေ..ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ်ရဲ့ အခွမ်းကြောင့်ဗျ..ဆိုင်ကယ်က..ခေါ်သံကြောင့် ဒီကောင်တွေပြေးသွားတာ..
မောင်ကြီး စကားကိုပြန် ငြင်းဆိုရန်ခက်နေ၏။
အမှန်တကယ်လည်း လူပျိုကြီးခေါ်သံကြောင့် ပြောင်တွေရှေ့ဆက်မလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်...
ဟွန်းမကြားရဲ့ တော့ဘူး ပေး
ဆိုင်ကယ်ခေါ်သံ၏အကျိုး ကျေးဇူးကားကြီးမားလှ ပေ၏။
ပြောဦး လေဗျာ ကျုပ်ကို..ဆူ တယ်လို့...
ကဲ....ဒီကောင်ကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်သယ်မလဲ ဆရာတွတ်....
၃၄

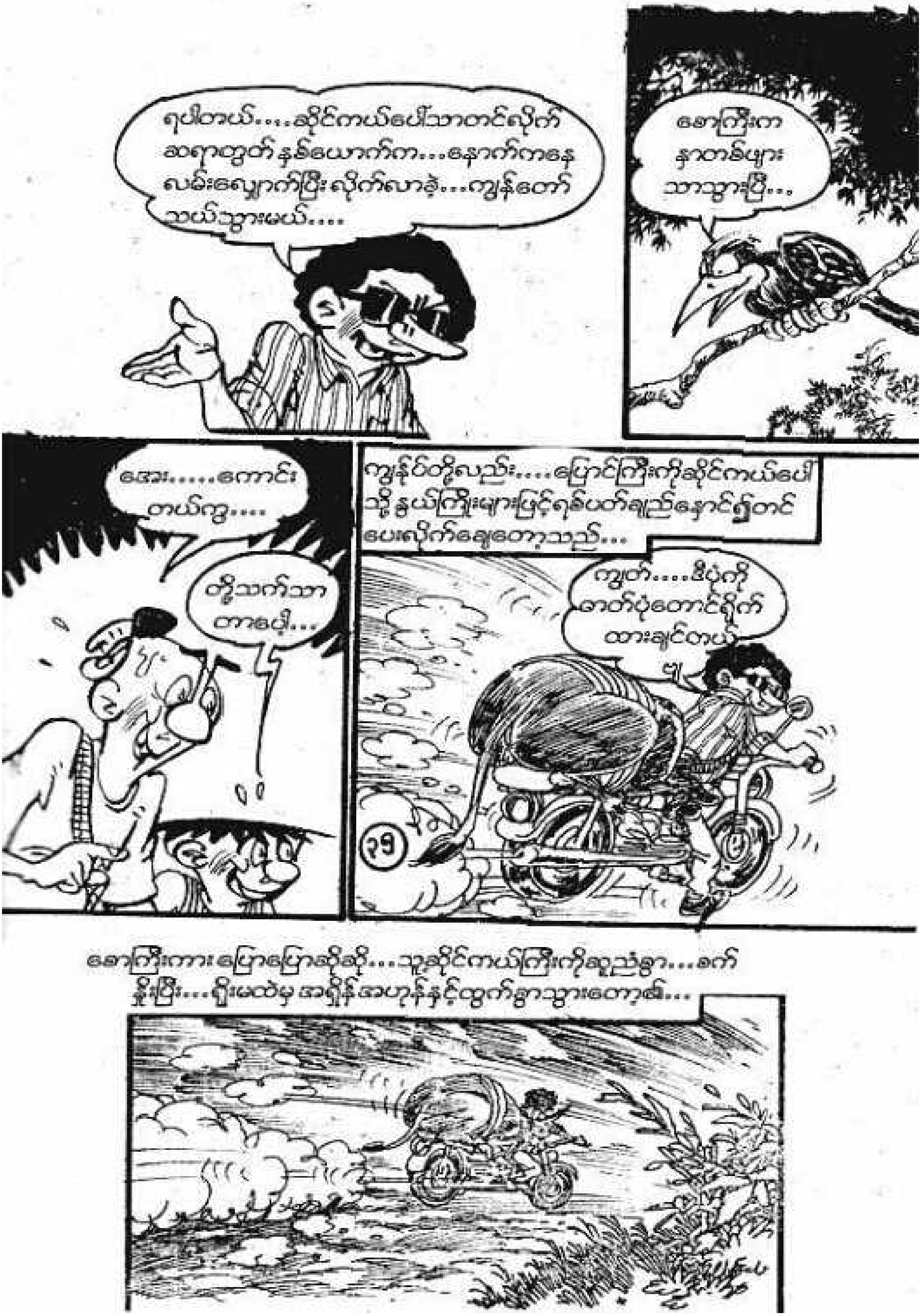
ရပါတယ်....ဆိုင်ကယ်ပေါ်သာတင်လိုက် ဆရာတွတ် နှမ်ယောက်က...နောက်ကနေ လမ်းလျှောက်ပြီး လိုက်လာခဲ့...ကျွန်တော် သယ်သွားမယ်....
ခေါက်ကြီးက နာတာမှုများ သာသွားပြီ...
အေး.....ကောင်း တယ်ကွ....
တို့သက်သာ တာပေါ့...
ကျွန်ုပ်တို့လည်း....ပြောင်ကြီးကိုဆိုင်ကယ်ပေါ်သို့ နွယ်ကြိုးများဖြင့်ရစ်ပတ်ချည်နှောင်၍တင် ပေးလိုက်ရတော့သည်...
ကျွတ်....ဒီပုံကို ဓာတ်ပုံတောင်ရိုက် ထားချင်တယ်
ခေါက်ကြီးကား ပြောပြောဆိုဆို...သူ့ဆိုင်ကယ်ကြီးကိုရှည်ခွာ...စက် နှိုးပြီး...ရှိုးမထဲမှ အရှိန် အဟုန်နှင့်ထွက်ခွာသွားတော့၏...

တွေ့လားဆရာကွတ်…ဆိုင်ကယ်ရှိတာ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေသလဲ… လူလည်းမပင်ပန်းတော့ဘူး….
အေးကွာ….တောထဲကလည်း ဆိုင်ကယ်လေးနဲ့…သားကောင်ပြန် သယ်သွားပြီး ဆိုင်ကယ်လေး နဲ့ဆို လူလည်းမပင်ပန်းဘူး
သူလည်းဆိုင်ကယ် စရေဘီဖြစ်လာ ပြီ….
ဒါဆို….ဆိုင်ကယ်တစ်စီး လောက်ဝယ်ကျာ….
ဟ..ကျွန်ုပ်မှာ..ပိုက်ဆံမှ မရှိဘဲ…ဘာနဲ့ဝယ် မှာလဲကွ…
၃၆

ဟာ..ခေါကြီးတောင်..သူ့အိမ် တစ်ခြမ်းပေါင်ပြီးဝယ် တာပဲဆရာထွတ်ရာ...
အိမ်တစ်ခြမ်းပေါင်တယ်လို့ ငါဖြင့်..မကြားဖူးပါဘူး ကွာ...
ပေါင်ထားတဲ့ အခြမ်းကို...ဆေး အမည်းသုတ်ထား ရမယ်ဆိုလို့
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်....ဆိုင်ကယ်လေး တစ်စီးတော့ရအောင်ကြိုးစားမှ ဖြစ်မှာဗျ....
၃၃

အမဲလိုက်လုပ်ငန်းလည်းအဆင်ပြေ...ဟိုနားဒီနားသွားလည်းအဆင်ပြေ..
လိုရင်းရောက်တော့မယ်....
နောက်ပြီး..ကောင်မလေးတွေကို..ဟိုပို့ဒီပို့လုပ်လည်းရတယ်..ဆရာတွတ် အမြန်ဆုံးအကောင်အထည်ဖော်ဖို့လုပ်ပါ
မှုး
ဖိုက်ကလေးကား..အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ..ပူဆာနေချေသည်။
အမှန်တကယ်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်လည်းဆိုင် ကယ်လေးတော့လိုချင်ပါသည် ယခုလက်တွေ့အသုံးကျမှုကား မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မဟုတ်ပါလား...

ကျွန်ုပ်တို့စကားတပြောပြောနှင့်လျှောက်လာခဲ့ရော မကြာမီ ရွာထိပ်သို့ရောက်ရှိလာသည်....
ထိုအခိုက်..ဆိုင်ကယ်စက်ဘီးတဟုန်းဟုန်းနှင့်လူပျိုကြီးခေါ်တင်မောင် ရောက်ရှိလာချေ၏..သူ့နောက်ထိုင်ခုံ၌ထိုင်နေသူကား..ထွေးလှ..
ဆရာကွက်တို့ နောက်ကျလှချေ လား...
ဆရာကွက်ရေ..ပြောက်ကြီးကို မမျှင်လက်ထဲ..အပ်ခဲ့ ပြီးပြီ...

ညနေဒီမိမှအတွက်..ဟင်းလျာလေး
ရှာယူမယ်..အခု ထွေးလှတို့
အလျှူအတွက်..လိုက်တဲ့ပန္နည်း
လေးတွေ လိုက်ဝယ်ပေး
မလို့....
ဗိုက်ကလေး..မင်းလည်း
အလျှူ..လာခဲ့ဦးလေး
ဟဲ..ဟဲ..
ဗိုက်ကလေးကား ခေါ်ကြီးကို
မျက်မှောင်ကုတ်၍ကြည့်လိုက်
ပြီး.....ထွေးလှကိုလည်း.....အံ
ကြိတ် နိုက်ကြည့်နေချေ၏...
အကြောင်းက.....ထွေးလှလက်တာဝန်ဖက်
က.....ခေါ်ကြီးပခုံးကိုဆုပ်ကိုင်ထား
သည်မဟုတ်ပါလား...
သူဘာ
ဖြစ်နေတာ
လဲ....
၄၀
ပြေပါတယ်
ခေါ်ကြီးက...သူများထက်
နှာတာန်များ...သာပါတယ်
လို့...ဟို....ဟို...

ဦးကွက်ပီရော....ဆိုက်ကားလေးရော
မနက်ဖြန်ဆက်ဆက်လာခဲ့ကြနော်
မမျှင်တော့အခုပဲပိတ်ခဲ့ပြီးပြီ...
အဲဒါသာ..ကြည့်ပေတော့
ဆရာကွက်ရေ..ရွာတောင်ပိုင်း
နောက်ပိုင်း..ရှေ့ပိုင်းအားလုံးကို
ဒီဆိုင်ကယ်နဲ့လျှောက်ပိတ်ပေး
နေရတာ
ဟုတ်တယ်
ကိုခေါက်ကြီး..ကညီ
လိုပေါ့..သွားမယ်
နော်..
ဂိဂိ
၄၁
ကဲ....ဆရာကွက်သွား
လိုက်ဦးမယ်နော်...
ဟဲ...ဟဲ....ဟဲ
ဟွန်း..
ခေါက်ကြီးတို့နောက်ဆက်တွဲရယ်သံကား
ယှဉ်ဖက်ဆိုက်ကားလေးမပြောနှင့်
ကျွန်ုပ်ပင်....ဆွဲထိုးချင်စိတ်ပေါက်
မည်ဆို...ပေါက်လောက်ပါသည်.
ဖေါင်း!!..ဖေါင်း!!

ထွေးလှက ခေါကြီးပစ်ကို တောင်ကိုင်လို့ဆရာတွက်..သူတို့ အဆင့်ကမသေးဘူး ထင်တယ်...
ဒုက္ခပြီ..
ဟာ..ပြုတ်ကျမှာနိုးလို့ကိုင်ထားတာ ပြစ်ချင်ပြစ်မှာပေါ့..
ဟာ..ဒီလို..ကိုင်တာကိုက သဘာဝမကျဘူးဗျ...
တောက်.....ထွေးလှ....ထွေးလှ ပြီးခဲ့တဲ့လတုန်းက....ရွာထိပ်ဇရပ်မှာ တွေ့တုန်းက.....ကျွန်တော်ခါပေးတာ ပြုံးခနဲ့ယူသွားပြီး ခုဦးအား ပါရစေတော့
အခုတော့ ဒီကောင်နဲ့ တွဲနေတယ် မကျေနပ်ဘူးဗျာ
တောက်...

ဗိုက်ကလေးဆီကတက်ခေါ်သံကားကျွန်ုပ်ပင်ကျောထဲစိမ့်သွား ချေ၏ ။

ကျွန်ုပ်ရှော်ခနဲပြောဆိုလိုက်သော စကားကို ဗိုက်ကလေးက.. အံ့အားတသင့်ကြည့်ပြီး ။
ဘာ !!
ထွေးလေးက ဆိုင်ကယ်ကို မက်တယ်ဟုတ်လား ဪ...ဒီလိုလား...ဆိုင်ကယ် ရှိမှသူက...ပြန်ကြိုက်မယ် ဆိုတဲ့သဘောလား
ဟာ......မင်းတို့ကိစ္စ ခေါင်းစားတယ်... မင်းဘာသာမင်းစဉ်းစား ကြည့်ကွာ....ငါ့ခေါင်း ထဲမှာ ဆိမ်ကိုရောက် နေတဲ့ပြောင် ကိစ္စပဲ ရှိတယ်....
ရွာမှာပဲ ကျောင်းရမလား...မြို့သာကို တက်ပြီးပဲကျောင်းရမလား ဒါပဲရှိတယ်..
ဒါဆိုလည်းပြီးရော..ဒီကိစ္စလက်နေး နေလို့မဖြစ်ဘူး..ခေါကြီးနဲ့အပြတ် ရှင်းမှဖြစ်မယ်..

ဗိုက်ကလေးကား ပြောပြောဆိုဆို ထွေးလှ တို့အိမ်ဘက်ကိုသုတ်ခြေ တင်၍ ထွက်သွားချေသည်....
ကျွဲနဲ့ပင်....ဟုတ်ပါဘူး ကျားနဲ့ဆင်လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြုံပြီပေါ့ကွာ....
ဟာ...သူ့ဓားမြှောင်ယူ မထားလိုက်ရဘူး မယားတ..ရှုပြီး...မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေဖြစ်နေမှ
ကျွန်ုပ်လည်း ဗိုက်ကလေးကို ဟန့်တားခြင်း မပြုတော့ဘဲ အိမ်သို့သုတ်ခြေ တင်ပြန်ခဲ့သည်...
အိမ်အပြန်လပြည့်ဝန်းကြီးကဲ့သို့ ဆီးကြိုနေမည့်မသေးမျှင်၏ မျက်နှာကြီးကို ကျွန်ုပ်ကြည့်ချင်နေသေးသည်မဟုတ်ပါလော။
ကိုကိုထွက်ရေ လာပါတော့....မျှင်မှာ တမော့မော့...

ဈေးလှတို့ အလှူကား ရွာလုံးကျွတ်
မဏ္ဍပ်ဆောက်လည်း... နီးစပ်ရာမိတ်ဆွေ
သင်္ဂဟများနှင့်ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းဖြင့်
စည်ကားနေသည်ကတော့အမှန်ပင်တည်း
ဟော... ဦးထွတ်ဖိုကြီး နောက်ကျလိုက်တာ လာ...လာ....လာ
ရေနွေးမှ မရောရသေးဘဲ နောက်မကျပါဘူး...

ကျွန်ုပ်လည်း...ထွေးလေးအမေ ဆီးကြိုနေရာ ချပေးသော..သင်ဖျူးမှာပေါ်ပြွဝင်ထိုင် ရင်း.....တပည့်ကျော် ဗိုက်ကလေးကို... မျက်လုံးဝေ့၍လိုက်ရှာကြည့်သည်...
ဗိုက်ကလေးတစ်ယောက် ရောမျှ....
ဪ.....ဗိုက်ကလေးလား ညကတစ်ညလုံး ဝိုင်းပြီး ချက်ပြုတ်နေတာလေ... သံဃာတော်တွေကြွပြီး ကတည်းက....အိပ်နေတာ ပဲ...
ဟွန်း....တော် သေးတာပေါ့...
၄၇
ဗိုက်ကလေးအတွက် အတန်ငယ်စိတ်အေးသွား ရသဖြင့်...အမျှမုန့်ဟင်းခါး ကို.....တစ်ဝကြီး လွေးရချေ တော့၏...ကောင်းလေစွ....

ကျွန်ုပ်တို့ကျေးလက်ကား...မြို့အရပ်ကဲ့သို့နံနက် မိုးလင်းသည်နှင့် လမ်းထိပ်ထွက်ကာ စားချင်တာစားလို့ရသော ဆိုင်....မရှိချေ ။
မုန့်ဟင်းခါး၊လက်ဖက်ရည်၊ကော်ဖီ၊နန်းကြီးသုပ်၊ပဲပလာတာ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ ဆိုသော အစားအစာများကိုကား မိတ်ကူးထဲပင် ထည့်မရ ။
အမေရေ ဟောဒီမှာချက်ရှု ထမင်းကြမ်းခဲကြီး....ခွေးကို ချကျွေးနေတယ်
တစ်ခါတစ်ရံ မြို့သားယာကိုဈေး ဝယ်ရောက်မှ....မုန့်ဟင်းခါး ခေါက်ဆွဲကျော်ကို....အဝကြိတ်ရ တတ်သည် ။
ဦးတွတ်ပီတို့ လာတယ်ဟေ့ ရေနွေးရော... အဲ.....ဟုတ်ပါဘူး ရေနွေးချပေး ပြီး...
ထမင်းကြမ်း....ထန်းလျက်ခဲသည် ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင်အကောင်းဆုံး သော.....ဘရိတ်ဖတ်ပင်တည်း ။
၄၈

ဦးထွတ်ပီ....
သုံးယန်းကာန်ပြောက်.....မုန့်ထည့်နေခိုင်ထွေးမှ.....အနားသို့ရောက်လာချေ၏။
ဘာတုံး ထွေးမှရဲ့
ဦးထွတ်ပီကို မေးရဦးမယ်...
ဟိုလေ....မနေ့ညနေထဲက ကို ခေါတင်မောင်ကိုမတွေ့ရဘူး ဘယ်များသွားနေသလဲမသိဘူး ဒီမနက်လည်းမတွေ့ဘူး အဲဒါ ဦးထွတ်ပီများတွေ့မိ လားလို့...
ကျုပ်လ် သတိမထားမိဘူး နင်တို့ဆိုမှာပဲ....ပိုင်းကူ နေတာ....မဟုတ်လား..

ကိုဇိုက်ကလေးက.....သူနဲ့ညနေကပဲ
တွေ့တယ်တဲ့.....ညဘက်မှာမတွေ့
တော့ဘူးတဲ့....
မြင်းသာယာကိုတက်သွားလားမှ
မသိတာ....ဆိုင်ကယ်က...စမီးခ
ဆိုတော့....ဟိုသွားချင်...ဒီသွားချင်
ဖြစ်နေမှာပေါ့....နင်ကစိတ်ပူ
နေလို့လား...
အို..ကျွန်မက..ဘာလို့စိတ်ပူရမှာလဲ..
သူ့အမေက..တတွတ်တွတ်နဲ့..လာမေး
နေလို့..
အခုဟာ.....ရှုချည်းပဲပျောက်သွားရင်
ကိစ္စမရှိဘူး.....ဆိုင်ကယ်ကပါနေတော့
စိတ်ပူနေလို့...
အေး....ဒါလည်း
ဟုတ်တာပဲ....
ကောလည်း
မပြတ်..အခါးလည်း
မရစ်...

ကျွန်ုပ်မှာ.....ထွေးလေးစကားကြောင့်
ခေါတင်မောင်အတွက်အတော်လေး
စိတ်ပူသွားမိသည်။
ခေါကြီး
ခေါကြီး
ခင်ညာ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်....ထွေးလေးနှင့်
အနီးကပ်နေရဖို့ အခွင့်အရေး
ကိုတော့.....လူပျိုကြီးလက်လွှတ်
ခံမည်တော့မဟုတ်။
ထွေးလေးက ငှက်
ပျောအူဖတ်ဆိုရင်
တို့ကလေကြက်သွန်
ဥကြီးလိုအနီးကပ်
နေချင်တယ်.....
မှာ...
ပေါ့....
ဝိုက်ကလေးနှင့်စကားများ
ရန်ဖြစ်၍များစိတ်ဆိုးပြီး
မလာတာလား....ဟူသော
အတွေးကြောင့်.....
တွေကြသေးတာပေါ့
ကွာ....
ဟုတ်မယ်
ဟုတ်မယ်...
ခါးလက်ပေန်းကန်....ငါးပွဲ
ဖြောက်ကိုလက်စသက်လိုက်ပြီး
ဝိုက်ကလေးအိပ်နေသော...ချက်
ပြုတ်ရာနေရာသို့ထွက်ခဲ့တော့
သည်။
ဟဲ့....အခုနီးတို့မီးသတ်အဖွဲ့
လာနေပြီ....ရေနွေးရောဖို
ငါက....သိလယူထားလို့
မပြောလည်းသိကြ
ပါအေ...
၅၁

ဗိုက်ကလေးအား အိပ်ရှုံကောင်း
နေတုန်းမှာပင်။ ကျွန်ုပ်လည်းအသာ
လက်တို့၍။
ဗိုက်ကလေး
ဟေ့....ဗိုက်
ကလေး..
အအိပ်ဆက်သောဗိုက်ကလေးကား မျက်ခန့်ရှုးလဲထလိုက်ပြီး..။
ဟာ...ဆရာတွတ်
ဘာလဲ...
တောပစ်ထွက်ဦးမလို့
လားဗျာ....မနေ့ကပဲ
ပြောင်ကြီးတစ်ကောင်
ရထားပြီပဲဗျာ...
ဗိုက်ကလေးကားအိပ်ချင်မူးတူးနှင့်
ပြောနေရှာတော့သည်။
ဗိုက်ကလေး
ဘာတွေ...ပြောနေ
တာလဲ....

မင်းကိုမေးမလို့ ခေါကြီး
ညဦး ဝိုင်းကတည်းကပျောက်နေ
တယ်တဲ့...မင်းမတွေ့ဘူးလား
ဘယ်သွားတယ်ထင်လဲ.....
ဝိုက်ကလေးအတန်ငယ် တုံ့ဆိုင်းသွားပြီး..
ခေါကြီးကို...မနေ့က
....အင်း.....
ကျွန်တော်လည်း ညနေတည်းက
မတွေ့တော့တာ ရွာအရှေ့ပိုင်းကို
သွားမယ်ဆိုပြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့ထွက်
သွားတာ
၅၃
ကျွန်တော်က...ဒီမှာ
ဝိုင်းပြီး ကူလုပ်ပေး
နေတော့....သတိမထား
မိဘူး....
မှန်နေတယ်
လေ....ဒီးဒိုး
ဒီးဒိုး....

ဦးကောင်က..ဆိုင်ကယ်နဲ့ဆိုတော့..ငါလည်း စိတ်ပူနေလို့။
အို....စိတ်ပူစရာမလိုပါဘူး ကလေးမှမဟုတ်တာ သူ့ဘာသာပြန်လာမှာ ပေါ့ဗျာ.....
ဦးကောင်က....ဆိုင်ကယ်လေးရှိနေတော့ မြောက်ကြွမြောက်ကြွနဲ့ဗျ...ကြည့်လို့ကိုမရဘူး...
ဗိုက်ကလေးကား....ကွပ်ပျစ်ပေါ်၌ ပြန်လှဲအိပ်သွားပြန်ချေသည်။
မေတ္တာကို မရှိဘူး...
ကျွန်ုပ်လည်း....ရုပ်ပြိုကြီးကိုခွ မှေးပစ်၍.....ရှိုးမတော်ထဲသို့ တစ်ဖန်ပြန်ဝင်ရန်စိတ်ကူး မိပြန်ချေ၏...
၁၄

မနေ့ကရခဲ့သောပြောင်ကား ရွှန်ရွှာရှာပါသောအခဲကောင်
ပင်တည်း ။နစ်လုံးပေါက်တွေချင်မှတွေ့ရတတ်၏ ။
ဗိတောက်ပန်းသာ
တစ်နှစ်တစ်ခါပွင့်မှန်
တွေ့ရတယ်...တို့ကို
တွေ့ဖို့မလွယ်
ပါဘူး...
ယခုကဲ့သို့ မျက်စိလည်လမ်းမှား
ပြီးရောက်လာချိန်၌..ကျွန်ုပ်အတွက်
အကျိုးရှိရှိ အသုံးချလိုက်ခြင်းအား
ဖြင့်....သုံးလေခန့်ကိုကျွာ မှုလုံးနိုင်
ချေပေမည် ။
ကတွတ်ပီ....တောပန်
မတွက်ရသေးဘူးလား
သုံးလေပြည့်ဖို့
သုံးရက်ကျန်သေး
တယ်...
၁၁
သို့ဖြင့်.....ရိုးမဝင်ရန်....ကျွန်ုပ်
မိတ်ကူးပေါက်လာပြီး.....
ဟုတ်ပြီ....ဒီကနေ့
ဆက်ထွက်မယ်
အိမ်သို့ပြန်၍လက်ခွဲတော်နှစ်လုံး
ပြူး...သေနတ်ကြီးပြန်ယူချေ၏ ။

ဟော့....ကတွတ်ပီ....ဟောထဲ ဝင်မလို့လား....
အေးလေ
ဟင်....မနေ့ကပြောင်ကြီး တစ်ကောင်ရဲ့..ထားတာပဲ နားနားနေနေ....နေပါဦးလား...
မသေးမျှင်ကား....ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ပြောင်မျက်နှာကြောင်သဘော ကောင်းနေချေပြန်သေး၏။
နော်... နော်...
ဟွန်း...
ကိုယ့်ကြောင်
နားတော့နားချင်သေးတာပေါ့ ဒါပေမယ့်....ဒီပြောင်ကြီးတွေက... တို့ တောဘက်ကိုလာခဲ့တယ်ကွ...
သူတို့....မျက်စိလည် လမ်းမှား ပြီးရောက်လာတုန်းလေးမှာ အကျိုးရှိရှိ အသုံးချရမှာကွ...
၅၆

ဒီပြောင်သုံးကောင်လုံးသာရလိုက်လို့ကတော့ တခ်ိုးဓာ....အေးအေးဆေးဆေးပဲကွ.... အချိန်ရှိတုန်း.....ကြိုးစားရမှာ....
ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ် ဒါဆိုလည်း မနက်ကတည်းက စောစောစီးစီးသွားပါလား အခုမှ အချိန်ကုန် လေကုန်ခံပြီးသွားနေ ရလား....
မသေးမျှင်လေသံကားချက်ချင်း ပြောင်းသွားချေ၏။ဪ...မိန်းမ တို့ သဘောကားနားလည်ရခက်လှ ပါလား။
ကျွန်ုပ်လည်းသေနတ်ကို ကြမ်းပေါ်ဆောင့်ချပြီး အိမ်ပေါ်မှဆင်းတော့ သည်။
မှတ်ပြီလား...

အခန်း (၃) ဗိုက်တာလေးရဲ့ အပြောင်းအလဲ

သွားနေကျ.....လမ်းဖြစ်သော်လည်း လူသဘောကားခက်လှပါဘိ ။ မနေ့က
သက်တောင့်သက်သာသွားရသောအဖြစ်ကိုပြန်တွေး၍ခရီးကဝေးသည်
ဟု ထင်မိနေသည် ။
ရောက်ပဲ....မရောက်
နိုင်ဘူး....တောနက်ထဲ
ကျွန်ဝ်မျက်လုံးထဲ၌ပြောင်ကြီး
သုံးကောင်ကိုပြန်မြင်လာ၍
ခြေလှမ်းတွေက...သွက်လာချေ၏ ။
လိုချင်
မျက်စိ
ရှိလိုက်တာ
နော်....
ကျုပ်တဲ့
နှစ်ကောင်ပါ
ရ...ရင်တော့
ကွာ....
တမြည်းမြည်းနှင့်တောနက်ထဲ
ရောက်ရှိလာချိန်မှာမနေ့က
တွေ့ခဲ့သောနေရာ၌ပြောင်
ခြေရာကိုရှာဖွေနေမိသည် ။

ခြေရာတိုင်း.....ကျွန်ုပ်လိုက်ကြည့်မိ
ချေရာတစ်နေရာသို့အရောက်၌ကျွန်ုပ်
ခြေလှမ်းများရပ်တန့်သွား၏ ။
ဟင်....
မြင်ရသောမြင်ကွင်းများကားတခြား
မဟုတ်ချုံပုတ်တစ်ခုပေါ်တွင်
နေသောအနီရောင်ကျားအဝတ်
တစ်ခုပင်တည်း ။
ကျွန်ုပ်သတိဖြင့်သေနတ်ကို
ထိုးချိန်ကာတရွေ့ရွေ့ဖြင့်
အနီးသို့ တိုးကပ်သွားသည် ။
အနီးသို့ ရောက်ချိန်၌
သေနတ်ဦး ထိုးအဝတ်စကို
ဖြည်းဖြည်းချင်းထိုးကောက်၍
မတင်လိုက်၏ ။
၆၀

ဓောကြီး....ဝတ်နေကျ
လုံချည်ပါလား
ကျွန်ုပ်ရင်သဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်သွားချေ၏ ။ လုံချည်ကို သေသေချာချာ ရှုကြည့်သော အခါ ပို၍ သေချာသွားသည် ။
နံ့လိုက်တာ...
ဝယ်ကတည်းကကို
တစ်ခါမှမလျှော်ဘဲဝတ်
ထားတာထင်ပါရဲ့...
ဤနေရာ၌...ဤလုံချည်ကိုတွေ့ရခြင်းသည် ကောင်းသောလက္ခဏာတော့မဟုတ်ချေ ။ မနေ့ညကတည်း ဓောကြီးပျောက်နေခြင်းအကြောင်း ကားပို၍ ချောက်ချားစေသည် ။

ကျွန်ုပ်လည်း နီးစပ်ရာ ချုံပုတ်များထဲသို့လိုက်လံ ရှာဖွေကြည့်မိသည်။
နှုတ်မှလည်း တကြော်ကြော်ခေါ်နေမိသည်။

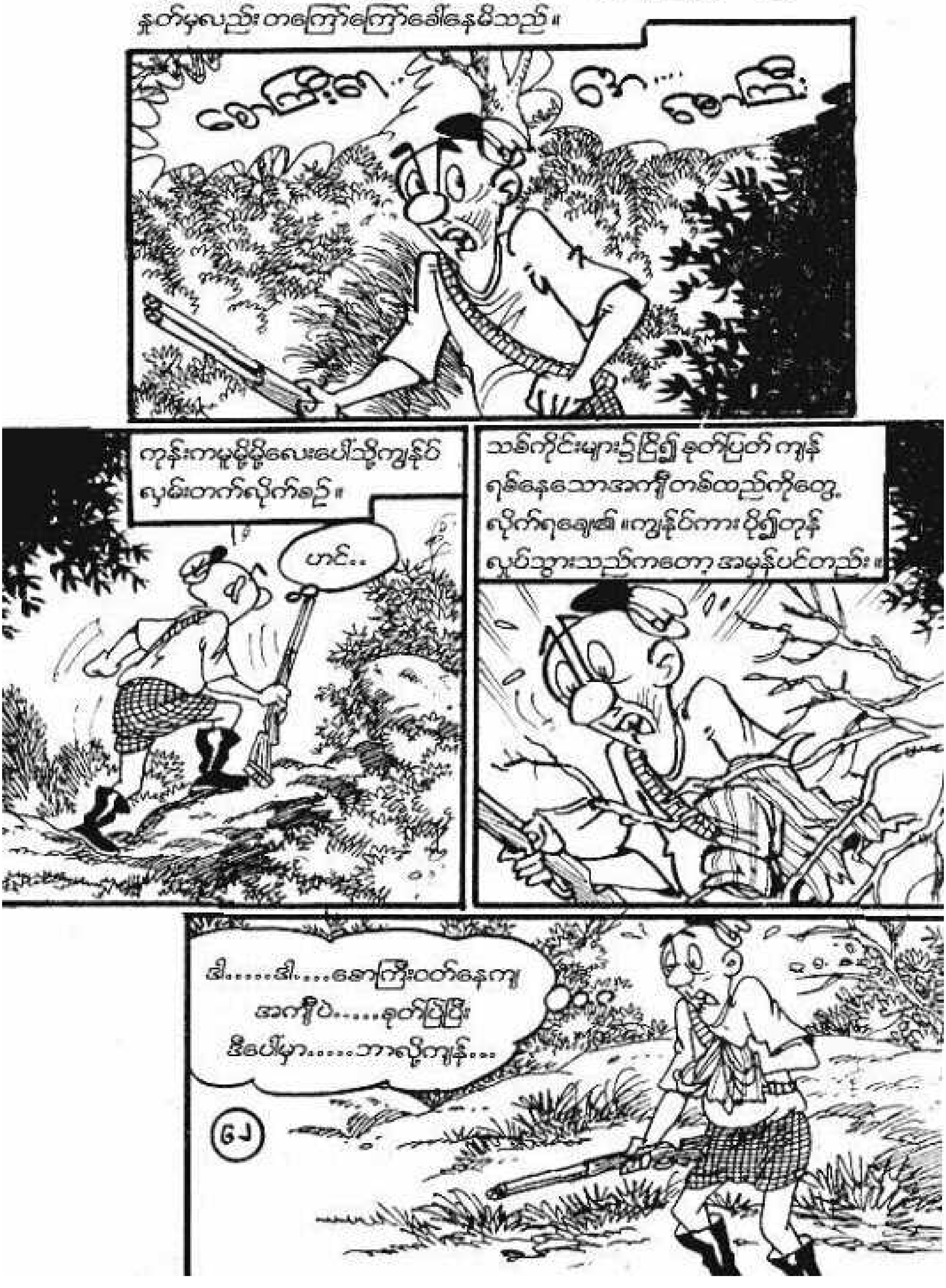

ကျွန်ုပ်အကျီကိုကိုင်၍ငေးနေစိုက်၊ ခပ်
လှမ်းလှမ်း၌ လှမ်းမြင်လိုက်ရသော
ဆိုင်ကယ်ဘီးရာများကြောင့်ကျွန်ုပ်
ရင်ထဲစိုးရိမ်စိတ်က...ဒုန်းခနဲ ပြေးဆောင့်
ချေတော့၏ ။
ဒါ....ဒါ....တစ်ခုခုဖြစ်နိုင်တယ်
ဘုရား....ဘုရား....ဓောကြီး
ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့....
ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်စိတ်များကားငယ်
ထိပ်သို့တက်ခဲ့ချေသည်။ တသွင်
သွင် စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်း
ထဲသို့ ပြေးဆင်း၍ ။
ဆိုင်ကယ်ဘီးရာများ ကိုရှာဖွေ
သော်လည်း၊ ဘီးရာများကား
စမ်းချောင်းစပ်တွင်ပင်ပျောက်
ကွယ်သွားချေပြီ ။
ဘုရား --
ဘုရား...

ကျွန်ုပ်ခေါင်းထဲတွင် အတွေးများကား ရှာရှာလည်ကုန်၏။ ခေါကြီးကို လှည့်ဖြား၍တောထဲခေါ်လာပြီး လက်စတုံးလိုက်ချေပြီလော..။
ဆိုင်ကယ်ကိုလိုချင်၍ပြစ်မှုတစ်ခုခု ကိုကျူးလွန်ကြပြီလော။ ကျွန်ုပ်စိတ် ထဲ၌ မည်သို့ခန့်မှန်းရမည်ကိုမသိ တော့ချေ။
ဘုရား!!
သားကောင်တစ်ကောင်ကောင်နှင့် တွေ့သောလက္ခဏာတော့မဟုတ်ချေ။
လူပျိုကြီးအသား ခါးလှတယ်
ကျင်ငယ်ရေနဲ့ ဆေးပါမယ်...
မဖြစ်ဘူး....မဖြစ်ဘူး ရွာပြန်ပြီ....အကျိုးအကြောင်း ပြန်ပြောပြီး...မမောင်ခင် လူစုခဲ့ရမှဖြစ်မယ်....

ကျွန်ုပ်လည်း ရှေ့ပိုင်ကြီး၏ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရှပ်ကလေး....ဟတ်ပါဂူး ကျန်ရစ်သော အင်္ကျီနှင့်လုံချည်ကိုယူ၍ ရွာကိုအမြန်ပြေးခဲ့ရ တော့သည်။
ဆိုင်ကယ်နဲ့သာဆို မြန်....အဲ....မရိုးချင်တော့ဘူး ခေါကြီးသောတွေ တာဆိုင်ကယ် ကြောင့်လားမသိတာ
ရွာသို့ရောက်သည်နှင့်သူကြီးဘာမီ ဆီသို့ဝင်ကာအကျိုးအကြောင်းကို ပြောရတော့သည်။
ဪ
ဒါဆို...ပြစ်မှုတစ်ခုခု...ကျူးလွန်တဲ့ လက္ခဏာရှိတာပေါ့....အမြန်ဆုံး ရှာမှဖြစ်မယ်...
သူကြီးနှင့်ရွာသား တချို့အပြင် ဗိုက်ကလေးကိုပါ အလျှုံအိမ်မှ ခေါ်ပြေးရှားခေါ်ယူရချေ၏။
ဟာ.....ဆရာတွတ် ဒီမှာကျွန်တော်မရှိလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ....

သူကြီးအိမ်ရောက်တော့....တောထဲလိုက်မည့်သူများရောက်နေကြပါပြီ။
ကျွန်တော်နဲ့ ခေါကြီးနဲ့ရွာထိပ်မှာ ခဏ ဆုံပြီး ကိစ္စရှိလို့တဲ့...ညကျမှ အလှူအိမ်ကိုလိုက်ခဲ့မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတာ
အေး...ဟုတ်ပြီ...ဒါဆိုရင် သူ့ကိုနောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ချိန်....သူဘာ ဝတ်ထားသလဲ....
အင်း....ဟုတ်ပြီ...မနက်က ကျွန်တော်တို့ကိုတောထဲလိုက်ပို့တုန်း ကတော့ ဘောင်းဘီနဲ့ဗျ...ညနေဘက်ပြန်တွေ့တော့ လုံချည်နဲ့...
ဒါဆိုရင် ဒီဝတ်စုံနဲ့မဟုတ်လား...
ဟာ....ဟုတ်တာ ပေါ့...

ဒါဆိုရင် ဆရာကြီး
ဒုက္ခတစ်ခုခုနဲ့ ကြုံနေ
ပြီဗျ...
နေပါဦး....မင်းကိုဘယ်သွားမယ်လို့
ပြောသွားသေးလဲ....
ဘာမှမပြော
ဘူး
ကျွန်ုပ်တို့ မိုက်ကလေးကိုမေး စရာရှိသည်များမေးပြီး သူကြီး
ဘာဒီနှင့် အတူတောထဲသို့ တစ်ဖန်ဝင်၍ပြန်ရှာသည်။
လူအုပ်များသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ
ပို၍အားတက်သွားပြီး လူစုခွဲကာ
ရှာဖွေကြသည်.....နှုတ်အားဖြင့်လည်း
ဆရာကြီး
ဆရာကြီး...
ဘယ်မှာလဲ..
ကြားရင်
အသံပြုပါ...

ကျွန်ုပ်တို့ကြိုးစားရှာသော်လည်း အစအန မတွေ့ရချေ။
ဘောဘီ..ရေ... ဘော..ဘောဘီ...
ဦးတွတ်ပီ......နေကျသွားရင်ပြန်ရခက်လိမ့်မယ်နော်...
ကျုပ်အထင်ကတော့အသက်အန္တရာယ်ပါပြုသွားပြီး
ဒီချောင်းအတိုင်း မျှောလိုက်ပြီလားမသိဘူး
မှုဟုတ်.....ရှဲပါစေ....ဖယ်ပါစေ..
ဘူကြီးကောကကိုကျွန်ုပ်မည်သို့ပြန်
ပြောရမည်မသိ....ရွာသားများက
ဘောကြီးအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်
သည်ကတော့အမှန်ပင်တည်း။
ဘောကြီး
ဘာမှ မဖြစ်
ပါစေနဲ့
ကဲ.....တို့လူတွေ
နံ့ရင်ပြန်ကြမယ်...

နောက်နေ့မှ ချောင်းရိုးအတိုင်း ရှာကြမယ်
နေကျသွားရင် ရိုးမတော ချက်ချင်း
မှောင်လာတာ.....
ကျွန်ုပ်ကပဲ အပြန်လမ်းခရီးကိုဦး
ဆောင်ကာလာခဲ့သည်..တောက
လမ်းအကျဉ်းလေးသို့အရောက်
မှာ မှုတ်သံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရ
သည်။
၆၉
ကျွန်ုပ်က အချက်ပြ၍ အားလုံး
ငြိမ်ရန် သတိပေးလိုက်သည်။
အားလုံး အသံမထွက် အသံ
ထွက်ဖို့ကိုလည်း မေ့လောက်စရာ
မြင်ကွင်းကရှေ့မှာရှိနေပြီ။

ရွှေပေသုံးဆယ်လောက်၌ ပြောင်နှစ်ကောင်....တစ်ကောင်နှင့်
တစ်ကောင်ခေါင်းနှင့် တိုးဝှေ့ကျိုးဝယ်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား....
ဘုံး....
ရှုံး...
၇၀
ကျွန်ုပ်အတွက်ချက်ကောင်း
ပင်တည်း...အခွင့်အရေးကား
နှစ်ခါပြန်မလာချေ။
အံမာ....နိုင်ငံခြား
ဘုတ်အုပ်ထဲက
စကားတွေတောင်
ပြောတတ်နေ
ပြီ....
ရသည့် အခွင့်အရေးကိုအသုံးချရန်
ကျောက်၌မှယ်ထားသောသေနတ်ကို
ဖြုတ်ကာ....ပစ်ရန်အနေအထားသို့
ပြင်ဆင်လိုက်သည်။
သူကြီးနှင့်ရွာသားများရှေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏
အစွမ်းအစကိုပြသခွင့်ကားကြုံချေပြီ။
ကျွန်ုပ်၏ အရည်အချင်း သူတို့မြင်ရ
စေသော်ဝ်။
အရှက်မကွဲရင်ဘဲ
တော်လှပြီ.....
မထင်
ဘူး

ပြောင်နှစ်ကောင်ကား.....ဆော့ကစားတာကိုရပ်၍မြေကို နှာဖြင့်မှုတ်နေပြန်၏။တစ်တောလုံးကားတိတ်တိတ်ဆိတ် နေသည်။
ကျွန်ုပ်၏မျက်လုံးပစ်ကွင်းထဲတွင် ပြောင်ထီးကောင်ကား တည့်မတ်စွာ ရောက်လာချေပြီ။မကြာမီမြေပေါ်ဒုန်း ဒုန်းလဲပေတော့မည်။
ထိုအခိုက်။
အသံဆိုးကြီးကား....ဗြုံးနဲ့ထွက်ပေါ် လာချေတော့သည်။တိတ်ဆိတ်နေသော တောထဲ၌အသံကားကျယ်လောင်လှ ပေစွ။

အသံလာရာ လူအုပ်ထဲသို့လှည့် ကြည့်လိုက်တော့ ။
ဘူကြီးဘာဓိကား ရှုံ့မဲ့ပြရင်း လေသံတိုးတိုးနှင့် ။
လေမလည်တာ သုံးရက်ရှိပြီ ဒီမနက်....ဘုန်းကြီးရဲ့လေဆေးကို သောက်ပြီးမှ ဟန်ကျသွားတာ
ပြောင်နှစ်ကောင်ကားဆက်ခန့် ခေါင်းထောင်လိုက်ပြီး အနံ့ခံ ကောင်းလှသည့် သတ္တဝါပီသစွာ ။
သုံးရက်ခါ အောင်းထားတဲ့ အီးနံ့ကြီး...
ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့တစ်ဟုန် ထိုး ပြေးချလာကြတော့သည် ။
၃၂
ကျွန်ုပ်မှာမည်သို့ လှုပ်ရှား ရမည်မသိ။သေနတ်ခလုတ် ညှစ်ဖို့ရန်မေ့လျော့ရချေသည် ။

ပြေးမယ်လေ
ဆရာတွတ်....
ဗိုက်ကလေး လက်လာဆွဲမှ
ကျွန်ုပ် ပြေးဖို့သတိရပြီး
သုတ်ခြေတင်ရတော့၏။
ဘူကြီးကားလျှင်မြန်လှန်းလှပေ၍။
ရှေ့ဆုံးကိုရောက်နှင့်နေသည်။
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေရွာသို့
မမှောင်ခင် အချိန်အတွင်း
အားလုံး ပြန်ရောက်ကြ
ပေတော့သည်။
ဦးတွတ်ပီ....တောကောင်
တောမှာပဲပျောက်ခဲ့ပါတော့
နော်...
ဟုတ်
၇၄

ကျွန်ုပ်နှင့်ရွာသားများ ၃ရက်ခန့်
အပြင်းအထန်ရှာဖွေကြသော်လည်း
လူပျိုကြီး၏ အရိပ်အယောင်ကား
မတွေ့....ဘကြီးက ရဲစခန်းသို့...လူ
ပျောက်မှုဖွင့်လေတော့သည်။
ရွာထဲကအပျိုတွေ
ကလည်း ခေါကြီးမတွေ့
ဘူးဆိုတော့မျက်ရည်
တခမ်းခမ်းနဲ့...

လူပျိုကြီးပျောက်ဆုံး၍ဆယ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ ကျွန်ုပ်ထံသို့ကုန်းဘောင်ရွာသားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာချေတော့သည်။
ဆရာတွတ်ပီ မာရဲ့နော်...
မာပါ့ဗျား ကြွပါ...ကြွပါ....
ထိုသူကားကျွန်ုပ်ကဲ့သို့မှဆိုး အလုပ်ကိုလုပ်ကိုင်သူပင်တည်း သူ့နာမည်ကား......ကိုနိုင် ဆိုသောချင်းအမျိုးသားဖြစ်၏..။
ဆရာတွတ်ရေ...ခင်ဗျားတို့ရွာသား တစ်ဦးပျောက်နေတယ်ပြောသံ ကြားတာနဲ့ ကျုပ်ရထားတဲ့ပစ္စည်း နဲ့များပတ်သက်နေမလားလို့ လာပြတာဗျ...
ဆိုပါဦး...ဘာကိစ္စ များရှိလို့လဲ.....
ပြစမ်းပါဦး...ဘာပစ္စည်းများလဲ....
၇၅

ကျုပ်...ဟိုတစ်နေ့ကတောလိုက်
သွားရင်းစမ်းချောင်းဘေးမှာအိတ်
လေးတစ်လုံးတွေ့တာနဲ့
ကြည့်လိုက်တော့....
မှတ်ပုံတင်ရယ်...ဓာတ်ပုံရယ်
ရည်းစားစာတွေရယ်....ပိုက်ဆံ
နှစ်ရာရယ်တွေ့တယ်...မှတ်ပုံတင်
ကိုကြည့်တော့......ခင်ဗျားတို့
ရွာသားဖြစ်နေတယ်.....
ဗျာ.....
ပြစမ်းပါဦး
ဗျာ....
ဒီမှာလေ....
ကျွန်ုပ်လည်း နိုးနိုင်း ထံမှ
မှတ်ပုံတင်ကို ကယူယကယာ....ယူ
ကြည့်လိုက်တော့......ခေါင်းနားပန်း
ကြီးသွားရတော့သည်။
ဒါ....ဒါ...ခေါ်ကြီးရဲ့
မှတ်ပုံတင်ပဲ...

ဒီဓာတ်ပုံက.....ထွေးလှရဲ့ပုံ.....
ဒါတွေက.....တွေ့တဲ့ကောင်မလေး
တိုင်းကိုပေးဖို့အဆင်သင့်လုပ်
ထားတဲ့ရည်းစားစာ...
ဟာ!!! ပိုက်ဆံအိတ်
မှာလည်း.....သွေးစွန်း
နေပါလား....ကိုနိုင်း
ရဲ့.....
ကိုနိုင်း......ကား...ရေနွေးကိုမှုတ်သောက်ရင်း...
အဲဒါပြောမလို့ ကျုပ်အထင်
တော့...သားကောင်တစ်ကောင်ဆွဲသွားပြီ....
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့....တော
ထဲမှာ သွေးအိုင်ကြီး နှစ်ခုကိုတွေ့
ရတယ်ဗျ...
ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ
အသားမရှိတဲ့....လက်
ဖျံရိုးတစ်ချောင်းလည်း
တွေ့ရသေးတယ်
ဗျ....
ဗျာ!!

ဟ။
တောကောင်က...တစ်ကောင် တည်းတော့မဟုတ်ဘူး...သုံး လေးကောင်တော့ရှိတယ်ဗျ...
ဟ။ ဒါဆိုမလွယ်ပါ လားနော်.....
ဘာလို့ သုံးလေးကောင်လို့ပြောနိုင် သလဲဆိုတော့...ဆီးချုံအုပ်ဘက်မှာ အရိုးတွေ....တွေ့တာရယ်....ဝက်လက်တို့ တောတန်းဘက်မှာ ပေါင်ရိုးတစ်ချောင်း တွေ့တာဆိုရင်....
ကျန်တဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေ ကတော့.....ကျန်တဲ့တောကောင် တွေ....ဝိုင်းကိုက်ဖဲ့ကြတာ ဖြစ်မယ်....
မလောက်လို့များ အသေးနဲ့ရောရသေး လားမှမသိဘူး...
၇၈

ကိုနိုင်း စကားကြောင့်ကျွန်ုပ်လို မုဆိုးရင့်မကြီးတစ်ယောက်ပင်ကျော ချမ်းသွားရချေ၏....ဘော္ဘိနားထောင် နေသောဗိုက်ကလေးမှာ မျက်ရည် မဆယ်နိုင်....
ဟီး...ဟီး....ငါ့ သူငယ်ချင်း...အဖြစ်ဆိုး လှချည်လားကွ....ငါ ဘယ်လိုပြောရမလဲကွာ ဟီး....ဟီး....
ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်ကလေး မှင့်ထွက် ငိုသံကြောင့် ပို၍စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိ၏ ။ဘောကြီး၏မိခင်နှင့် ညီမကို ဘယ်လိုပြောရမည်ကို ခေါင်းစားရခက်လှချေ၏ ။
မင်းကိုမကောင်းထင် ခဲ့တာတွေ....ငါမှားပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ.....
ဟီး...
ဟာ...။ ငါနယ်နော်.....
မပြောဘဲနေလျှင် လည်း ကိစ္စကကြီးမှာ မဟုတ်ချေ ခေါခေါကာသိပြီး လုပ်သင့်သည့် ကိစ္စကို လုပ်ရပေလိမ့်မည် ။

EasyTouch has been granted

နောက်နေ့ မနက်၌ လူပျိုကြီးအိမ်အဝမှာ....ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်၍ သက်ပျောက်ဆွမ်းကပ်သည်။
မိုက်ကလေးကထိုနေ့မှစ၍ ငူငိုင်ငိုင်ကြီးဖြစ်လာပြီး တစ်နေကုန် ပုတီးစိပ်နေလေတော့သည်။
မသေးမျှင်....နင့်မောင် ခေါ်ကြီးသရဲချောက်မှာ ကြောက်လို့.....ပုတီးကိုင်တာထင်တယ်...
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပုတီးစိပ်တာ... ကုသိုလ်ရတာပဲ....
၈၁

တစ်ရွာလုံးကား လူပျိုကြီးခေါ
တင်မောင်၏သတင်းကို မယုံ
တစ်ဝက်ယုံတစ်ဝက်နှင့်ယုံလိုက်
ကြရပြီး....စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
ကြ၏ ။
ခေါကြီးရယ်ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွာ...
ကိုခေါကြီးက.....သိပ်သဘော ကောင်းတာနော်....
အေးဟယ် နော်...
မိုက်ကလေးကား တဖြည်းဖြည်း
နှင့် အရိုးပြောင်းလာ၏
ဖြစ်ပျက်မတည်မြဲသောသဘော
ကို နားလည်သွားရှာသော...
မိုက်ကလေးကားခေါကြီးကို
ကြည့်၍ တရားသဘောကို
ဆင်ခြင်လိုက်ချေ၏ ။
စိတ်ပိုင်းဆို မျက်လုံးကြော လှည့်နေတာ...
ဘုရားရင်ပြင်တစ်နေကုန်
ပုတီးစိပ်၍ နေလေတော့သည် ။
စကားလည်း သိပ်မပြောတော့ ။
ဘုသာနတ်ပြည် ရောက်ရင်....ဝတ်ဖို့ တော်တဲ့....နတ်ဝတ် စုံ....ရှိပါ့မလားဟယ်
သိကြားမင်း ကိုတင်ပြ ရမယ်...

ကျွန်ုပ်ကမေးလျှင်တစ်ခွန်းလောက်ပဲပြန်ပြော၍
ပို၍ထူးခြားသည်ကား....ဗိုက်ကလေးက....ဝက်ကြောင်ကို
နှိပ်၍ အပေါ်မှ အောက်မှ ပွတ်လိုက်ခြင်းပေတည်း။
ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ ကိုကိုတွတ်ရယ်....မောင်လေး တော့...ဒုက္ခပါပဲ...
ဒီ....ဒုက္ခမဟုတ်ဘူး....သုခကွသုခ... သူ့သူငယ်ချင်း အဖြစ်ကိုတွေ့ပြီး တစ်ခါတည်းတရားသဘောကို နားလည်သွားတာထင်တယ်....
ဗိုက်ကလေးကား ရှမ်းခေါက်
ဘုရားပွဲတစ်ပတ်တိတိ...ပျောက်
သွားပြီး၊ နောက်တစ်ခါပြန်ရောက်
လာပြန်သည်။
၈၃
အရင်လို ရဲ့ရဲ့ မပေါက် ရဲဘူး

ဗိုက်ကလေး.....တစ်ပတ်
လုံးလုံး....ဘယ်သွားနေ
တာလဲ....
ဒါတွေကို ပြောလို့
မပြီးဘူး ဆရာတွတ်...
ဗိုက်ကလေးသတင်းကားတစ်ရွာလုံး
ပျံ့နှံ့ကာလာကြည့်သူတွေများနေ
ပြန်ချေ၏ ။ဗိုက်ကလေးကား
အရင်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်လုံးဝခြားနား
သွားပေပြီ ။
ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်ကလေး
အတွက်...ရွာဦးဆရာတော်
ကိုပင် လျှောက်မေးရတော့
၏ ။
အဲဒီလိုဖြစ်နေ
ပါတယ် ဘုရား
ကောကြီးနဲ့ ကောမကြီးတို့
ဗိုက်ကလေးဟာ
သူငယ်ချင်းအဖြစ်ကိုတွေ့ပြီး
သံသရာကြီးကိုကြောက်
သွားတာမှန်ရင်တော့....

အဖိုးတော် အာဟာနည်းယောကျ်ား ပေါ့လေ...အချိန်ကစကားပြောပါ လိမ့်မယ်....ခေါင်းကြည့်ကြပါဦး...
တင်ပါ့ဘုရား
ဘက်နီးဆည်းပေး လိုက်ရင်ကောင်း မလား....ကိုကိုထွက်...
ကြည့်ပါ ဦးကွာ
ဗိုက်ကလေးကားသုံးရက် ပေါက်ပျောက်သွားလိုက် ပြန်ပေါ်လာလိုက်နှင့်ကျွန်ုပ် မှာ ဗိုက်ကလေးအတွက် စိတ် ပူလိုက်....စိတ်အေး လိုက်ဖြင့် သောကများပြန်ချေ၏။
မှုမှပျောက်မှ တော်ကြာ အသဲ တွေကြားရလို့ တောပြန်ထွက် သွားဦးမယ်..
မသေးမျှင်မှာ....ခေါင်ကြီးကိုခွ ကြားကထည့်က....ကျွန်ုပ်ကို တောလိုက်နိုင်ခြင်းမပြုဘဲ အိမ်၌ငြိမ်ငြိမ်နှင့်နေရချေ၏။ ဟန်ကျလှပေစွ။
သို့သော်မုဆိုးဟူသည်မုဆိုး အလုပ် ၌သာပျော်သူဖြစ်ချေရာ။
ကျုပ်လည်း ဒီမှာပဲ ပျော်တယ်....

တစ်နေ့ ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့်ကျွန်ုပ်၏
လက်စွဲတော်နှစ်လုံးပြူးကိုဆွဲကာ
တောလိုက်ရန် ဟန်ပြင်ချေသည် ။
ကိုကိုထွက်ရယ်
တောနက် နက်ထဲတော့
မသွားပါနဲ့...ခင်တန်းဘက်
လောက်ကိုကပဲသားကောင်
အသေးလေးတွေပဲ
ပစ်ပေါ့
မသေးမျှင်ကားယောကျာ်းသား
တစ်ယောက်၏တန်ဖိုးကို
နားလည်သွားပုံရချေ၏ ။
သူ့ကို...စိတ်ပူလို့
မဟုတ်ဘူး......သူ့မျှား
မုဆိုးမဖြစ်မှာ
ကြောက်လို့....
အမှန်တကယ်ဆိုရလျှင်....ကျွန်ုပ်
တစ်ယောက်တည်းတောနက်နက်
ထဲသို့ သွားရန်အတန်ငယ်တော့
လန့်မိသည်ကတော့ အမှန်ပင် ။

ကျွန်ုပ်ရွာပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ရှမ်းစေတီဘက်သို့ မရောက်တာ(၅)ရက်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ ဗိုက်ကလေး၏ အခြေအနေမှန်ကိုသိရန် ဘုရားဘက်သို့အရင်ထွက်ခဲ့ချေသည်။
ဘုရားရင်ပြင်သို့တက်ရာသောအခါ...ဗိုက်ကလေးကို မတွေ့ရချေ။
ထို့ကြောင့်....ဘုရားကိုစောင့်ရှောက်နေသော.....ဖိုးသူတော်ကိုမေးကြည့်ရတော့သည်။
ဖိုးသူတော်ကြီး ဗိုက်ကလေး မလာဘူးလား
ဗိုက်ကလေးက....ဘုရား ပေါ်မှာမနေတော့ဘူး ဟိုမှာတွေ့လား....တဲအသစ်လေး တစ်လုံး...

အေး....အဲဒီမှာ....သူ နေတယ်......
ဟင်.....ဒီတဲက....အရင်ကမတွေ့ ပါဘူး
ဟုတ်တယ် မကြာသေးဘူး နှစ်ရက်ပဲရှိသေးတယ် ဗိုက်ကလေးအတွက် ရွာသား နှစ်ယောက်......ဝိုင်းဆောက်ပေး လိုက်ကြတာ...
အဲဒီမှာ......ပိုလှတ်လပ် တယ်တဲ့.....ဟုတ်တာ ပေါ့လေ....ဒီမှာကတော့ ဘုရားဖူးတွေနဲ့ဆိုတော့ ရှုပ်တာပေါ့...
ကျွန်ုပ်လည်းမြင်နေရတော့ တဲငယ်ဆီသို့သုတ်ခြေတင်ခဲ့ တော့သည်။

တဲအိမ်အသစ်လေးကားကျွန်ုပ်တို့ဇာတ်ပွဲများ၌ကြည့်ရသော
ကျောင်းဇရပ်လေးနှင့်တူနေ၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲအံ့ဩမဆုံးနိုင်တော့ချေ။

ဒီလိုပေါ့ဆရာတွတ်
ဟာ....ဒီလိုဆိုတာ...ဘယ်သူက ငွေပေးလို့လဲ....
အင်း.....ဒါတွေကိုပြောလို့ မပြီးပါဘူး....ဆရာတွတ်လည်း မမေးနဲ့.....မေးလို့မကောင်း ဘူး....ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေက လုပ်ပေးတာလို့ပဲ မှတ်ထား လိုက်ပါ.....
အဲ......
ဗိုက်ကလေးကောကြောင့် ကျွန်ုပ် ကြက်သီးတွေထသွားရချေ၏ ။ ရက်ပိုင်းအနည်းငယ်အတွင်း ဘာ တွေများပေါက်ပြောက်၍ဆိုင်ရာ ကပေးအပ်ရသလဲ ဆိုသော မေးခွန်းတွေက.....ကျွန်ုပ်ခေါင်း ထဲ၌ အများကြီးပေါ်ပင်တည်း ။ယုံရ ခက်ခက် ။
ယုံလိုက်....ယုံလိုက် တော်ကြာ...ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက...အက် ခတ်နေဦးမယ်....

ဒါဆို....စိုက်ကလေး
မင်း....မင်း...အဲ...အဲ...
ဆရာစိုက်လို့
ခေါ်ပါဆရာကြွက်
စိုက်ကလေးနှုတ်မှထွက်
သောစကားကြောင့်ကျွန်ုပ်
မှာအောင့်သက်သက်ဖြစ်
သွားရချေ၏ ။
ကိုယ့်တပည့်တစ်ယောက်ကိုဆရာ
ပြန်ခေါ်ရသည့် ကိစ္စမှာလွယ်သော
ကိစ္စတော့မဟုတ် ။
ချာ ဟို
ဓိဓိ တာတာ
ထော်ပါ...
ဟုတ်ကဲ့
အဲ
ဟုတ်ကဲ့
အေးပါကွာ....ဆရာစိုက်
ဆိုလည်း...ဆရာစိုက်ပေါ့
နေပါဦး....ဒီတဲမှာ
တစ်သက်လုံးနေသွား
တော့မှာလား...

ဖိုက်ကလေး ညွှန်ပြရာကို ကြည့်လိုက်တော့...ဗျက်ကြီးတစ်ခုထဲ၌ နာနတ်သီး....သခေါ်သီး၊ကွဲကောသီး၊ငှက်ပျောသီးများအပြင် ပန်းသီးများပင်ပါနေချေ၏။

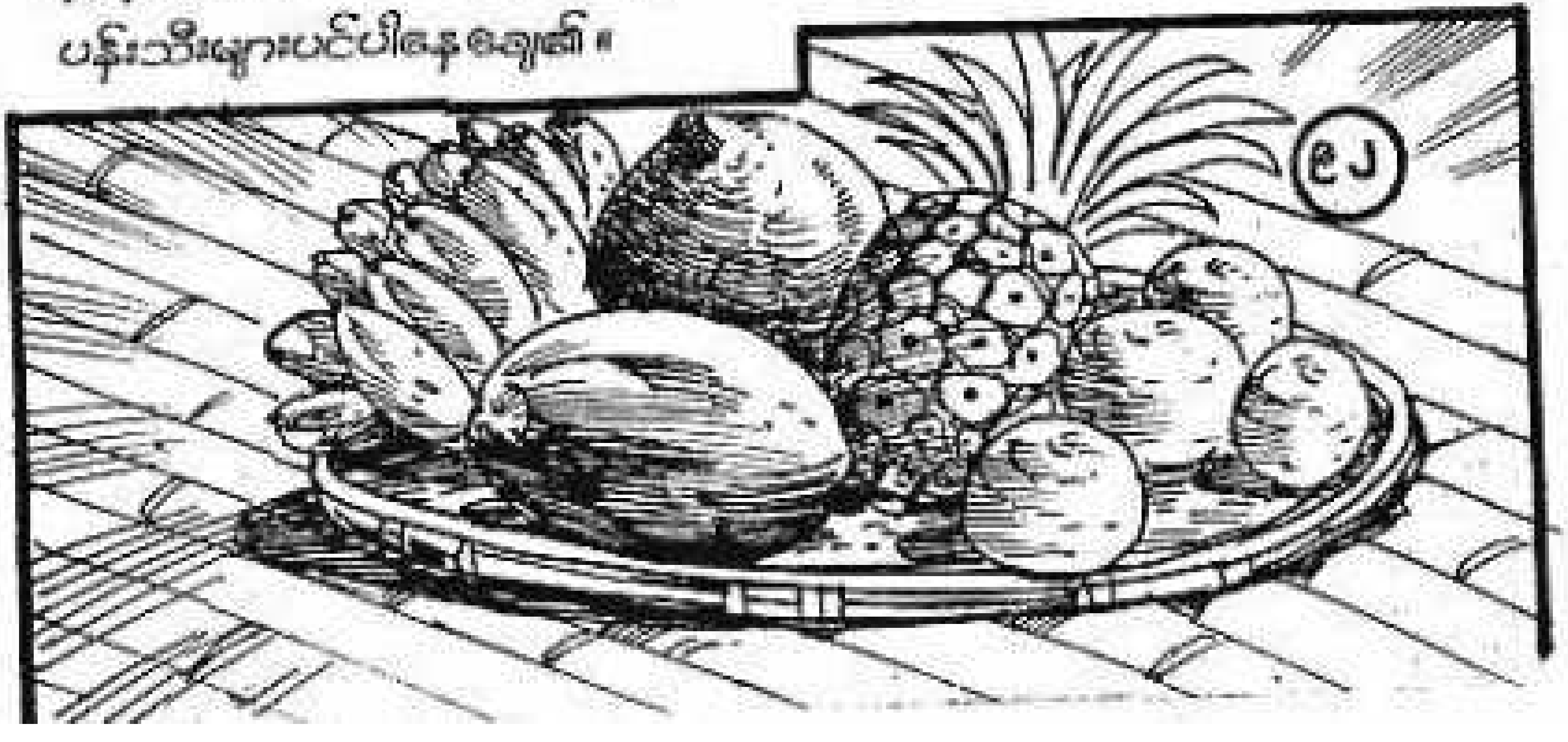

ကျုန်ပ်မှာဗိုက်ကလေးကို ကြည့်၍.....ယုံရခက်ခက် ပင်တည်း။
အင်း....ဆရာတွက်လည်းကျော်ဇွဲ အချိန်တန်ပြီနော်....ဒီလုပ်ငန်းဟာ အသက်အန္တရာယ်များသလို အသက်ကိုယူရတဲ့အလုပ်....
အဲ....
အကုသိုလ်အလုပ် အင်းလေ....အဆက်ဆက်က သံသရာဝဋ်ကြွေးပါနေ တော့လည်း....သူနစ်ခေ အောင်တော့....လုပ်ပေါ့....
မမျှင်ရော နေကောင်းရဲ့လား
ကောင်းပါတယ် ဗိုက်ကလေး...အဲ... ဆ.....ဆရာဗိုက်...
အလေ့အကျင့် မရသေးပါလား...

ကျွန်ုပ်မှာဗိုက်ကလေးကိုကြည့်၍အလိုလိုရှုံ့သလိုလို
ကြောက်သလိုလိုခံစားလာရသည်....ဘာရယ်မှန်း
တော့မသိ...
ကဲ....ကဲ...ကိုယ့်အလုပ်ကို
လုပ်တော့.....ဆရာဗိုက်လည်း
ကိုယ့်အလုပ်....ကိုယ်လုပ်ရ
ဦးမယ်......သွားတော့...သွား
တော့.....နောက်ကို...ကိစ္စ
ရှိမှလာခဲ့ပါ.....
အချိန်ကုန်ခံပြီး အလကား
အချည်းမလောပါနဲ့.....စက္ကန့်နဲ့
ရက်နဲ့တွက်ကြည့်ရင် အချိန်ဆိုတာ
ဘာမှမကြာပါဘူး....ရှိတဲ့အချိန်
ကလေးမှာ......အကျိုးရှိအောင်
လုပ်ကြရမှာ....ကဲ....သွားတော့
ဗိုက်ကလေးကားပြောပြောဆိုဆို
တဲပေါ်သို့တက်သွားချေတော့
သည်။
သခွေ့
သတ္တာ
ကမ္ဘာသိကာ...
ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်ကလေးကိုကြည့်၍
ဟာတာတာကြီး ဖြစ်ကျန်ခဲ့
တော့၏။

အခန်း (၅) တခြားကမ္ဘာက စောတင်မောင်ကို ခေါ်ယူခြင်း

ကျွန်ုပ်လည်း ဦးမဲကြီးကို ခေါ်သဖြင့် အကြော်တဲသို့...ဝင်လိုက်ရသည်...
လာဗျို့ နောက်တစ်ပွဲ ပေါ့....
ထိုင်ဦးဗျာ.....ခင်ဗျား ယောက်ဖ.....ဗိုက်ကလေး အဲ....အဲ.....ဆရာဗိုက်ကအတော့ကို ထူးခြားနေပြီဗျ...
အလို...တယ်ဟုတ်ပါလား ဆိုစမ်းပါဦး.....ဘာတွေ ထူးခြားနေလို့လဲ....
ဒီလိုဗျ....ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ရက်လောက်က ကျုပ်နွားမကြီး ညိုပြာလေ...တောထဲ ကျောင်းရင်း ပျောက်သွားတာ...ဘယ် လိုမှရှာမရဘူး.....အရင်ကလည်း....သူ့ ဘာသာသွားပြီး....ညကျပြန်လာတာပဲ
အခုတစ်ခါမှာ....ပြန်မလာတော့ ကျုပ်လည်း စိတ်ပူတာပေါ့ တောထဲမှာ လိုက်ရှာတော့လည်း မတွေ့ဘူး....ကျုပ်တော်တော် စိတ်ထိခိုက်နေတာ...

မိုက်ကလေးနေတဲ့.....တဲလေးကို ရောက်ပါရော.....မိုက်ကလေးကို ကြည့်ရတာ.....ကြည်ညိုရောဗျာ.
ဒါနဲ့.......ကျုပ်လည်းနွားပျောက်လို့ လိုက်ရှာနေတာလို့ပြောလိုက်ရော မိုက်ကလေး...အဲ....အဲ....ဆရာမိုက်က မျက်လုံးတစ်ချက်မှိတ်ပြီး...
ခင်ဗျားနွား....ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး...ဒီညပြန်လာလိမ့်မယ် မနက်ကို နွားတင်းကုပ်ထဲမှာကြည့်တော့လို့ ပြောတယ်ဗျာ....
အဆိုင်ကြီးပါလားဟ.....
ကျုပ်လည်းမယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နဲ့ပြန်လာတာ မနက်.....အိပ်ရာနိုးတော့ နွားတင်းကုတ်ထဲကိုကြည့် လိုက်တော့.....ကျုပ်နွားညိုပြာ ပြန်ရောက်နေတယ်ဗျာ အံ့ရော....အံ့ရော....
ဘုရား...

ဦးမဲ့ကြီးစကားကြောင့်.....ကျွန်ုပ် အတန်ငယ်တော့.....အံ့ဩသွားသည်။ သို့သော်.....တိုက်ဆိုင်မှုလည်းဖြစ် နိုင်၍ စပ်မဆိုက်တော့နေလိုက်ချေ၏ ။
ဟွန်း...ဆရာခေါ်ရှာ ကြောက်လို့
ထိုအခိုက် အကြော်သည် ဒေါ်ဘုမက...အကြော်ကြော်ရင်း တန်းလန်းက.....
ဒီမှာ
ဒီထက်.......ထူးခြားတာပြော ရဦးမယ်....တော်ရေ....ဟို ကောင်သားပေ့တို့အမူးသမား တွေလေ....ဟိုတစ်နေ့က မိုက်ကလေးနေတဲ့တဲနား ရောက်တော့....
ထူးထူးခြားခြားတွေတွေ့ရလို့တဲ့ သူတို့ရောက်သွားတဲ့အချိန်က ညဘက်ကြီးလေ...ဒီကောင်တွေ ဟိုဘက်ရွာက...အသုဘမှာပဲရိုက် မို့အသွား မိုက်ကလေးတဲနားဖြတ်
တဲထဲကနေ မီးလုံးကြီးတွေ ရဲခနဲ.....ရဲခနဲ တက်လာတော့ အဆက်မပြတ် ပဲတဲ့တော့....

ဗိုတွေ.....ဘာတွေများ ဆွဲနေတာလား...
ဟာ.....ဗိုချွဲတာ အဲဒီလိုမီးလုံးကြီး တက်ပျံမလား....မယုံရင်...ဘာလှ တို့ကို မေးကြည့်....
ဟာ.....ဒီကောင်တွေ မူးမူးနဲ့မြင်ချင်ရာ မြင်တာဖြစ်မှာပေါ့....
ဟာ.....ကိုထွတ်ပီကလည်း....ဒီလို မပြောနဲ့လေ......ကိုယ့်တာပည့် ဆိုပြီး.....ချိုးနှိမ်တဲ့စကားမပြော ပါနဲ့....
လူဆိုတာ....သူ့ဘာဝအထုံပါ လာတော့.....ကျွတ်ချိန်တန် ကျွတ်ပြီး ပေါက်ပေါက် ပြောက်ပြောက်ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မှာပေါ့တော်..
၉၉

ကျွန်ုပ်လည်းဒေါ်ဘုမကို့ကို
အတိုက်အခံမပြောချင်တော့ပေ....
အများနဲ့တစ်ယောက် စိတ်လျှော့လိုက်...စိတ် လျှော့လိုက်.....
ကောင်းသတင်းကြားရ၍ဝမ်းသာ
သော်လည်းကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌
ကိုယ့်တပည့်အကြောင်း....ကိုယ်
အသိဆုံးမဟုတ်ပါလော။
ငယ်ကျိုးငယ်နာတွေ ဖော်ချင်နေတဲ့ ရုပ်ပဲ....
ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌ဖဝေဖဝါးဖြင့်သံသယရှိနေချိန်၌ခေါတင်မောင်၏
ညီမ....မသိန်း...အပြေးပေါက်ချလာတော့သည်။
ဟော...ဦးတွက်ပီ..
ဟော... ဘာလဲဟ...
အိမ်ရောက်ခဲ့သေးတယ် ခုလေးတင်ထွက်သွားတယ် ဆိုလို့အမီလိုက်လာတာ...

မေသိန်းက..ပြောပြောဆိုဆိုကျွန်ုပ် အနားဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
ပြောစမ်းပါဦး..ဘာကိစ္စလဲ..
မေသိန်းခဏအမောဖြေပြီးနောက်..
ဦးတွတ်ပီရေ..ဒီလို..ဒီလို..မနေ့က ဘုရားသွားပြီး အခ်ကိုကြီးအတွက်..ကုသိုလ် ကောင်းမှုသွားလုပ်တာ ဘုရားပေါ်မှာ ဗိုက်ကလေးနဲ့ တွေ့တယ်တော့..
ဗိုက်ကလေးက..ကျွန်မ ကိုလေ..ဟို..ဟို..
ဘာလဲ..နင့်ကိုရည်းစား စကားပြောလိုက်လို့လား...
ဟာ..ဦးတွတ်ပီကြီးကလည်း လုပ်တော့မယ်..ဗိုက်ကလေးကလေ ကျွန်မကိုပြောတယ်..အခမဲ့ကို ပြောလိုက်တဲ့..နင့်အခ်ကိုကြီးနဲ့ နင်တို့ ကိုတွေ့ ပေးမယ်တဲ့..

မြွေကောကြောင့်လက်
ထဲက..အကြမ်းပန်းကန်ပင်
အောက်သို့လွတ်ကျသွားသည်..
ဘယ်လို..
ဘယ်လို..
ပြန်ပြောစမ်းပါဦး
မေသိန်းရယ်..နင့်အစ်ကိုကြီး
နဲ့တွေ့ဖို့မဟုတ်လား..သူ..သူ
မသေသေးဘူးပေါ့..
သတင်းထူးပြီ..
ဟာ..ဒီလိုမဟုတ်ဘူးလေ..
ဗိုက်ကလေးက အစ်ကိုကြီးရဲ့
ဝိဉာဉ်ကို ခေါ်ပေးမှာ...
ကျွန်ုပ်နောက်ထပ် ပေါ
တစ်လုံးသာ ပစ်ထွက်၍..လွတ်
ကျရော အောက်မေ့ရိုးပင်ရှိ
တော့သည်။
ဟား။ ဟား။ ဟား။

မေသိန်းစကားကိုကြားရသော ဦးမဲကြီးကအော်ဟစ်ရယ်ရင်း....
ဦးတွတ်ပီ...ဒါတော့ ဗိုက်ကလေးလျှော့သွားပြီ ထင်တယ်..
ကျုပ်လည်း...တရားသမားပါပဲဗျာ...တရားသဘောနဲ့ကြည့်ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူး..လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဒေါ်ဘူမရောဘယ်လိုသဘောရ သလဲ...
ဦးမဲကြီးက...ဒေါ်ဘူမကိုစကားအပေါ်ခေါ်ချိန်...
အင်းလေ..ဒါတော့ကျွန်မလည်းမပြော တတ်ဘူး..ပညာဆိုတာက တချို့က မွေးရာပါ..ပါလာတတ်ကြတာ...
တချို့ကြတော့ ကြိုးမှ တတ်ကြတာ..ဗိုက်ကလေးလည်း မွေးရာပါ...ပါလာတဲ့ပညာက သူ့အချိန်အခါရောက်လို့ပေါ်လာတာ ဖြစ်မှာပေါ့....

ကျွန်မလဲဘယ်လိုပြောရမလဲတော့ မသိဘူး...နေပါဦး..မေသိန်းရဲ့ ဗိုက်ကလေးက..ဘယ်တော့..နင့် အစ်ကိုကြီးနဲ့တွေ့ပေးမှာလဲ..
နက်ဖြန်ည..၁၀နာရီလို့ ပြောတာပဲ..ဗိုက်ကလေးက ထစ်ပြောသေးတယ်.. ဟင့်..ဟင့်
လူး..လူ့ဘဝတုန်းက ကောင်းမှုကုသိုလ်နည်းခဲ့လို့ အခု..ပုဆိုးလုံချည်တောင်မဝတ် နိုင်တဲ့ဘဝရောက်နေတယ်တဲ့ အဲဒါ..အစ်ကိုကြီးအတွက်.. လုံချည်..အင်္ကျီလေးလည်း ယူခဲ့ဦးတဲ့ အဟင့် အဟင့်..ဟီး..
မေသိန်းမှာပြောရင်းက ငိုဝမ်းနည်း လာ၍ ချုန်းပွဲချငိုတော့သည်။
အမယ်လေး..အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဖြစ်ရလေ..အစ်ကိုကြီးရဲ့ တမလွန်မှာတောင်မှ.. လဲကွက်တိနဲ့ဖြစ်ရပါပေါ့ ဟီး..ဟီး..
၁၀၄

ဟဲ့..မေသိန်း..သူများဆိုင်မှာ..ကျက်သရေမရှိလောင်မနေစမ်းနဲ့အခုကိစ္စကို..နင်တို့ယုံလား..
ကျွန်ုပ်က..မေသိန်းမောန်မဲ၍တစ်ဆက်တည်းမေးလိုက်ချေ၏
ယုံတော့..အင်း..ဟင်း..ယုံရမလိုပဲ..ဘာဖြစ်ဖြစ်..အစ်ကိုကြီးနဲ့တွေ့ဖို့ပဲအရေးကြီးတယ်..
အစ်ကိုကြီးနဲ့တွေ့ရင်လူ့ဘဝတုန်းက..ကျွန်မနားကပ်လေးကိုချော့ယူသွားတာ..သွားပြီးပေါင်ထားတဲ့နေရာကိုသိချင်တယ်..
ဒီနားကပ်လေးက..ကျွန်မသိပ်ကြိုက်တာရှင့်..ငွေစုပြီးပြန်ရွေးလို့ရအောင်..
ဟာ..အရေးထဲ...ဒါတွေထားစမ်းပါဦးဟာ..

ဟဲ..ဟဲ..ဗိုက်ကလေး ပြောတာ..ဟုတ်မဟုတ် သိရအောင်..သွားကြည့်ရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်.... ဦးတွတ်ပီရေ..ဘယ်လိုလဲ..ဘယ်လို.. သဘောရလဲ..
အင်း..
ဦးမဲကြီး စကားကိုကျွန်ုပ်..မငြင်း ဆိုချင်..ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်မဟုတ်ခဲ့ လည်း..တပည့်ကျော် ဗိုက်ကလေး၏ အခြေအနေကိုသိရမည်..
သို့မဟုတ် တစ်လွဲတချော် ဖြစ်ခဲ့သော အပျင်းပြေ မျောက်ပွဲ ကြည့်ရသလိုပဲ ဟုပင်..ကျွန်ုပ်သဘောထား မိချေသည်
ဟောလာ မျောက်ကြီး ရှောက်သီးစား မလား..
မစားချင်ဘူး ချဉ်ပြီး..ချဉ်ပြီး
အင်းလေ..လူ့လောကအကဲခတ် ကြတာပေါ့..မေသိန်းတို့ရယ်..ကျွန်ုပ် တို့ရယ်..နောက် ဖြီးလိုက်ချင်တဲ့ သူလည်းလိုက်ကြပေါ့..မဟုတ်လို့ ကတော့ အပြတ်ပိုင်းဟား ကြတာပေါ့..

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌ မေသိန်းစကားကိုသိပ်အလေးမထားချေ
အပျင်း ပြေသဘောမျိုးလောက်သာထားလိုက်ချေ၏
ကောင်းပါလေ့
ခင်ဗျား..ပြောသလို
စောင့်ကြည့်ရမှာ
ပဲ..
ကျွန်ုပ်တို့အကြော်ဆိုင်တွင်ပြော
ဆိုနေခဲ့သောစကားများမှာ....
ဟယ်..အဟုတ်
ပေါ်ကြီးဘူမ..
ဟဲ့..မေသိန်းက..
... ... တဲ့
ပြောနေကြတယ်..
ကိုစံလင်းရေ ... ...
... တဲ့တော့..
ဟော..
ညနေစောင်းသည်နှင့်
တစ်မဟုတ်ချင်းသတင်း
ဖြန့်ချီသူခေါ်ဘူမကြောင့်
တစ်ရွာလုံးနီးနီး..သိရှိကုန်
ကြချေတော့၏..

ဗိုက်ကလေးနေသော..တဲလေးအနီးသို့
ရောက်သည်နှင့်တဲအပြင်၌ရွာသား
တော်တော်များများကိုကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်
ရချေသည်။တဲအတွင်း၌ဘက်ထရီနှင့်
ထွန်းသောမီးချောင်းတစ်ချောင်းက
ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိချေ၏
ဟဲ့..လူတွေများလှ
ချေလား..

ဟာ..အခုမှ..ဦးကွက်ပီတို့ မေသိန်းတို့လာကြပြီလား...
ဟေး...မင်းတို့ဘာလုပ် နေကြတာလဲ..
ဘောကြီး ဝိညာဉ်ခေါ်ပြမယ်ဆိုလို့ လာကြတာဗျ..မဟုတ်လို့ကတော့ ဗိုက်ကလေးနာပြီသာမှတ်..
ဟဲ့..ဟဲ့..ဘာအေး..ဆရာဗိုက်ကို ဒီလိုမပြောနဲ့..သူကအရင်.. ဗိုက်ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး သူ့ပညာတွေက..ဟိုဘဝက လာပေးထားတာတဲ့

ဟာ..ဘာတွေလာပြော
နေတာလဲ..အခုလက်တွေ့
ကြည့်မလို့..
ကဲ..ကဲ..အပေါ်တက်ကြ
လေကွာ..ဘာဖြစ်လို့အောက်မှာ
ထိုင်နေရတာလဲ..
ဟာ..ဗိုက်ကလေးက..အပေါ်
ကိုတက်ခွင့်မပေးဘူး..မေသိန်း
တို့မိသားစုနဲ့ နဝင်းကိုက်
လူ ၉ယောက်ပဲ တင်ရမယ်တဲ့..
အေးလေ..ဟုတ်တာပေါ့
မတော်..တဲ..ပြိုကျရင်
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ..
နေပါဦး..လူ ၉ယောက်တဲ့
ဘယ်သူတွေတက်ရမှာလဲ
နဝင်းကိုက်ပြီးဆိုတာ..

ကျွန်ပ်စကားကြောင့် အာနီးလူမိုးက
လူအုပ်ကြားမှထိုးထွက်လာပြီး ။
ကျွန်တော်ရွေး
ပေးမယ်ဗျာ...
ကျွန်တော်ရယ်..ဆရာတွတ်ရယ်
ဦးမဲကြီးရယ်..သာအေးရယ်
သူကြီးကတော့..ဒေါ်ရွှေစင်ရယ်
ဒေါ်ဘုမရယ်..ဒေါ်ညိုကြီးရယ်
ဒေါ်ချွေးမရယ်ဗျာ..
တို့လည်းတိုးတက်မှာ
ပေါ့ကွ..
ဟုတ်တာ
ပေါ့..
အေးလေ..
အလှည့်ကျပေါ့..ကျွန်တော်
တို့..ဥယောက်တက်ကြည့်
ပြီးရင်..ကျွန်တဲ့ဥယောက်
တစ်ပွဲပွဲ..

ဟာကွာ..မင်းတို့ဟာကလည်း..အောက်
ကနေလှမ်းကြည့်ရင်တောင် မြင်နေရတဲ့
ကိစ္စ..လူကြီးတွေ..တက်ကြ
တက်ကြ..
ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဦးမဲ့ကြီးစကားကြောင့်
တဲပေါ်သို့ တက်ကြလေသည်။
ကျွန်ုပ်နောက်မှမေသိန်းနှင့်ဓော
ကြီး အာမေလည်းပါလာသည်။
လူကြီး
ဖြစ်တာ..တယ်
ဟုတ်ပါလား..
ဗိုက်ကလေးကား..ဒုန်းပွဲ
နှက်ပျော်ပွဲများကြား၌
ဆီးမြွှရရထိုင်ကာတစ်နဲ့
တစ်ရာကို အာရုံပြုနေပေ
သည်..သူ့နောက်တွင်ပိတ်
ပြူတစ်ခု ကာရံထားချေ၏။
ပိတ်ပြူရှေ့၌ ပယောင်းတိုင်
လေး ငါးဆယ်ခန့်ကိုထွန်းညှိ
ထားပြီး အမွှေးတိုင်များကား
မွှန်နေအောင် ထွန်းညှိထားပြန်
ချေသေး၏။

ဗိုက်ကလေးကားအတန်ကြာငြိမ်သက်နေပြီးမှ မျက်လွှာကိုပင့်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလှမ်းကြည့် လိုက်သည်။
ဩော်..မသိန်းတို့..ခေါကြီး အမေတို့ရောက်နေပြီ ကိုး ဆရာထွက်လည်း ပါလာပေသကိုး ကောင်းလေစွ..ကောင်းလေစွ..
ဗိုက်ကလေးအမူအရာကား ယခင်ဗိုက်ကလေးနှင့်မတူ လွန်စွာမှပြောင်းလဲသွားချေ၏ စိတ်ထဲ၌ မယုံရဲရဲဖြင့်ခြေဆုံး ခေါင်းဖျားကြည့်နေမိ၏။
အိမ်း..ဒီနေ့မသိန်းတို့ ကိစ္စလေးကို လုပ်ပေးဖို့ တာဝန်ကကျလာပြန်တော့ မလုပ်ချင်ပေမယ့် လုပ်ပေး ရတော့မှာပေါ့..

ခေါကြီးဆိုတာ..လူ့ဘဝမှာသူလိုလိုထင်နေကြ ပေမယ့်..သူဟာတကယ်တော့ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် မှာရှိတဲ့..မဟာပထဝီ မြေကြီးကိုစောင့်ကြပ်ရတဲ့.. သုဒ္ဓဗောဓေဝ ဆိုတဲ့နတ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်တယ်..
ဆစ်ပြောမှန်းဆို သူလို ကိုယ်လိုပဲ လို့ မှတ်နေကြ လား..
တဲအောက်က..မိန်းမများ၏ အသံပင်ဖြစ်သည်။
ထင်တော့ အထင်သား သူ့နှာခေါင်းက တခြားလူ တွေထက်ထူးခြားတယ် လို့..
သူဟာ..လူ့ဘဝကို..ခဏအလည် လာပြီး..သူ့ဇာတိကိုပြန်တော့မယ့် အချိန်မှာ..လူ့ဘဝကမပြတ်နိုင် သေးတဲ့သံယောဇဉ်အမျှင်ကြိုးလေး တစ်စုကြောင့်..

ဟယ်..ငါ့ကိုများ ခေါင်းပြောချင် နေတာလား..
အခုလို..ဘဝပေါင်းကအမိနဲ့ ညီမကို ခေါ်ယူပြီး မှာစရာရှိတာ မှာဖို့ကိုခွင့်ပါပဲ..ဒါမှ လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ်..သူ့ဘုံ ဗိမာန်ကို သူပြန်သွားလို့ရမှာလေ..
ဗိုက်ကလေး..အဲ..အဲ..ဆရာဗိုက် ခေါကြီးဘယ်ဘဝရောက်နေ တယ်ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်..
ခေါကြီး အခမကား စိတ်မရှည်စွာ ဝင်စမ်းလိုက်၏ ။
စိတ်မစောပါနဲ့ အဒေါ်ရယ် ခေါကြီးကဘယ်ဘဝရောက်နေ တယ်ဆိုတာ..နောက်မှပြော ပြမယ်..
အခု..ခေါကြီးနဲ့ တွေ့လိုက်ရအောင်

ဗိုက်ကလေးကား မျက်လွှာကိုချ၍ စိတ်ပုတီးဖြင့်ကြမ်းပြင်သို့ တစ်ဒေါက်ဒေါက်ဒေါက်ပြီးမန်းမှုတ်လေတော့၏ ။
ဥုံ × × × × × ဥုံ × × × × × × ဥုံ × × × × × ×
ဘာတွေ မန်းမှုတ်နေမှန်းကျွန်ုပ် မသိ..မည်သည့် ဘာသာစကား မှန်း ကျွန်ုပ်မသိ..သီချင်းတစ်ပုဒ် ဆို နေသည်နှင့်ပင်တူနေတော့၏ ။
မကြာမီ ဗိုက်ကလေးနောက်မှ မီးခိုး လိုလိုအငွေ့များထွက် လာချေ၏ ။ဗိုက်ကလေး မန်းမှုတ်သံက ပို၍ကျယ် လောင်လာချေသည် ။
ထို့နောက် ဗိုက်ကလေးနောက်ဘက် မှကာရံထားသော ပိတ်ဖြူပေါ်၌ လူ အရိပ်တစ်ခု..ဘွားခနဲ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေပုံကိုမြင်လိုက်ရချေတော့ သည် ။

ဟာ..လူ..လူပုံကြီး..
ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားချေ၏ ။ ပေါ်လာသော လူရုပ်ပုံကား ဘက်ထရီမီး ရောင်းရောင်ဖြင့် ပို၍ထင်ရှား လာသည် ။
ဟာ ။ နှာခေါင်း ... ဆံပင် .. နားရွက် .. ပုံသဏ္ဌာန်
အမှန်တကယ်ပင် ခေါကြီးမျက်နှာ ကား မွေးခန့် တွေ့လိုက်ရတော့ သည် ။ ကျွန်ုပ်ပင်ကြက်သီးတဖြန်း ဖြန်း ထသွားတော့သည် ။
ဖြူလျော့လျော့ မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံးကား သွေးမရှိ ။ လူသေကောင်နှင့် မခြား ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကား အဝတ်အစားမရှိ ။
နတ်ဝတ်ပုဆိုး တိမ်မီးခိုးတဲ့..

ဗိုက်ကလေး..ဆ..ဆရာဗိုက်
အဲ..အဲ..အစ်ကိုကြီး
အစ်ကိုကြီး
မေသိန်းကား ရှေ့သို့တိုးသွား၏
ကျန်လူများကား..ကြက်သေ
သေ၍တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်..
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပူးကပ်
လိုက်ကြသည်။
ဘုရား .. ဘုရား
ငြိမ်သက်နေသော အချိန်၌ဗိုက်
ကလေး၏မန်းမှုတ်သံကို
ရုတ်၍ စကားသံထွက်လာ
တော့၏။
ကဲ..အချိန်သိပ်မရဘူး..နာနာဘာဝ
တစ်ယောက်ကို..အခုလို လူသား
တွေနဲ့နီးနီးကပ်ကပ် ခေါ်ထား
ရတာ သူတို့ အဖို့ သိပ် ပင်ပန်း
တယ်..
ဦးတော့ မေသိန်းနဲ့အခေါ်က
မေးချင်ရာစကားသုံးခွန်းပဲ
မေးပါ..မြန်မြန်မေးပါ..

ခေါကြီး၏အသံကား လူ..
တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အသံကြီး
ဖြင့်ပြန် ဖြေသံ ကြားလိုက်ရ၍
လွန်စွာမှ ချောက်ချားဖွယ်
ကောင်းလှချေ၏။

ကဲ..စောကြီးကပြောတယ်..သူ ရွာရှေ့ဘက်က ညောင်ပင်ကြီးမှာ လောလောဆယ်နေရပါတယ် တဲ့..
ဟယ် သားကြီး
သူများဆီကပ်နေရတာ ဆိုတော့..နေထိုင်စားသောက်မှု အဆင်မပြေဘူးတဲ့ အဲဒါ ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကို ရွှေ ကြိုးတစ်ကုံးလောက်ဆက်သ ရမယ်တဲ့..ဒါမှ သူ့ကိုလက်ခံမှာ တဲ့..
စောကြီးအမေမှာ..သူ့လည်ပင်းမှ ဆွဲကြိုး လေးကို ယောင်ယမ်းစမ်းလိုက်မိ၏ ။
ဟယ်..နတ်ဖြစ်ပြီး ရွှေဆက်ရတယ်တဲ့..
သစ်ပင်စောင့် နတ်ကိုးဟဲ့..
ကဲ..နံပါတ်နှစ် မေးခွန်းကိုမေး..
မေသိန်းက ရှေ့သို့တိုး လိုက်ပြီး
အဲဒီ..ရွှေဆွဲကြိုး မဆက်သရင်..ဘာဖြစ် မလဲလို့မေး ပေးပါ

ဒိုက်ကလေးကား..ခေါကြီးရှစ်ပုံ
ရိုဝ်ဘက်သို့လှည့်၍ ကျွန်ုပ်တို့
နားမလည်နိုင်သော ဘာသာစကား
ဖြင့် မေးပြန်ချေ၏ ။
ခေါကြီး၏ အရိုဝ်ကလည်း
မလုံးမထွေး ပြေသံကို
ကြားရပြန်ချေ၏ ။
ဘာတွေလဲဟ
လန်တော့မယ်
သည်တစ်ခါလည်းဒိုက်ကလေးက
တကယ်လို့ ရွှေဆွဲကြိုး တစ်ကုံး
မဆက်သရင် ညောင်ပင်ခေါင်
နတ်က..ရဲပြည်ကို ဒိုင်ပစ်
လိုက်မယ်တဲ့
ဒိုက်ကလေး၏အပြေကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ..တော်တော်ကြီး
အူလည်လည်ဖြစ်သွားချေ၏ ။

ကဲ..နောက်မေးခွန်း တစ်ခုပဲကျန်တော့တယ် မေးကြ..မေးကြ
မောင်သိန်းတို့သား အမိနှစ်ယောက် နှင့်တစ်ယောက်ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တိုင်ပင်ကြတော့သည် ။
ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လည်း အားကိုးတကြီးလှည့် ကြည့်သေး၏ပြီးမှ..
ဟို..ဟိုလေ..သားကြီး..ငါ့ပြည် မရောက်ရင်ပြီးတာပါပဲလို့ ဆွဲ..ဆွဲကြိုးတစ်ကုံးဆက်သ ပါမယ်လို့..ပြောပေးပါ..နောက် ပြီးတော့..ဟို..ဟိုလေ..
ခေါကြီးအမေ ရှေ့ဆက်ပြောရန်စဉ်းစားနေစဉ်...မိုးခိုးငွေများ လျှင် ပျယ်၍ ခေါကြီး ပုရိပ်ကား ပျက်ခနဲ ပျောက်ကွယ် သွားတော့၏ ။
ဟာ..

ဟင်..အစ်ကိုကြီး မရှိတော့ဘူး..
ဟင်..သာကြီးမရှိ တော့ဘူး..ပျောက်သွားပြီ ဗိုက်ကလေး..လှုပ်ပါဦး
မရတော့ဘူး..အခေါ် ဒါတောင်မနည်းခေါ်ထားရတာ သူတို့လောကမှာလည်းဆိုင်ရာ ဝိုင်ရာဆီခွင့်တောင်းရတာ ခေါ်ချင် တိုင်းခေါ်လို့ရတာမဟုတ်ဘူး..
တဲ့အပြင်မှကြည့်နေကြသော ရွာသားများမှာ...ထိုအခါကျမှ လှုပ်လှုပ်ရွရွ..ဖြစ်လာကြသည်။
တော်တော်များများက ဗိုက်ကလေးကို ဝိုင်း၍ ယုံကြည်သွားကြပုံရချေ၏။
ရှင်းတယ်ကွာ အသေအချာကို တစ္ဆေကိုခေါ်ပြတာ..

တချို့ကတော့..ယုံတစ်ဝက်မယုံ
တစ်ဝက်..။ကျွန်ုပ်ကားမည်သို့
ဆုံးဖြတ်ရမည်ကို ပင်မသိ ။
ဒေါ်ကြီးအမေကတော့နည်းနည်း
ဒေါသ တက်ချင်ပုံရသည် ။
ဒါနဲ့ ဗိုက်ကလေးရယ်
ကိုမှာလည်း..ချမ်းသာသမျှ
ဒီ ဆွဲကြိုးလေးပဲရှိတာ..ဘယ်လို
လုပ်မလဲ..
ကတိပေးထားတယ်
မဟုတ်လား..
ကတိတော့ ပေးလိုက်တာပေါ့လေ..
ငရဲ ကျမယ်ဆိုတော့လည်း မတတ်သာ
ဘူးပေါ့..ဒါနဲ့ဆွဲကြိုးလေးကို
ဘယ်လိုပေးရမှာလဲ..
မေသိန်းက စဉ်းစားဟန်
ပြုပြီး..
အစ်ကိုကြီး..ဆွဲကြိုးရ..မရကို
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိမှာလဲ..
ဟုတ်တာပေါ့
ဒါ..မေးသင့်တဲ့
အချက်ပဲ..

ဦးအတွက်မပူပါနဲ့..အရှေ့က ညောင်ပင်ကြီးမှာ..ထူးခြားတဲ့ နိမိတ်တွေပြလိမ့်မယ်.. ဆွဲကြိုးပေးပြီး..သုံးရက် အတွင်းစောင့်ကြည့်ပေါ့..
ကဲ..ကဲ..ဦးနေအဝိုတော့ ဦးလောက်ပဲ..အားလုံးပြန်နိုင် ကြပြီ..ကျွပ်လည်း အဝိဋ္ဌာန် ဆက်ဝင်ရဦးမယ်..
သမ္မေသတ္တာ.. ကံ မသတ္တာ
ပြောပြီး..ဝိုက်ကလေးကား မျက်လွှာကိုချ၍ ပုတီးစိပ်လေ တော့သည်။
တဲပေါ်က..လူတစ်စုမှာမအီမသာဖြင့် အောက်ကိုဆင်းကြရချေသည်။
ကျွန်ပ်လည်း..မှဆိုးဗိုဗိ နာနာဘာဝကို အယုံအကြည်နည်းရကားအားလုံး ဆင်းကုန်ကြသော်လည်းကျွန်ုပ်ကား မဆင်းသေးဘဲ မတ်တတ်ရပ်၍..တဲ အတွင်းကို လျှောက်ကြည့်ချေ၏။

ဗိုက်ကလေး၏နောက်မှ ကာရံထားသောပိတ်ခြေမြူ၏
နောက်ကွယ်ကိုကျွန်ုပ်ကြည့်ချင် စိတ်ကတားမရ။တပည့်
ဖြစ်သောဗိုက်ကလေးကို ကျွန်ုပ်ကြောက်ရန်မလိုချေ။
ကျွန်ုပ်၏ခြေလှမ်းများကိုသိနေသော
ဗိုက်ကလေးမျက်လွှာချချကာ
ဆရာတွတ်..ဒီဘက်မလာနဲ့
ညည်းတားထားတယ်...ညည်း
ကျော်သွားရင်သေသွား
လိမ့်မယ်..
အေးပါကွာ..မင်းရဲ့ပိတ်ခြေမြူ
ကြီးကို..ကြည့်ချင်လို့ပါ..တို့ကြည့်
ဖူးတဲ့ပြဇာတ်တွေထဲကလို
များလားလို့..
၁၂၆

ဗိုက်ကလေးက..ကျွန်ုပ်ကို..ခပ်နမ်းနမ်းကြည့်ကာ ။
ကိုယ့်ဆရာသမားမို့သည်းခံလိုက်တာ တခြားလူဆို..ဘွေးနမ်းအဲ့သွားပြီး အသက်ပါပါသွားလိမ့်မယ်..သိလို့ပြီး သံသယဖြစ်နေရင်..ဒီမှာကြည့်..
ကျွန်ုပ်လည်း..ကပျာကယာ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ။
ဘာကိုမှမတွေ့ဟာလာဟင်းလင်း ကြီးသာတည်း ။

ရွာသားအုပ်စုကားအတော်ဝေးဝေးသို့ရောက်နေချေ၏။ထို့ကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ အပြေးလိုက်ရတော့သည်။

ဒ..ဒီ..ခ..ခေါကြီး
အနောက်က..လ..လိုက်
လာပြီ..ထင်တယ်..
ရွာအပြင်..အသမိုသွားရင်
ဒုက္ခ..အကာဝ်မခံနဲ့..ပြေးကြ
ပြေးကြ
ခေါကြီးရေ..အမျှ..အမျှ..
ရွာသားတို့အော်ဟစ်
ပြေးသံကြောင့်
ကျွန်ုပ်ဝိစိတ်ပျက်သွား၏။
ကျွန်ုပ်မှ..အသံကုန်ဟစ်အော်ရင်း
သူတို့နောက်မှအပြေးလိုက်
ရ၏။

ညအမှောင်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်လေးသံကို သူတို့ကြားကြ ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် တုံ့ပြန်သံမပြုဘဲပြေးမြဲ ဆက်ပြေးနေကြ၏။
အယောင်ဆောင်တွေ ပါလာပြီ.. ပြေး ပြေး
ဟာ.. ဘယ်လိုလူ တွေလဲ.. ကဲသိကြ ရောပေါ့ကွာ..
ကျွန်ုပ်လည်း မထူးတော့ပြီဖြစ် သဖြင့် မုဆိုး၏ပြေးနေကျ ခြေလှမ်းကို အရှိန်မြှင့်၍ အားကုန်ပြေးလိုက်ရှာ။
၁၃၀
ညအမှောင်ထဲ၌ လူအုပ်ရှေ့သို့ပင် ကျော်တက်သွားချေတော့၏။
ဟာ...
ဟယ်...

ကျွန်ုပ်အတော်ကြီးမောဟိုက်နေ၍ ခဏရပ်ကာ..ရွာထိပ်ဝ၌လူအုပ်ကို စောင့်နေမိသည်။
ရွာသားများ ပြေးလာရင်းရွာ ထိပ်မှာရပ်နေသောကျွန်ုပ်ကို တွေ့မြင်သွားသောအခါ။
ငါပြောသားပဲ..ဦးတွတ်ပီက ရှေ့ကကြိုသွားနှင့်နေတာ တွေ့လား
အဲ့..
အေးကွာ..ကြည့်စမ်း..ခုနက..ငါ ဦးတွတ်ပီလို့ပြောသံက..မောင်ကြီးက ဟန်ဆောင်ပြီးပြောတဲ့အသံပဲဖြစ်မယ် ဘုရား..ဘုရား..ကြက်သီးတောင် ထတယ်..
အေးပေါ့လေ..မောင်ကြီးက တို့တွေကိုမြင်တော့ဝမ်းသာ အားရနဲ့လိုက်လာတာပဲဖြစ် မယ်ကွာ..သနားပါတယ်..
ဟုံး?
၁၃၁

ကျွန်ုပ်မှာသူတို့..တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောဆို
သံကို ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်းမလုပ်တော့ချေ။
ညဉ့်လည်းနက်နေချေပြီကိုး။
ကဲ..ပြန်ကြမယ်..အိပ်ချင်ပြီ
သူတို့ကြောက်
နေတာကြည့်ပြီး
ငါတောင်အခါ
ရှာမထွက်ဝံ့
တော့ဘူး
ထိုညက ဗိုက်ကလေးသတင်း
ကားပြောမဆုံးပေါက်တော
သုံးတောင်ဖြစ်ခဲ့ချေတော့သည်။
ဗိုက်ကလေး
အဲ..ဆရာဗိုက်ရဲ့အစွမ်း
ကတော့..အံ့လောက်ပါ
ပေရဲ့..
နောက်မှပဲ..မနေ့ကဆုံးသွားတဲ့
ကျွန်မညီမလေးအကြောင်း
ကို ဗိုက်ကလေးကို..မေးကြည့်
ဦးမယ်..
ဟဲ့. ကော်ကြာ..ခေါ်ကြီးလို
လူလယ်ခေါင်မှာတုံးလုံး
ကြီးပေါ်လာမှ..ခက်နေ
ဦးမယ်..
အဲ့..

နောက်တစ်နေ့နံနက်ကား...ကြက်တိုင်း
ရွာ၏ အထူးခြားဆုံးနေ့ပင်တည်း။ တစ်ရွာ
လုံးတစ်နေကုန် ပြောဆိုနေကြသည်ကား
ဝိုက်ကလေးသတင်းမှတစ်ပါးတခြား
သတင်းမရှိတော့ချေ။
ကြားပြီးပြီလား ဆရာဝိုက်ကာ ခေါ်ကြီး....
ရှင်းမှရှင်းတော် ရှင်းတာမှခေါ်ကြီး ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့ငုတ် တုတ်ကြီးပေါ်လာတာ တဲ့....

ဝေါက် ... ဗိုက်ကလေးရဲ့
အခွမ်းအခ ဒီလောက်ရှိမှန်းမသိတာ
နာတယ်ကွာ..ထီလေးဘာလေး
ပေါက်အောင် ဂဏန်းလေးဘာလေး
သွားတောင်းဦးမှ
ဪ..ဗိုက်ကလေး
ဗိုက်ကလေး..ငါကိုကြီး
ပွဲအောင်..မခ နိုင်ဦးမှ
ငါကသူ့ကိုထန်းရည်တိုက်
နေကြဆိုတော့
ဟဲ..ဟဲ..
အကြွေး
ကိုများ
မသေးမျှင်ကား..တစ်ရွာလုံး
နားမဆံ့အောင်ကြားရသော
ဗိုက်ကလေးသတင်းကြောင့်
မျက်နှာတစ်ခုလုံး..ပြူးရည်
ခွက်ပေါ်မှောက်ကျသလို ချိုအီ
နေတော့သည်။
သိပြီးသား..သိပြီးသား
မောင်လေးတစ်နေ့ဒီလို
ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ..
ကိုကိုထွတ်..ရွာကလူတွေ
ပြောကြတာ အမှန်ပဲလား
ဟင်..
အင်း..
ကျွန်ုပ်မှာ..သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို
ချကာ..အင်း လုပ်ရတော့သည်။
သူယုံချင်
နေပြီ
၁၃၅

ပြောနေကြတာပါပဲကွာ.. တို့ ရွာသားတွေကလည်း တစ်ဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ် ချင် နေကြတာ..
ကျွန်ုပ်စကားကိုမသေးမျှင်ကား သိပ်မကျေနပ်ချင် ။
... ဟုတ်လို့ပြော တာပေါ့တော်..
မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဘယ်သူက လေကုန်ခံပြီး ပြောပါ့ မလဲ..ကျုပ်ပြင့်..ကျုပ် မောင်လေး..ဒီလိုအစွမ်း ထက်တဲ့သူ တစ်နေ့တော့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်အထင်သား တော်..
ဝါး
ဘယ်လို..ဘယ်လိုကွ မျှင်က..ကြိုသိနေတယ် ပေါ့..

ဟုတ်တယ်တော့ သူ့ကိုမွေးတုန်းက အမေ ပြောဖူးတယ်..အချင်း စလွယ် သိုင်းပြီး မျက်နှာဖုံးခွပ်နဲ့ မွေးလာတာတဲ့..
ထူးခြားမယ့် ကလေးပဲ..
အချင်းက..တစ်ခုပါပဲတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်..မင်းဟာက စလွယ်သိုင်းတယ်..မျက်နှာဖုံး လည်းခွပ်တယ်ဆိုတော့..မဟုတ် သေးပါဘူး..
အိုတော်..အမေပြောတာပဲ နောက်ပြီး..တုန်းဘောင်ရွာမှာ တုန်းက နာမည်ကြီးဗေဒင် လက္ခဏာ ပုရောဟိတ်ဆရာညွှာက ပြောဖူးတာရှိသေးတယ်..
ဘာတဲ့ လဲ..
ဝိုက်ကလေး ဇာတာကို ခန်ပြီး..အကြားအမြင်ပေါက် နိုင်တဲ့..ဘာလက်ခွပ်ဆိုလား....ပါ တယ်တဲ့..အသက်ကြီးလာရင် ဘာသနာ့ဘောင်ကိုဝင်ပြီး လူ ဝတ်ကိုစွန့်မယ်တဲ့..နောက်ပြီး တန်ခိုးကြီးမယ်တဲ့..
၁၃၆

ဟာ..မသေးမျှင်..မင်း ပေါက်ကရတွေလာပြော မနေနဲ့..မိုးကြိုးတွေပစ် နေဦးမယ်..
အို..ကျုပ်ကမပြောဘဲ..ရင်ထဲ သိပ်ထားရတဲ့ စကားတော့ တစ်ရွာလုံးသိအောင်ပြောဖို့အချိန် ရောက်လာလို့ပြောတာတော့
တစ်ရွာလုံးတော့ မပြောလိုက်ပါနဲ့ကွာ..
ပြောရမှာပဲ..အခုကကိုပြော တော့မှာပဲ..ရွာတောင်ပိုင်းက မပုတို့ကိုသွားပြောလိုက် ဦးမယ်..
အဲ...
မသေးမျှင်ကား..ကျွန်ုပ်တားသည့် ကြားမှအိမ်ခြံဝင်းသို့ ဘောက်ဆတ် ဘောက်ဆတ်နှင့်ထွက်သွား တော့သည်။
ပြော..ပြော.. တစ်ကမ္ဘာလုံး ကြားအောင် ပြောဟေ့..

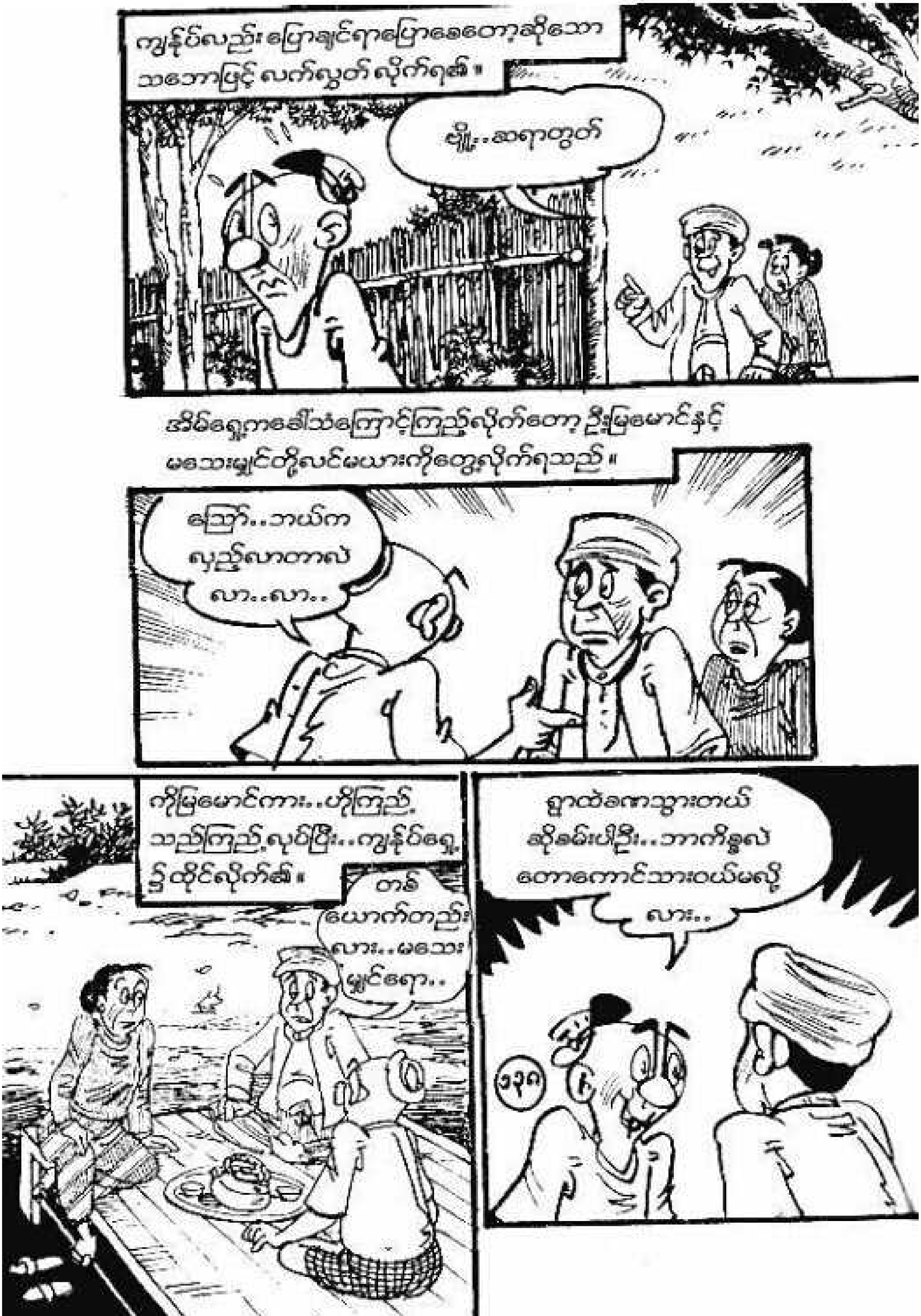
ကျွန်ုပ်လည်း ပြောချင်ရာပြောစေတော့ဆိုသော သဘောဖြင့် လက်လွှတ် လိုက်ရ၏။
ဗျို့..ဆရာတွတ်
အိမ်ရှေ့ကခေါ်သံကြောင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဦးမြမောင်နှင့် မသားမျှင်တို့လင်မယားကိုတွေ့လိုက်ရသည်။
ဩော်..ဘယ်က လှည့်လာတာလဲ လာ..လာ..
ကိုမြမောင်ကား..ဟိုကြည့် သည်ကြည့်လုပ်ပြီး..ကျွန်ုပ်ရှေ့ ၌ထိုင်လိုက်၏။
တစ် ယောက်တည်း လား..မသား မျှင်ရော..
ရွာထဲကောသွားတယ် ဆိုခမ်းပါဦး..ဘာကိစ္စလဲ တောကောင်သားဝယ်မလို့ လား..
၁၃၈

အမဲဝယ်ဖို့..မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ခင်ဗျားနဲ့တိုင်ပင်ချင်လို့..
ဆိုစမ်းပါဦး ကိုမြမောင်
ကိုမြမောင်ကား သူ့မိန်းမ..မမသေး ကို တစ်ချက်ကြည့် လိုက်ပြီး ။
ကဲ..မသေး..နင့်ကိစ္စကို ဆရာတွက်ကိုပြောလိုက်လေ
မမသေးကား..ကျွန်ုပ်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ။
ဒီလိုပါ..ဆရာတွက်ရယ် မနေ့ညက..ကျွန်မအိပ်မက် မက်တယ်တော့်
အိပ်မက်ထဲမှာ..ကျွန်မ အမေရယ်ပေါ့..တဘက်အစုတ် ကလေးခေါင်းပေါ်တင်ပြီး သမီးတို့ရယ် အမေဗိုက်ဆာလို့ တစ်ခုခုကျွေးပါလို့.. ပြောတာတော့..

ကျွန်မလည်း အိမ်မှာညက ကျွန်တဲ့ထမင်းကြော် လေးနဲ့..ငါးပိရည်လေး ချပေးလိုက်တော့ စားလိုက်တာ ပြောင်ရော..
ကျွန်မလည်း လန့်နိုးသွားတယ် အမေဆုံးတာ..၆လလောက်ရှိပြီ တစ်ခါမှ အိပ်မက်မမက်ဖူးဘူး ကျွန်မလည်းအိပ်မက်ကိုတွေ့ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာတော့
ဒါနဲ့..ကိုမြမောင် ကို ဖွင့်ပြောတော့ သူက မိုက်ကလေးကိုမေးပြီး နင့်အမေဘယ်ဘဝရောက် နေတယ်ဆိုတာ သိရအောင် မေးကြည့်ပြီးမှ အမျှအတန်း လေးလုပ်တဲ့..ဆိုလို့..
ကျွန်ုပ်လည်း မမသော၏ စကားကြောင့် စိတ်မဒီ မသာကြီးဖြစ်သွားရချေ၏ ။
ဒီတော့..ကျွန်ုပ်က..ဘာ လုပ်ပေးရမှာလဲ..

ဦးလိုဗျာ..ဆရာတွတ်က..ဆရာတွတ် ယောက်ဖ..ဗိုက်ကလေးကိုမေးကြည့် ရင်ကောင်းမလားလို့လာတိုင်ပင်တာ..
ကိုမြမောင်ကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာတော်တော်ကြီး ခေါင်းစားသွားရချေ၏။
ကိုယ့်အပေါ်အမှုမပတ်အောင် ရှောင်ရှားသောနည်းကိုအသုံး ချ၏။
ဒါဆိုလည်း..ဗိုက်ကလေး ဆီသွားမေးကြလေဗျာ..
ဦးလို..သွားမေးလို့ မရဘူး
ခင်ဗျား..ဗိုက်ကလေးက ရွာမှာနေချင်း..ညချင်းကိုနာမည် ကြီးနေတာ..တစ်နေ့မှတစ်ယောက်ပဲ ဟောပြောပေးတာ..အလှည့်ကျ အောင်စောင့်ဖို့က..လချီသွား လိမ့်မယ်..
၁၄၁

ကျွန်ုပ်မှာ..ကိုမြမောင်စကား
ကြောင့်အတော်အံ့ဩသွားရသည်။
ဒီလောက်
တောင်ပဲလား
ဟ..
ဒီထက်တောင် ဝိုသေးရဲ့ဗျာ..
ကိုသာရင့်အစ်ကိုမနှစ်ကဆုံးသွား
တာ..ဆရာ မိုက်ကိုဘယ်ဘဝရောက်
နေပြီလဲလို့ သိချင်လို့သွား
မေးတော့..
ရွှေတစ်ဆင်ချောင်းဘက်က
မန်ကျည်းပင်မှာနေတယ်တဲ့
သူ့အတွက်..အလှူအတန်း
လုပ်ပေးရင် ကျွတ်လွတ်
သွားလိမ့်မယ်တဲ့..
အမှုဝေရင်
ပုဆိုးလေးတော့
ထည့်ဝေပါ..
နောက်ပြီး..သူက
သေကာနီးမှာ သူ့လက်စွပ်ကို
ခွဲလမ်းသွားတော့..ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့
လက်စွပ်လေးကို ထုခွဲရောင်းချပြီး
အလှူအတန်း လုပ်ပေးပါတဲ့..
၁၄၂

အဲ့ဒါ..ချက်ချင်းပဲလက်ခွပ်လေး ကိုသူကြီးကတော် ခေါ်ရှေ့ရင် ဆီမှာရောင်းပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း ကိုသွားလှူလိုက်တာတော့..
ဪ..
မနက်လည်း ရောက်ရော ဗိုက်ကလေးက ကိုသာရင်ကို ခေါ်ပြီး ပြောတယ်တဲ့..ခင်ဗျား အမေနဲ့သူနဲ့ညကတွေ့တယ် တဲ့..
ဆရာမီးမထွန်း ပါနဲ့..ဟီး..အမြင် မတော်လို့ပါ..
ခင်ဗျား..ကုသိုလ်ကောင်း မှုလုပ်ကိုင်လို့..အခု သူ ကောင်းတဲ့ဘုံးကိုရောက် သွားပြီတဲ့..
ရှင်း..
အဲဒါ..မယုံမှာနိုးလို့တဲ့ ကိုသာရင်အမေမသေခင်က.. သောက်နေကျသော ဆေးတံလေးကို သူ့သား..ကိုသာရင်ကိုပေးသွား တယ်တဲ့..
ဗျာ..
ဘယ်လို ဘယ်လို ဆေးတံက ဘယ်လို..
၁၄၃

ဒီလိုလေ..သူ့အမေဆုံးတော့ ကိုသာရင်က..သူ့အမေစွဲလမ်းခဲ့တဲ့ ဆေးတံလေးကိုအခေါင်းထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာလေ..
အခု ဆေးတံလေးကိုပြန်ပေး လိုက်တော့ ပိုပြီး အံ့ဩသွား တာပေါ့..မိုက်ကာလေးကိုလည်း ပိုပြီး ယုံကြည်သွားတယ်.. ဒီသတင်း..တစ်ရွာလုံးသိကုန် ကြပြီ..
ကျွန်ုပ်မှာ ယုံရခက်ခက်..မယုံရ ခက်ခက်နှင့်..
ကဲပါလေ..ဒါတွေထားတော့ အခု..ခင်ဗျားတို့ ကိစ္စကိုကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ..
ဒီလိုလေ မိုက်ကာလေးက ဆရာတွတ်တပည့်ဆိုတော့ ဆရာတွတ်ပြောပေးရင် ကျုပ်တို့ကို ဦးစားပေးအောင် ကြည့်ပေးမှာ..ဒါကြောင့် ဆရာတွတ်ကိုအကူအညီ တောင်းရတာပါ..ဆရာတွတ်ရယ် နော်..ဆရာတွတ်
ဆရာလုံးချင်း ထပ်သွားတာပဲ..

ကျွန်ုပ်မှာ ကိုမြမောင်စကားကြောင့်
တော်တော်ကြီး အောင့်သက်သက်
ဖြစ်သွားရချေ၏ ။ တခြားလူဆိုလျှင်
ကျွန်ုပ်ငြင်းကောင်းငြင်းမည်ဖြစ်
သော်လည်း..
ဒါက ကျုပ်လေ ကျုပ်
ကိုမြမောင်ကား ကျွန်ုပ်ရိုးမတောမှပစ်၍ရသော သားကောင်
ကြီးများအား ငွေနိုက်ထုတ်၍ ဒိုင်ခံဝယ်ယူသူဖြစ်နေ၍
တစ်ကြောင်း..
ကျေးဇူးပဲ ကိုမြမောင်..
မြိုင်သာမြို့၏ စားသောက်ဆိုင်များ ကျွန်ုပ်ထံမှ
ရသော တောကောင်သားများကိုရောင်းချပေး
နေသူဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်မှာစီးပွားရေး
ချေးကြွက်၏ရှေ့အလာ အလာအတွက်ခေါင်း
ညိတ်ရချေတော့၏ ။
အင်းကောင်း ပြီလေ..
ဘယ်တော့သွား မှာလဲ..ခင်ဗျား တို့က..

အခုပဲလေ..
ဟာ..မမြန်
လွန်းဘူးလား..
ဆရာတွတ်ကလည်း
သူက..ညဘက်မှဟောတာ
အခုမနက်ကျတော့..လူရှင်း
တယ်မဟုတ်လား..
ကျွန်ုပ်မှာ ငြင်းမကောင်းသော
ကိုမြမောင်ကို..ခေါင်းညိတ်လိုက်
ရပြန်သည်။ဝိုက်ကလေးနှင့်
တွေ၍ ကျွန်ုပ်ကို ငြင်းမည်ဆိုလျှင်
ကျွန်ုပ်မှာ အရှက်ကွဲရပေဦးမည်။
မည်သို့ဖြစ်၍ ဝိုက်ကလေး၏
အခြေအနေကို..ဒုတိယအကြိမ်
စမ်းဆေးရန်လည်းကျွန်ုပ်ဆန္ဒက
ရှိနေသည်မဟုတ်လား
အင်း..
သို့ဖြင့်..ကျွန်ုပ်နှင့်ကိုမြမောင်တို့
လင်မယားမှာရွာပြင်ဘက်ရှိ..ဝိုက်
ကလေးရှိရာကိုနေပူကျဲကျဲ၌ခရီး
နှင်ရချေ၏။ပူလေစွ။

ဓိုက်ကလေးတဲရှေ့ဝိုင်းရောက်
သောအခါတွင်း၌ လူသံ
မကြားရချေ။
ကျွန်ုပ်တို့အတွင်းသို့ ချောင်း
ကြည့်လိုက်ရာ..ကျွန်ုပ်..ခေါင်းနပန်း
ကြီးသွားရှချေတော့၏။
ဓိုက်ကလေးကားတောင်ပျဉ်ခွေ
ထိုင်ရင်းပုတီးစိပ်နေချေ၏။
ဝို၍အံ့ဩဖွယ်ရာကား..ဓိုက်
ကလေးခေါင်းပေါ်၌တခ်တွာ
သာသာမီးတောက်များတောက်
နေခြင်းပေတည်း။
ကျွန်ုပ်ကား ပြောပြောဆိုဆိုတံခါးခက်
မြိတ်အောက်မှ သောက်ရေအိုးထဲမှ
ရေကို ပြေးခပ်ချေရာ။

ကိုမြမောင်က..ကျွန်ုပ်လက်ကိုဆွဲပြီး
ဆရာတွတ် မလုပ်နဲ့..မလုပ်နဲ့ ဒါ..ဒါ..မီးကသိုဏ်း ရှုနေတာ..မီးကသိုဏ်း ရှုနေတာဖြစ်မယ်..
ဟာ..ဒါ..မီးကသိုဏ်း ရှုနေတာ မဟုတ်ဘူး..ဘုရားခင်ပေါ်က ဖယောင်းတိုင် မီးပြုတ်ကျပြီး အင်္ကျီလည်ကုတ် ခွဲနေတာမှ..
ကျွန်ုပ်က..ကိုမြမောင်ဆွဲထား သည့်လက်ကိုရုန်း၍ ခပ်ထား သည့်ရေကိုဗိုက်ကလေးခေါင်း ပေါ်လောင်းချလိုက်လေသည်။
ဖွီး...
ရှ...
၁၄၈
ဗိုက်ကလေးကမျက်နှာကိုပွတ်ခါ ပတ်ခါဖြင့် မှုင့်လိုက်ပြီး။
ဆရာတွတ် ဘာလို့..ရေနဲ့ လောင်းတာလဲ..

ဟာ..မင်းအတွက်စိုးရိမ်လို့ပေါ့ကွ မတော်တဆ..တစ်ခေါင်းလုံးမီးလောင်သွားရင်ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ..
ဗိုက်ကလေးကား မျက်လွှာပြန့်ချပြီး..လေသံတစ်လုံးချင်းနှင့်..
ဒီ..မီးတောက်တာ မဟုတ်ဘူး
မီးရောင်ကဲ့သို့သောအဆင်းသဏ္ဍာန် ကျွန်တော့်ဦးခေါင်းမှာပေါ်လာတဲ့ ကသိုဏ်းတစ်ခုကို..ဈာန်ဝင်စား နေတာ..
တကယ်မီးလောင်နေရင် ဘယ်နေနိုင်ပါ့မလဲ ဆရာတွတ်..
၁၄၉
အမှန်တကယ်တော့ ဆရာတွတ်..ညည်းတစ်ခုကို ကျော်ပြီး..ပိုင်နိုးပိုင်နင်း ဝင်လာတာ..

တခြားလူဆိုရင်..ကျွန်တော့်ပညာနဲ့လုပ်ရင် မြေကြီးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်..ဆရာကွတ်ဖို့ ခွင့်လွှတ်လိုက်တယ်..ရှိစေတော့ ရှိစေတော့..
ကဲ..ထိုင်..လာရင်းကိစ္စ ကိုပြော..သက်သက် လာလည်တာဆိုရင်တော့ ပြန်တော့ ။
ဗိုက်ကလေးကား ဘူးခေါင်းပေါ်မှ ရေများကိုမျက်နှာသုတ်ပဝါဖြင့် သုတ်နေတော့၏ ။
ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ၌ ဖနောင့်ထပေါက်ချင်နေသော်လည်း စနက မြင်လိုက်ရသော ခေါင်းပေါ်မှမီးတောက်များကြောင့် ရှိန်းတိန်းတိန်းဖြစ်ရချေ၏ ။
ဘူး..လေးခါးလာပြီ လေးခါးလာပြီ ဟီ..ဟီ..
ဝဝ.

လိုရင်းကိုပြောပါ.....
ကျွန်ုပ်က... ဟန်ကိုယ်ဖို့ဆိုသလိုတိုင်ကို မှီ၍ ခြေထောက်ကိုဆင်းလိုက်ပြီး ။
ကဲ..ကဲ.. ကိုမြမောင်တို့ လာရင်းကိစ္စကိုပြော လိုက်ပြီ ။
ကျွန်ုပ် အမူအရာကိုကြည့်၍ ဗိုက်ကလေး မျက်မှောင် တစ်ချက်ကြုတ် လိုက်ပြီး ။
ဆရာကွတ်....ကျွန်တော် ဓါတ်ခန်းမှာ.....အဲဒီလို ခြေဆင်း ပြီးထိုင် ပါနဲ့....
ဗိုက်ကလေး စကားကြောင့်... ကျွန်ုပ် ထောက်ခနဲဒေါသဖြစ်သွားသည် ။
၁၅၁
တယ်...
သို့သော်... စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ပြီး... ဆန့်ထားသော ခြေနှစ်ဘက်ကို နောက်သို့ ပြန်ရုပ်လိုက်ရ၏ ။
ထွန်း မိန်းမ... မျက်နှာကြောင့်...

ကိုမြမောင် မမသေး တို့ ရှေ့သို့ အနီးကပ် တိုးလိုက်ပြီး ။

သိချင်ရင်တော့ စာရင်းပေးခဲ့ အင်း... တယ်ခက်တာပဲ... လူတွေ လူတွေ... သူတို့အကျိုးကိုပဲ သိချင်နေကြပါလား။
ကျွန်ုပ်ကား... ဗိုက်ကလေးကို ခပ်ချဉ်ချဉ်ပြုံးနေမိသည် ကတော့အမှန်ပင်တည်း။ ကျွန်ုပ်ကား မနေနိုင်တော့ချေ။
ဒီမှာဟေ့... ဗိုက်ကလေး
ကိုမြမောင်... ဟာ... တို့အပေါ် ကျေးဇူးရှိတယ်ဆိုတာ... မင်း အသိပဲ... မင်းသူ့ကိုတော့ ဟောပေးလိုက်ပါ။
ဘာဗျ... ကျုပ်က... ဟော ရအောင် ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်ဘူး
ဒါမျိုးဆိုတာ... သူ့အချိန် သူ့အခါနဲ့... ဆိုင်ရာ ပိုင်ရာ တွေကိုကြိုတင်မေးမြန်းရတာ ကိုယ်နားမလည်တဲ့ကိစ္စ... ဝင် မပါပါနဲ့... ပြန်ကြ ပြန်ကြ....

ကျုပ်ရဲ့ ကျင့်စဉ်အတွက်... အချိန် ကုန်တယ်... နောက်ကို မှတ်ထား ကျုပ် ခွင့်ပြုချက် မရှိဘဲနဲ့ ကျုပ် တဲပေါ်ကိုမတက်နဲ့...
ဗိုက်ကလေး ကောား ကရင့်သီး လှချေ၏ ။ ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ထဲက အခမ်းရိုက် ငါးခါးချင်စိတ် တွေပင် ပေါ်လာချေ၏ ။
ဒါ.. နော်....
သို့သော်... ကိုမြမောင် ရှေ့၌ဒေါသ ကိုချုပ်တည်း... နိုင်သမျှချုပ်တည်း ထားရချေသည် ။
နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ ဟွန်း
ကိုမြမောင် ၏ အားကိုတကြီး ကြည့်နေသောမျက်လုံးကို ကျွန်ုပ် ရင်မဆိုင်ရဲတော့ချေ ။
ဟဲ... ဘာတတ်နိုင် သေးလဲ...
၁၅၄
ဟဲ... ဒါဆိုလည်း မေးမနေ ပါနဲ့ဗျာ... သေတဲ့လူလည်း သေပြီး... နေပြီ... မေးလည်း မထူးတော့ပါဘူး... လာ သွားမယ်...

ကျွန်ုပ် စကားကြောင့်... မမသေးက ... ကမ္ဘာကယာဝင်ပြီး။

ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက... တွေ့ရခဲ တယ်တော့... ကျွန်မတော့ ရွာထဲမှာ ပြောပြဦးမယ်...
အေးဗျာ... ကျုပ်လည်း တစ်သက်မှာ... ဒီလိုကျင့်စဉ်မျိုး တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးဘူးဗျာ အံ့လည်းအံ့ဩတယ်...
နောက်ပြီး... ဆရာတွတ် ဗိုက်ကလေးကို... သတိထား ကြည့်မိရဲ့လား... သူ့မျက်လုံး ရဲ့အရောင်တွေက တစ်မျိုး ကြီးဖြစ်နေတယ်နော်...
ကျုပ်တော့... သတိမထားမိဘူး ကျုပ်လို သူ့ဆရာ ကိုတောင် ဂျစ်ကန်ကန်နဲ့... ကျုပ်က ကိုမြမောင် တို့ကို အားနာ လိုက်တာဗျာ...
ကျွန်မတို့ကနားလည်ပါတယ်ရှင် ဟို... တစ်ချိန်က အခဲ လိုက်... တောယပ် အကုသိုလ်ရုပ်တဲ့ ဆရာ ဆိုတော့ ဘဝဟောင်းမှာပဲ... သူကထား ခဲ့ချင်တာနေမှာပေါ့
ထိတယ် ဟော့

မမသေး စကားကြောင့် မြေကြီး
ပေါ်လဲသေချင်စိတ်ပင်ပေါက်
သွားရချေ၏ ။
ဟ!" မသေး... နင့်စကားက
ဟိုမရှောက်... ဒီမရှောက်
နဲ့...
အဲတော့... ဟုတ်ပါရဲ့
ကန်တော့... ကန်တော့ ဦးတွတ်ပီ
ဘာပဲပြစ်ပြစ် ဗိုက်ကလေးကို
စိတ်မဆိုးပါနဲ့... သူ ဘဝကူးကောင်း...
အဲ... အဲကောင်းတဲ့ဘဝရောက်သွား
တာပဲ... ကျေးဇူးတင်လိုက်ပါ
တော်..
ဖူး...
ကျွန်ုပ် သက်ပြင်းကို မှုတ်ထုတ်
ပြီး... နေပူကျဲကျဲ၌ ခြေလှမ်း
သွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်လာခဲ့ရ
ချေတော့သည် ။

ဟော... ဦးတွတ်ပီကြီး
ရွာအဝင်လမ်းထိပ်၌... ထွေးလေးတို့ မိန်းမပျို သုံးယောက်ဆီမှ ခေါ်သံကြောင့်... ခြေလှမ်းတို့ ခနရပ်သွား ရချေ၏။
အဘော်ပဲ... ကျွန်မတို့ကို ဗိုက်ကာလေး ဆီ လိုက်ပို့ ပေးပါလား
ဘာ" နင်ဗိုက်ကာဆီ သွားတာ.. နင်တို့ ဘာသွား
ဟယ်တော်..
အီ
လူလေယံခေါင်မှာ အပြော ခံလိုက်ရ၍ အမျိုးတွေ ရှက်သွားပြီး...
ဟာ... ဦးတွတ်ပီကြီး ကလည်း... ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး
စိတ်ဆိုးပုံ မရဘူး ဟ...

လိုက်မဝို့လည်း နေပါ… ရပါတယ် ကိုဗိုက်ကလေး က… ထွေးရှေ့ တို့ကို မြင်ရင်… မောင်းမထုတ် ပါဘူးနော်…
ကိုမြမောင် က ခေါင်းကိုကုတ်ပြီး…
ဒါနဲ့… နင်တို့က… ဘာသွား လုပ်ကြမလို့လဲ…
ဟဲ… ဟဲ
ဟီ… ဟီ…
ဟိုလေ… ဟိုဟာမေး မလို့
ကျွန်ုပ် မှ သူတို့ကိုကြည့်ပြီး ခပ်ရှုံ့ရှုံ့ဖြစ်လာ၍
ငါ… သိတယ်… နင်တို့လင် ဘယ်တော့ရမလဲဆိုတာသွားမေး မလို့မဟုတ်လား
ဟင့်… တော်ပြီ… ဦးထွတ်ဗိုကြီး နဲ့ စကားကောင်းပြောလို့ကို မရတော့ဘူး… ကိုယ့်ဘာသာ သွားမယ်…

လာဟေ့… သူ့တပည့် နာမည်ကြီး နေလို့… သူကပါ… ရောယောင်ပြီး ဘဝင်မြင့်နေတာ
ဆို။
ထွေးလှတို့အုပ်စု… ခြေဆောင့် ထွက်သွားကြသည်။
ဟုတ်ပဲ… လင်ရော မယားရော… အခုတလော အချိုးပြောင်းနေကြတာ…
ဟဲ့ဟယ်.. ထွေးလှ..
ရှင်… ဦးတွတ်ပီကြီး လိုက်ပို့မလို့လား ထွေးလှတို့ကို…
လိုက်ပို့မလို့မဟုတ်ဘူးဟေ့ ဇိုက်ကလေးက… ငါပါနေရင် ဖိုက်တင်ခံနေဦးမှာ… နင်တို့ သွားမေးလို့ကတော့… ငန်းကြော ထပြီး… နင်တို့ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးမှာ…

ကျွန်ုပ် လည်း စိတ်ထဲရှိသမျှပြော ချလိုက်ပြီး... ရွာထဲသို့ဝင်လာ ခဲ့သည်။
ဟွန်း
ဗိုက်ကလေး အကြောင်းကိုစဉ်း စားပြီးလျှောက်လာခဲ့ရာ ရွာထိပ်နားသို့ အရောက်... ဖျတ် ခနဲ အတွေးတစ်ခုဝင်လာ၍...
နေဦးဗျာ... ခင်ဗျားတို့... မြန်နှင့်... ကျွန်ုပ် ကိစ္စလေး ရှိသေးလို့...
ကျွန်ုပ်လည်း ပြောပြောဆိုဆို လာရာလမ်းကိုချာခနဲလှည့်၍ ရွာအပြင်သို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့ တော့သည်။
ဟား..ဟား.. ဗိုက်ကလေး..
ငါတို့ကျတော့... ဂွာခြေကြီး တစ်ခွဲသား... လက်နှစ်လုံးလျှော့ ဆိုက်တင်နဲ့... ထွေးလှတို့ကျ ဘယ်လိုဆက်ဆံမလဲဆိုတာ ကြိုသိနေတယ်
၁၆၁
တွေ့မယ်... တွေ့မယ် ထွေးလှတို့နဲ့ ကျမှ... ဟီးဟီး ဟား ဟား လုပ်နေလို့ကတော့ နားရင်း... ကျင်းယမ်းလိုက် မယ်..
လည်ကုတ် စွယား သလိုပဲ ဟ

ကျွန်ုပ်မှာ အကြံ နှင့် ဖိုက်ကလေး၏ တဲတန်း၊ ခေါ် တဲစုတ်
ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ချေ၏။ တဲရှေ့ဘက် ဆီမှ တဲနောက်ဘက်
လမ်းကိုရှေး၍လျှောက်ခဲ့သည်။

ထိုအောက်သံ နှင့် အတူ ထွေးလှ တို့အုပ်စု တဲပေါ်မှ ဝရုန်းသုန်းကားပြေးဆင်း လာချေတော့သည်။
ကျွန်ုပ်လည်း... တဲနံရံကို ပြေးဝင်ကပ်လိုက်ပြီး အခြေအနေကိုချောင်းကြည့် ချေရာ။
ပထမဆုံး တောင်ကြားလိုက်ရ သည့်အသံကား ထွေးလှ ဆီမှ ဖြစ်ချေ၏။
သွားဆို... သွားပါ့မယ် ဒီလို နှင်လွှတ်ဖို့မလိုပါဘူး ကိုဗိုက်ကလေး... ကျွန်မတို့က ကိုဗိုက်ကလေး သတင်းကြီးနေလို့ လာမေးတာ... မလာနဲ့ဆိုလည်း ဘယ်တော့မှ မလာတော့ပါဘူး... သွားမယ် တော့..
ထွေးလှ တို့ အုပ်စုကားခြေ ဆောင့်၍ထွက်သွားကြတော့၏။
ကျွန်ုပ်လည်း တဲထောင့်၌ ကပ်ရင်း တဲအတွင်းမှ ဗိုက်ကလေး ကို အကဲခတ်လိုက်ရာ။

ဖိုက်ကလေး ကား ပုတီးစိပ်ရင်းမျက်
လွှာကိုချထားဆဲ ပင်တည်း ။
ထိုအခိုက် ဖိုက်ကလေး နှုတ်မှ
ထွက်ပေါ်လာသောအသံကြောင့်
ကျွန်ုပ် ခေါင်းနပန်းကြီးသွားရ
ချေတော့သည် ။
ဆရာကွတ်... တဲထောင့်ကနေ
မြန်လို့ရပါပြီ ။
ကျွန်ုပ်မှာ သူခိုးလူမိသွားသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်
သွားရချေတော့၏ ။ သို့ပေမယ့် တဲထောင့် မှာ အသာပေကပ်
နေလိုက်ချေသေး၏ ။
ရမ်းသမ်း
ပြောနေတာ
မှပေါ့....
ဆက်ပြောလာသောစကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံးမြောက်တက်သွား
သလောက်ပင်တည်း
ဆရာကွတ်... ဒီနေရာက
ထွက်သွားပါ... ဆရာကွတ်
နောက်မှာမြွေတစ်ကောင်
ရောက်နေတယ်....
၁၆၄

ကျွန်ုပ်မှာအလန့်တကြားနောက်ကိုကြည့်လိုက် ချေရာ… မြက်ပင်များကြားမှယမ်းတန်းယမ်း တမ်းနှင့် လာနေသော မြွေတစ်ကောင် ကိုတွေ့ လိုက်ရလေသည်။
ပိနှစ်အရှည် ၈ လက်မ အထက်ကို ပေါက်ပို့… ငါက ၉ လက္ခ အမြင့်မှ ရှဲ့ပေါက် ရမယ်…
ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးရင့်မကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကိုမေ့၍ တဲအနီးမှ ခုန်ထွက်လိုက်၏။
သို့ပေမယ့်… မြွေကဆက်ခနဲ ပြန်လှည့်ကာ ကျွန်ုပ်ဆီပြေး လာနေပြန်သည်။
ဟိုက်… မြွေက ငါ့ဆီဦးတည် လာနေပါလား… ခေါင်းတုတ်တုတ် နဲ့ မြွေဆိုး များလားမသိပါ ဘူး

ကျွန်ုပ်မှာ မြွေအန္တရာယ်ကိုများပြားလှစွာသော အတွေ့အကြုံများ ရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း ခုတစ်ခါ... စိတ်ထဲက ခပ်လန့်လန့် ဘိုဘော် မုဆိုးတို့ သွေးကားပြန်၍ပေါ်လာချေ၏ ။
ပြေးခဲ့တဲ့အတွေ့ အကြုံနေမှာပါ
အနီးရှိသစ်ကိုင်းခြောက်ကိုပျက် ခနဲ ကောက်ကိုင်ပြီး မြွေကို ရင်ဆိုင်ရန်ပြင်လိုက်၏ ။
ကဲ... လာစမ်း
ထိုအခိုက်... တဲအတွင်းမှ ဗိုက် ကလေးအသံကားထွက်ပေါ် လာချေ၏ ။
ဆရာဆွတ်...
၁၆၆
သူကို... အန္တရာယ်မပြုပါနဲ့... ဒါ... ရိုးရိုးမြွေမဟုတ်ဘူး တိုက်မြွေ....

ဗိုက်ကလေး အသံကြောင့် ကျွန်ုပ် ဘုရားတလိုက်မိချေ၏ ။
သူ… လေးဆော သွားပြီ…
ကျွန်ုပ်ကြားဖူးသော… တိုက်မြွေ ဆိုသည်ကား အိပ်ရာထဲအထိ လိုက်၍ အန္တရာယ်ပြုတတ်သော အကောင် မျိုးဟု ပုံပြင်ခန်းဆန်း ကြားဖူး၏ ။
သို့သော်… ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့မုဆိုး ရင့်မကြီး (ဒုတိယ အကြိမ်) တစ်ယောက်အနေနှင့် ကား မြွေပေါက်တစ်ကောင် ကို အရှုံးပေးဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ် နိုင်ပေ ။ ရာဇဝင် ရိုင်းရာကျ ပေမည် ။
ဟား… ဟား ဒါနဲ့များ… ကြောက်ရတာ တဲ့…
ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်ကလေး စကားကိုနာခံ မနေနိုင်ဘဲ
ကဲဗျာ…
ဒိုး…
ဖြောင်း…

ချက်ကောင်းထိသွားပြီးမြွေမှာ တွန့်လိမ်သွားကာမရွေ့လျား နိုင်တော့ချေ ။
ထိုအခါကျမှ ခေါင်းကို တစ်ချက် သိုင်းရိုက်ပစ်လိုက်ချေ၏ ။
မြွေမှာ ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာသို့ လွင့်သွားပြီးမြေပေါ်သို့ပြုတ်ကျ သွား၏ ။
ကျွန်ုပ်လည်းအပြေးသတ် ပွဲသိမ်း၍မြွေကိုသေသေ ချာချာကြည့်လိုက်သောအခါ ။
ဟာ...
တိုက်မြွေ ဆိုပြီး လင်းမြွေကြီး ဖြစ် နေပါလား
အရှည်တစ်လံ... လုံးပတ်လက်ကောက် ဝတ်ခန့်ရှိချေ၏ ။
အတော်ပဲ... လင်းမြွေ သား ဆီပြန်လေး... စား ရတာကြာပြီ...

ကျွန်ုပ်မှာ မြွေကိုကောက်ယူလိုက်စဉ် တဲအတွင်းမှ ဗိုက်ကလေး၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာချေ၏။
တိုက်မြွေကို အခုလို သတ်လိုက်ရတဲ့အတွက်
လာ လတ္တံ့သော အန္တရာယ် တွေကို... ဆရာထွက် ရင်ဆိုင် ရတော့မယ်...
လာလိုက် သေး
ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်ကလေးကို ပိုအမြင်ကတ်လာပြီး....
ဟော့... ဗိုက်ကလေး ဘာအန္တရာယ်မှ ကျွန်ုပ်ကရှု မနိုက်ဘူးကွ... မင်းတိုက်မြွေ ဘာညာပြောမနေနဲ့... ငါမယုံဘူး
ဒီနေရာမှ မြွေပေါ်တယ် ဆိုတာ သိတယ်... ကျွန်ုပ်လို မုဆိုးတစ်ယောက် မြွေ နဲ့ မကြိမ်းခြောက်နဲ့ ...

ကျွန်ုပ်မှပြောပြောဆိုဆို မြေကို ဖွတ်တိုက်ဆွဲ၍ ထွက်လာခဲ့ချေ၏ ။
ဦးကောင်းဘကတွေများ အခွင်းထက်နေသလဲဆိုတာ တစ်နေ့တော့ ခန်းသာဝ်ရပါဦးမယ်...
ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာ၌ တွေးလှ တို့ အုပ်စုကိုတွေ့လိုက်ရသည် ။
ဟာင်း....နင်တို့ ပြန်သွားပြီမှတ်တာ....
ဦးတွတ်ပီကြီး မြေကိုရိုက်သတ်နေတာ မြင်လို့ရပ်ကြည့်နေကြတာ နေပါဦး ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီကိုပြန်ရောက်လာတာလဲ...
ကျွန်ုပ်မှာ တခြားစကားကို လှီးလွှဲပြောရန်
နင်တို့ ဗိုက်ကလေးနဲ့ အဆင်ပြေခဲ့ကြရဲ့လား

ဟာ...မပြောပါနဲ့တော့ ဦးကွတ်ပီရယ် ကိုဗိုက်ကလေး က ဟိုတုန်းက နဲ့ မတူတော့ဘူး ကျွန်မတို့ တဲပေါ်မှာ သူ့ကိုသွားတော့ အတင်း မောင်းထုတ်ပစ်တယ်တော်တော် ပြောင်းလဲသွားတယ်...
မပြောင်းလဲပါဘူးဟာ နင်တို့ ထင်နေလို့ပါ...
သာဓွေသာဓွာ ကံမသာကာ
ဟုတ်တယ်...ဦးကွတ်ပီရဲ့ အရင်ဗိုက်ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး ရွာထဲကပြောနေတဲ့စကားမှန်းမမှန်း ကျွန်မတို့ကသိရအောင်စုံစမ်းကြည့်တာ... အခုတော့...လူတွေပြောတာ ယုံရမလိုဖြစ်နေပြီ....
နေပါဦး...သူက ဘာတွေများ...ခွမ်းနေ လို့လဲ...ပြောစမ်း ပါဦး

ခွမ်းဆို... ဟိုနေ့က... ဘကြီးပုလေ သူ့မိန်းမဆုံးသွားတာတစ်နှစ် ပြည့်လို့
ကိုဗိုက်ကလေးကို...သူ မိန်းမဘယ်မှာရောက်နေသလဲ ဆိုတာမေးကြည့်တော့ လွမ်း ခေတ်ဘုရားမှာရှိတယ်လို့ ပြောတယ်တော့
နေပါဦး... သူကရှိတယ် ပြောတိုင်းယုံရော တဲ့လား...
နေဦးလေ... ကျွန်မစကားမဆုံး သေးဘူး... အဲဒါနဲ့ သူ့မိန်းမရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခေတ်ကိုသွားပြီးအမျှအတန်းဝေနေတုန်း သူ့မိန်းမအသံကိုကြားတယ်တဲ့ တော့...
၁၇၂
ဘယ်လိုကြား တာတုံး
ဇာတ်လမ်းက ကောင်းလာပြီ

ကိုပုရေ... ကိုပု... ကျုပ်သွားတော့မယ်တဲ့ ရှင်... အခုလိုအမျှဝေပေးလိုက်လို့... လွတ်ကျွတ် ပြီတဲ့... နောက်ကိုမတွေ့ရတော့ဘူး နှုတ်ဆက်ပါတယ်တဲ့တော်
နောက်ပြီး... ဒီလို ကျုပ်တို့ ဒီ ဝဋ်ဒုက္ခ က လွတ်အောင်လုပ်ပေးတဲ့ ဆရာဗိုက်ကလေး ကို... ငွေသုံးသောင်း ကန်တော့လိုက်ပါတဲ့... တော်...
ဘာ ကန်တော့ ရတယ်...
ဟုတ်တယ်လေ... ဘကြီးပု လည်း ဝမ်းသာပြီး ငွေသုံးသောင်း သွားကန်တော့လိုက်တာပေါ့...

နေပါဦး… ဘကြီးပု… မိန်းမ
နဲ့ ကောတွေ့ရလို့လား..
အသံပဲကြားရတာ
သူ့မိန်းမအသံမှအစစ်ပဲ
တော့…
ကျွန်ုပ်မှာ ထွေးလေး တို့အုပ်စု၏
စကားကြောင့်… ဘာပြန်ပြောရမှန်း
မသိအောင် ဖြစ်ရချေသည်။
တကယ်ပဲ ဝိုက်ကလေး ခွမ်းသလား။
သိရအောင်… ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်
ချင် စိတ်တများများပေါ်လာချေ
သည်။
သိနေတယ်
လေ…
ကျွန်ုပ်လည်း… တိုက်မြွေသား… ဒါ… လင်းမြွေသားကို ချက်
ပြုတ်ရန်ရှိသော၍ ထွေးလေး တို့နှင့်ခွဲကာ… အိမ်သို့ပြန်ခဲ့တော့၏။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒီနေ့တော့… မျက်နှာ
ရပြီ….
၁၇၅

အခန်း (၈)　　ကိုပိုးစာနဲ့ သရဲ

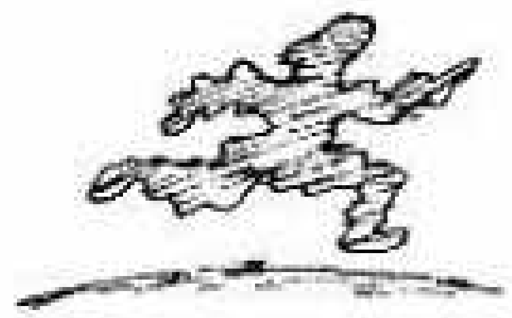

ဗိုက်ကလေး၏ ကျော်ကြားနေသော
သတင်းကား ကြို့တိုင်းရွာ တင်မက အနီးရှိ
ကုန်းဘောင်ရွာ၊ တောက်ရွာ၊ ရိုးရွာများ၊
သို့တိုင်အောင် ပျံ့နှံ့ရေပလေသည်။ ထို
ပျံ့နှံ့သတင်းကြီးမှုကို ဗိုက်ဖြစ်နေသူကား
မသေးမျှင်ပင်တည်း။
ဪ... မောင်လေး
မောင်လေး... အခုတော့
လည်း... တစ်ရွာလုံးကဆည်း
ကပ်ကြရတဲ့... ဆရာတစ်ဆူ
ဖြစ်နေပါပေါ့လား..

မသေးမျှင် ကိုကြည့်၍... ကျွန်ုပ်မြင်ပြင်း
ကတ်မိသော် လည်း မနေ့က လျှကြီးဖြင့်
ပို့လိုက်သော ဆန်တစ်အိတ် ၏
မျက်နှာကားရှိချေသေး၏ ။
တွေ့လား... သူဘယ်ဘဝ
ရောက်နေ... ရောက်နေ... အစ်မ
ကိုတော့ မမေ့ဘူး... ဆန်လေးကို
ကော့ပြီး မွှေးနေတာပဲ...
နောက်လည်း ပို့ဦးမှာ....
ဒီမှာမျှင်... မင့်မောင်
ဗိုက်ကလေးဘယ်လောက်
နာမည်ကြီးကြီး... ကျွန်ုပ်
ကတော့ မယုံဘူး...
ဘာရှင့်... တစ်ရွာလုံးက
ယုံကြည်နေကြတာကို...
ရှင်က... မယုံဘူးဆိုတာ
ဘာသဘောလဲ...
အစေခြအနေ
မကောင်းဘူး
လစ်မှ...

အေး... ကျွန်ုပ်စိတ်က ယုံကို မယုံလို့... မယုံဘူးပြော တာပေါ့...
ဒါဆို... မနက်ခါကို ဗိုက်ကလေး ပေးလိုက်တဲ့ ဆန်နဲ့ ချက်တာ... ဘာလို့စားသေး လဲ....
မသေးမျှင် စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်အဖြေရကျပ်ချေ၏ ။
ပါးစပ်အငြိမ်မနေဘဲ သွားစပ်တော့တာ ကိုး
ဒါကတော့... အိမ်မှာရှိနေတာပဲ စားရမှာပေါ့..
ရှင်... ဒီလို... လှယ်လှယ်မပြောနဲ့ သူ့ကို... မယုံရင် သူပေးတာ မစားနဲ့... ဒါပဲ...
၁၇၇
မသေးမျှင်စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အတန်ငယ်တော့ ဒေါသထွက်သွားချေ၏ ။
မပိုင်လား

ကျွန်ုပ်ပင်ပန်းကြီးစွာရှာဖွေခဲ့ရသော ငွေအသပြာ များမျက်နှာ....သားကောင်များ၏ မျက်နှာများကိုပင် မထောက်ထားချေတကား ။
ထောက်နိုင်ပေါင် ရတာကမှ တစ်ပဲ... ခြောက်ပြား
ခြေမနဲ့ ကော်ထုတ် လို့ရတယ် ဟဲ့
ဦးမှာ... မသေးမျှင် မင့်မောင်က... အဲ့ခုမှ ဆန် တစ်အိတ်ထောင်ပေးနိုင်တာကို မင်းက... ကျွန်ုပ်ကိုအာခံတော့ မယ်ပေါ့လေ...
အလိုတော်... ထင်ချင်သလိုထင်ဘာ ထင်လိုက်စမ်းဘာ...
အေး... ဒါဆို ကျွန်ုပ်လည်း... ဒီနေ့ကစပြီး ကိုယ်ဆန်နဲ့ကိုယ်... ဝယ် ချက်စားမယ်...

ကျွန်ုပ်လည်းကြာကြာဆက်နေလျှင် ရန်ပွဲအသွင် ပြောင်းလဲသွားနိုင်၍အိမ်မှထွက်လာခဲ့ရ တော့သည်။
ကြာရင် လက်ပါလာမယ် သူ့ဘက်က
ကြွ... ကြွ... ကိုယ့်ဆန် နဲ့ ကိုယ်ချက်စားရုံတင် မကဘူး... ကိုယ့်ဟင်းပါ ကိုယ်ချက်... ဘယ့် နှယ်တော်... ယောက်ဖ ကောင်းစားနေတာကို ကြည့်ပြီး မနာလို... မရှုစိမ့် ဖြစ်နေရ တယ်လေ... ကြား... ကြားဖူးပေါင်တော်
မသေးမျှင်၏ စကား ကိုပြန် လှန်ပြောဆိုခြင်း မပြုတော့ဘဲ ရွာလယ်ရှိ... သာဂီ တို့ ဆံသ ဆိုင်လေးသို့ ထွက်လာခဲ့ရ တော့သည်။
ခေါင်းတုံးလုံး ဆိုင်သွားတော့ ပုံ... ပိုကောင်း လို့လား

ရွာလယ်မရောက်မီ... ရေကူးမြောင်းတံတား ထိပ်၌ တလိမ့်လိမ့်လျှောက်လာနေသော... သူကြီးဘမိ နှင့် မောင်ဝိုးအာ ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

ကိုယ်တို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီး အောက်သို့ရောက်ခဲ့ကြပြီး မြစ်ပြင်းပေါ် အကျအန ထိုင်လိုက်ကြပြီးမှ ။
ကဲ… မောင်ဝိုးဇာ မင်းမြင်သမျှကို ပြောစမ်းကွာ… ပြီးမှ… တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ ဆိုတာ တိုင်ပင်ကြတာ ပေါ့…
မောင်ဝိုးဇာ က… သူ့အမူအရာ သူ့စတိုင်အတိုင်း အေးတိအေးစက် ခက်… မပွင့်တပွင့်နှင့် ။
ဦးလိုဗျ… မြိုင်သာကို… ပဲသွားဖို့ရင်း… ညစိုးရှုပ်သွားတော့ အသိအိမ်မှာ တည်းဖြစ်တယ် ဆိုပါတော့
နောက်တစ်နေ့ မနက်… မြိုင်သာ ဈေးထဲမှာ… မိန်းမမှာတဲ့ပစ္စည်း လေးတွေဝယ်ဖို့ ဈေးထဲ ထွက်လာတော့… ဈေးထဲမှာ သူ့ကိုတွေ့လိုက်ရ တယ်ဗျ..
ဘယ်သူ့ကိုလဲ ကွ..

စိုက်ကာလေး
ဗျာ!!
အင်း... သူလည်းဈေးလေး
ဘာလေး... လာဝယ်တာ
နေမှာပေါ့
ဟာ... ရိုးရိုးဈေးဝယ်
တဲ့ပုံစံကို... ကျွန်တော်
မပြောဘူး
ကဲ... ဘယ်လို
ဆန်းဆန်းပြားပြား
ဝယ်လို့လဲ...
ဒီလိုလေ... ဝတ်နေကျ
ဝတ်ဖြူခေါင်ကြယ် နဲ့ ခိတ်ပုဝါကြီး
လက်ထဲကိုင်ထားတဲ့...ပုံစံမဟုတ်ဘူးဗျ
ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်နဲ့ နေကာ
မျက်မှန်နဲ့ ဂျာကင်နဲ့ဗျ...

ဟေ..
မောင်ဝိုးဇာ စကားကြောင့်... ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩမှင်သက်သွားရချေ၏။
နေ...နေပါဦး မင်းကိုတွေ့တော့ ဘာပြောလဲ..
အဲဒါ... ပြောမလို့ပေါ့... ကျွန်တော်က အံ့အားသင့်ပြီး... ကိုယ့်ရွာသားချင်း ပြေးဖက်ပြီး... ဗိုက်ကလေး... ဗိုက်ကလေးလို့ နှုတ်ဆက်တာပေါ့...
ဒီတော့...
ဟာ... ဗိုက်ကလေးက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းခါတယ်...
နောင်ကြီး လူမှား နေပြီ...ကျုပ် ဗိုက်ကလေး မဟုတ်ဘူး...
ဟာ...

မနောက်ပါနဲ့ ဗိုက်ကလေးရာ မင်းနဲ့ငါ... တစ်ရွာတည်းသားတွေပါ ခွေးချီသွားတာတောင် မှတ်မိပါတယ်...
ဘာဗျ... ကျုပ်ကို ခွေးနဲ့ မနှိုင်းပါနဲ့... ဗိုက်ကလေး မဟုတ်ဘူးလို့ပြော နေတယ်မဟုတ်လား...
သူက... ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ထွက်သွားပါရော...
ဟွန်း
ကျုပ်လည်း ဘယ်ရမလဲ နောက်ကနေ မယောင်မလည်နဲ့.... နောက်ယောင်ခံ လိုက်ပါရောလား... ဗိုက်ကလေးက တော်တော်လျှင်တယ်ဗျ...
ကျုပ်... လိုက်နေမှန်းလည်း သိရော... လှုယောင်ဖျောက်ပြီး လစ်သွားတာ... ဈေးထဲမှာ ရှာလို့မတွေ့တော့ဘူး

ဦးတော့ နောက်ထပ် ရှာသေးလား
မောင်ပိုးဟာ က... လက်ကလေးကာပြီး
နေဦး... ဦးထက် အံ့ဩစရာတွေ ကျန်သေးတယ်
ဦးတွတ်ပီ လည်း လောကြီး လိုက်တာ ငြိမ်ငြိမ်နားထောင် မှပေါ့....
သူကြီး က... ကျွန်ုပ်ကိုအချောင်ဝင် မာန်မဲလိုက်ချေသေး၏ ။
ကျွန်တော်လည်း... ဗိုက်ကလေးကို မတွေ့တော့... လက်ရှော့ပြီး ရှေးဆက်ဝယ်တာပေါ့...
စိတ်ထဲမှာ... တော့တနံနံနဲ့ပေါ့ ရွာမှာ နာမည်ကြီး နေပြီး ဝက်မြူခေါင်ကြွယ်ပဲဝတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က... အခုလိုပုံစံမျိုးနဲ့ တွေ့လိုက်တော့... စိတ်ထဲမှာ မခံ ချိ မခံသာပေါ့ဗျာ...

နောက်ပြီး... ကျွန်တော့်ကို ဗိုက်ကလေး မဟုတ်ဘူး ပြောလိုက်တော့ ဗိုခံရ ခက်သွားတာပေါ့
၁၈၆
ဒါနဲ့... ကျွပ်လည်းရေးဝယ်ပြီး ဗိုက်ဆာလာတော့... မြို့ကအသိကိုလည်း... ဝဲရောင်းထားရှိရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ပြုစုချင်တာရောပေါ့ဗျာ...
ပြီးတော့... တစ်ခါ... ကျွန်တော် မိတ်ဆွေက... နည်းနည်းပါးပါး သောက်တတ်တော့... မြို့မှာနာမည်ကြီးနေတဲ့... ဘီယာ ဆိုလည်း ကျွန်တော် က... တိုက်ချင်တာနဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကောင်းကောင်း တစ်ခုကို ဝင်သွားပါရော...
ပန်းသီး
Restaurant
ဘာဘာ တို့.အဲ... အစ်ကိုကြီး တို့ဘာများ သုံးဆောင်ကြမလဲ ရှင်...

ကျွန်တော်ကအစားသမားဆိုတော့ ခေါက်ဆွဲကြော်တို့ အစိမ်းကြော်တို့ မှာပြီး... ရှာမှာမစားရတာကို တဝကြီးစားနေတာပေါ့...
မြို့ခံ မိတ်ဆွေကတော့....ဘီယာခွက် လေးတစ်ခွပ်ခွပ်နဲ့ ဖိမ်နဲ့သောက်လိုက်..... ဆိုင်နောက်ခန်းသွားပြီး အပေါ့သွားလိုက်နဲ့ပေါ့
သောက်တော့တစ်ခွက် ပေါက်တော့တစ်ရှား
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေအပေါ့သွားပြီးပြန်ဝင်လာတော့ကျွန်တော့်ကို လက်ကုတ်ပြီး....တိုးတိုးလေးပြောတယ်ဗျ။
ကိုရင် ပိုးဇာ
ခင်ဗျား နဲ့ ဈေးထဲမှာ လူမှားပေါ့ဆိုတဲ့... ခင်ဗျားတို့ကြွတိုင်း က စိုက်ကလေး ဆိုတဲ့ လူလေ ဟိုဘက်ခန်းမှာ ဘီယာ သောက်နေတယ်ဗျ...

မောင်ပိုးဖာ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ… ခေါင်းခေါင်မိုးကြီး ပစ်ချလိုက်သလို အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရချေတော့ သည်။

ဟာ... ဦးထွက်ပီကလဲ
မဟုတ်ဘဲ... ပြောပုံမလားဗျ...
ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကို
ဝင်မယ်လုပ်တော့စိတ်ခွေက
အောင်းခွေပြီး...
မဝင်နဲ့ ကိုရင်
သူတို့ကြည့်ရတာ အတော်
မူးနေပုံရတယ်
တကယ်လို့... ကိုရင့် ဗိုက်ကလေး
တမူးမူးနဲ့ကောင်များကြရင်
ဆိုင်ထဲမကောင်းဘူး... သူတို့
အပြင်ထွက်တဲ့အထိ... စောင့်
တာပေါ့....
ကျွန်တော့်စိတ်ခွေပြောတာ
မှန်နေတယ်... ဆိုင်ထဲမှာ
ဝရုန်းသုန်းကားဖြစ်ချင်
မကောင်းဘူး...
ဟွန်း
ကျွန်တော်လည်း... စိတ်ထဲမှာ
တော်တော်လေးကို အံ့ဩ
တုန်လှုပ်သွားသလို... ဗိုက်ကလေး
တို့ လူပေါ်မှန်းသိရတော့
ပိုပြီး ဒေါကန်တာပေါ့.

ကျွန်တော် လည်း မခံချိမခံသာ နဲ့ ထိုင်စောင့်နေတုန်း သူတို့ အခန်းထဲကို လူစိမ်း သုံးယောက် ဝင်လာပြီး ခါးကြသောက်ကြပြန်ရော ။
ဟွန်း ။
ကျွန်တော်ဆက်ပြီး စောင့်ကြည့်ချင်ပေမယ့်...ဆိုင်ရှေ့ကားဂိတ်မှာ ကြို့တိုင်းကားကထွက်တော့မယ်...
ကြို့တိုင်း ။ ကြို့တိုင်း..
နှစ်ရက်မှတစ်စီးလောက်ထွက်တဲ့ကား ကိုလည်း လက်မလွှတ်ချင်၊ ဒီကောင်တွေကိုလည်းစာရင်းရှင်းချင်... နောက်ဆုံးတော့.... ပဲရောင်းရတဲ့ငွေကလည်း ပါနေတယ်ဆိုတော့... ကား ဂိတ်ကိုထွက်ခဲ့ရတော့တယ်...
နေနှင့်ဦး ပေါ့ကွာ
ဒါတောင်...ပြန်ကာနီး အပေါ့သွားသလို နဲ့ချောင်းကြည့်လိုက်သေးတယ် ခေါကြီး မှ ခေါကြီး အခန် ဘီယာသောက်ပြီး တဟီးဟီး တဟားဟား လုပ်နေတာ ။
ဒါ... ဒါဆို... ခေါကြီး မသေဘူးပေါ့

ဟာ.. ဆရာတွတ်ကလည်း.. အရှင် လတ်လတ်ကြီးတွေ့ခဲ့တာဗျ.. ကျွန်တော့်မျက်စိနဲ့တပ်အပ်မြင် ခဲ့တာဗျ.. ဘယ်လိုမှ မမှား နိုင်ဘူး..
ဒိုက်ကလေးတစ်ယောက် တည်းဆို လူမှားတာပဲထားပါတော့ အခုဟာက.. နှစ်ယောက်တွဲပြီး တွေ့ရတာ.. ဒီထက်ကြိမ်းသေ တာရှိပါဦးမလား...
ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌ ဇော်ကြီး မသေသေးဘူးဆို၍ ဝမ်းသာသွား သော်လည်း သူတို့၏ အကြံ အစည်တစ်ခုခုအတွက် စိုးရိမ်စိတ်ကဝင်လာရချေ၏ ။
ကိုင်း.. ဦးတွတ်ပီ.. ကြားရဲ့ မဟုတ်လား.. ရွာက မိုးပြင်ကောင်တွေ ပြောရရင်.. ကျုပ်ယုံချင်မှယုံမယ်... မောင်ဝိုးဇာ လိုလူမျိုးကပြောလို့ ကျုပ်ယုံတာ.. ကဲ.. ဘာဆက်လုပ် မလဲ....

ဘကြီးကလည်း... ဒီလို ကလေးကကျွမ်းလုပ်ပြီဆိုတာ သိနေပြီပဲ... ပမ်းလိုက် ရုံပေါ့...
နေဦးလေ မောင်ဝိုးအာရဲ့
သေချာမှာပမ်းတာ ကောင်းတယ်နော်... တော်ကြာ... ကိုယ့်ဘက်က မသေချာရင် ရွာက လူတွေက... စိုက်ကလေးကို... ချောက်ချတယ်လို့ ပြောကြမှာ..
ကျွန်ုပ်မှာ တော်တော်ဦးနှောက်ခြောက်ရချေပြီ ။ ဤကဲ့သို့ စိုက်ကလေး မဟုတ်တန်းတရား လုပ်ငန်းတွေ ဆက်လုပ်နေရျှင်... ဒုက္ခ အကြီးအကျယ်ရောက်ပေတော့မည် ။
၁၉၂
တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း ဒီသတင်းကိုကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်ုပ်ဝမ်းသာမိသည်ကတော့ အမှန် ။ မသေးမျှင် ကို ကျွန်ုပ် အနိုင်ယူနိုင်ပြီ မဟုတ်ပါလား
ခေါ်လိုက်ပါဦး မင်းမောင် ဘိုးတော်ကို နေ့လွှမ်းကာစ... ဒဲ တမင်းအားဖို့...

နေပါဦး… မောင်ပိုးဇာက
ဘယ်နေ့ကစတွေ့ခဲ့တာလဲ
မနေ့ကလေ.. မနေ့ကရွာရောက်တော့
ဗိုးချုပ်လို့အခု မနက်မှသူကြီးကို
အကျိုးအကြောင်းပြော
ရတာ….
ဒါဆို… တခြားဘယ်သူတွေ
ကိုပြောပြီးပြီလဲ….
ဘယ်သူ့ကိုမှ
မပြောရသေး
ပါဘူး
အေး… ကောင်းတယ်
ဒီသတင်း ပေါက်ကြားသွားရင်
ဒီကောင်တွေ တစ်နည်း
တစ်ပုံပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်
ဒီတော့… ဘယ်လိုလုပ်
ကြမလဲ… ဦးတွတ်ပီ
၁၉၃

ဗိုက်ကလေးကို ဖမ်းပြီး သူကြီးခမ်းလိုက်ရင်ပေါ့ မှာပဲ... ကြားပါတယ် အခုပဲသွားရှာပြီး ဖမ်းမယ်...
နေဦးဗျ.. ဒီလိုအရမ်းလုပ်လို့မရဘူး.. သူတို့လိမ်ကြွက်ကိုတိတိကျကျ ဖော်ထုတ်နိုင်မှ.. နောက်ပြီးရွာမှာက.. ဗိုက်ကလေးမှဗိုက်ကလေး ဖြစ်နေတယ်...
ဒီတော့ ဒီကိစ္စဘယ်လိုလုပ်မလဲ
ဒီကိစ္စ.. ကျုပ်စဉ်းစားပြီး ညကျရင် ခင်ဗျားဆီလာခဲ့မယ်.. အဲဒီ အခါကျမှ အစီအစဉ်ကို ပြောပြမယ်...
အဲဒါ...ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်
ခေါင်းကြီး အကြောင်းလည်း... သူ့ အမေကို မပြောရသေးဘူးပေါ့
အေးပေါ့ဗျ....သတင်း ပေါက်ကြားသွားလိမ့်မယ်...
၁၉၄

ကျွန်ုပ်မှာ စိုက်ကလေး တို့၏ လိမ်ကွက်ကြီး ကို ဖော်ထုတ်
နိုင်တော့မည်ဆိုတော့... အတူလက်တွဲခဲ့သောယောက်ဖ
တစ်ယောက်အနေနှင့် စိတ်မကောင်းသော်လည်း
သူတို့၏ လုပ်ရပ်ကို ရပ်တန့်နိုင်တော့မည့် အတွက်
ဝမ်းသာနေမိပြန်၏ ။

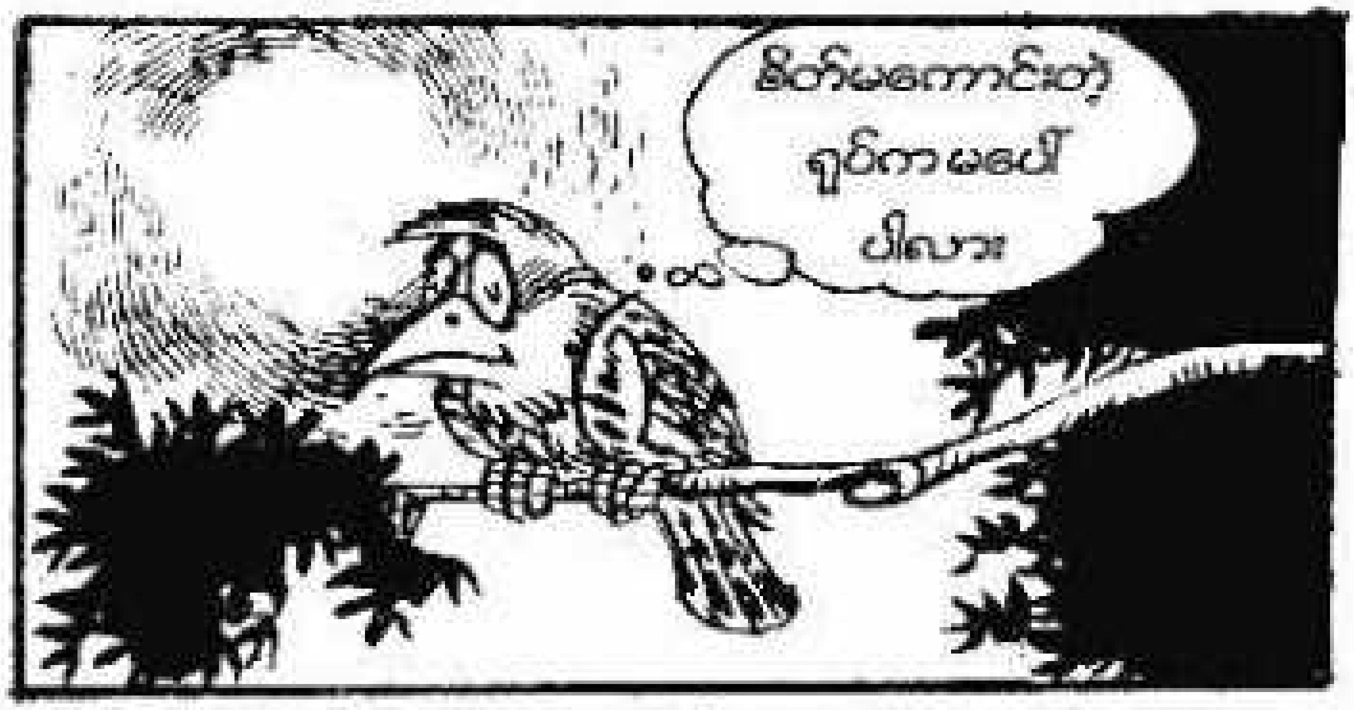

အခန်း (၉) အလိမ်တွေ ပေါ်ကုန်ပြီ

သူကြီး... ဗိုက်ကလေး တံနှားကိုရောက်တော့မယ်...
ကျုပ်.... သိပါတယ်ဗျ....
သိရင်... လက်နှိပ်မီးကြီး တကားကားနဲ့ လုပ်မနေနဲ့တော့လေ...
ကျုပ်... သိပါတယ်....
သူကြီးကား သိပါတယ် စကားတစ်ခွန်းနှင့်သာပြန်ဟောက်နေချေ၏။
ဟွန်း... သိပေမဲ့ မသိများမသိရင် သီချင်းတောင် အော်ဆိုမလားဘဲ
ကျွန်ုပ်မှာသူကြီး၏ အကြံအစည်ကို ယခု ညမှ သိရ၍ ထလိုက်ခဲ့ရသဖြင့် ဘာမှကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိတာ အမှန်ပင်တည်း။
၁၉၇

ဘကြီး... ဗိုက်ကလေးကို တွေ့ပြီတဲ့... ဘာလုပ်မလဲ
ဘာလုပ်ရမှာလဲဗျ... ဘူ့တံကို ရှာမယ်.... မသင်္ကာတာတွေရင် သိမ်းမယ်ဗျာ...
တစ်ခုတော့ရှိတယ် နော် ဘကြီး... မပိုင် ဘဲနဲ့တော့ ဘာမှ မလုပ်နဲ့...
ဟွန်း..ဟွန်း..
ဒီမှာ ဦးတွတ်ပီ... ကျုပ်ဒီရွာမှာအုပ် ချုပ်နေတဲ့... ဘကြီးပါဗျ... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို... ကြွက်ဦးနှောက်များထင် နေလား... ပုစွန်ဦးနှောက်ဗျ အ... မှားလို့... ဆင်ဦးနှောက်ဗျ ဦးနှောက်ကြီးတယ်...
ကျုပ်က မပိုင်ရင် ဘာမှ မလုပ်ဘူး ကျုပ်က..
ကြွားတော့ မယ်

ဝမ်းဆွဲသည် ဒေါ်ညက်ကို ဗိုက်ကလေးဆီကိုရွတ်ပြီး ဟောခိုင်းပြောခိုင်းတာမျ ကျုပ်တို့က အပြင်က အသာလေးချောင်း နားထောင်ပြီး
မသင်္ကာရင် ညှော်စာရင်းဝင်စမ်း... အား စကားကမှားကုန်ပြီ... မသင်္ကာရင် ဗိုက်ကလေးကို တစ်ခါတည်းဖမ်းပေါ်ခဲ့မှာရှင်းပြီ လား...
ဪ... ဒီလိုကိုး... ဒေါ်ချက်ကို ဟောခိုင်းပြောခိုင်းလို့သာမ မသင်္ကာစရာရှိမှာလဲ... ဒီ လိုပဲ ပြောနေမှာပေါ့...
ခက်တာပဲ... ဒေါ်ညက်က တစ်ခုခု ဝင်ပူးချင်ယောင် ဆောင်ပြီး... အဲဒါ... ခင်ဗျားကိုရှင်းပြနေရ တာနဲ့... အသံတွေကြား ကုန်ဦးမယ်... တိတ်တိတ် သာလိုက်ခဲ့...

မီးရောင်ဖြင့် ထိန်နေသော စိုက်ကာလေး တဲအတွင်း၌...ရှူး...
အယောက် နှစ်ဆယ်ခန့် ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။

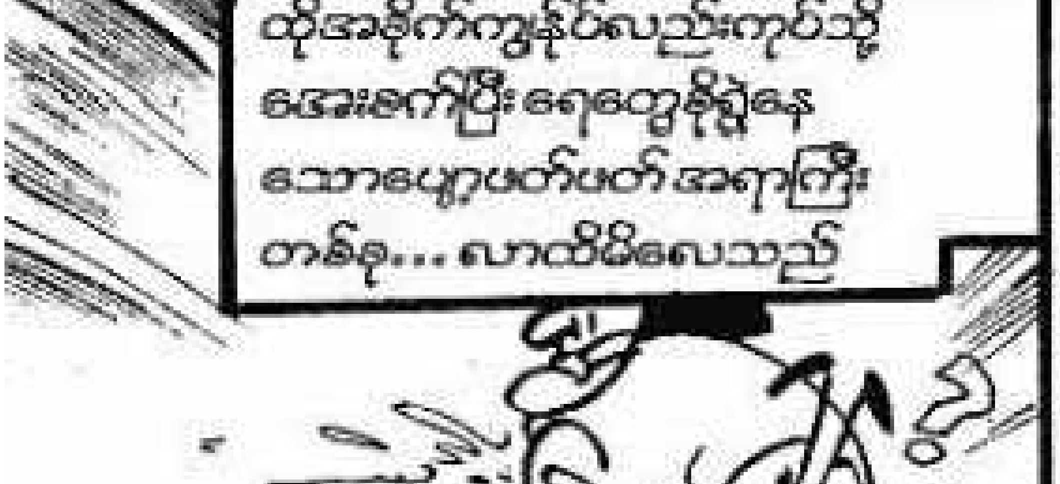

ကျွန်ုပ်၏ကြောက်လန့်မှုကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိ
တော့ချေ ။ မှောင်နေသော ညဉ့်အေး
ခက်နေသော လက်တစ်ဖက်အဘယ်မျှ
လိပ်ပြာလွင့်မတတ်ကြောက်လန့်ဖွယ်.....
ကောင်းသည်ကို တွေးဆသာကြည့်ပါတော့ ။
ကျွန်ုပ်ကိုအတန်ငယ်မျှ
ကြက်သေသေသွားပြီး
သူကြီး၏ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ
အသံကြီးက...ဖြုန်းခနဲထွက်
ပေါ်လာသည် ။
ကျူ....ကျွန်ုပ်က...လည်ကုတ်ကို
လ.....လက်အေးကြီး...က
လာကိုင်တယ်ဗျ...

သူကြီးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ထိုးကြည့်သည်…ဘာမှမတွေ့…
သို့သော်…ကျွန်ုပ်လည်ကုတ်၌ စိုရွှဲနေသောရေစက်များက သက်သေခံနေချေပြီ။
ဟုတ်ပ…လည်ကုတ်မှာ…ရေတွေ..
အမှန်တကယ်တော့ ကျောချမ်းရောပင်။ သူကြီးကား ကျွန်ုပ် ကြောက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်၍…ဟန် လုပ်ကာ။
စိတ်ထင်လို့ဖြစ်တာ ဘာသရဲ မရှိဘူး အခြေအနေကို ငြိမ်ငြိမ် ကြည့်နေကြ
ထိုအခိုက် မောင်ပိုးဇာဆီက

အား....အ...ခေါင်းပေါ်ကိုဘာ အရည်တွေလဲမသိဘူး...ကျ လာတယ်..
ဘူကြီးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရာ ။
မြင်ရသူအပေါင်းနှလုံးသွေး ရပ်မတတ် ချောက်ချားသွား ကြတော့၏ ။မောင်ပိုးဇာ ခေါင်းပေါ်၌ သွေးရည်များ ကား....တစ်ခေါင်းလုံးနီး ကျနေလေသတည်း ။
မောင်ပိုးဇာ....သူ့လက်ဖြင့် ခေါင်းပေါ်က သွေးတွေ ကိုသုတ်ယူကြည့်လိုက် သောအခါ ။
ဒ...ဒီ..
၂၀၃
မောင်ပိုးဇာမှာ တဂန်ဂန်အသံ ထွက်လာပြီး မြေပေါ်ပစ် ကျသွားလေ တော့၏

ဟာ....လုပ်ကြပါဦး လုပ်ကြပါဦး တက်....တက် သွားပြီ...
ဘကြီးကားမောင်ပိုးဇာ၏ အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး ဘာလုပ် ရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်။
ကဲ...ကဲ....ဘကြီး...ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့မဖြစ်ဘူး...ရွာပြန် သယ်သွားမှ....တော်တော်ကြာ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်..
ကျွန်ုပ်တို့လည်း တတ်နိုင်သလောက်....ခြေမ...ချိုး လက်မ.....ချိုးလုပ်သော်လည်း မောင်ပိုးဇာ အသက်ကားမကျ။
ငှက်တွေက ပျံရင်းသေတယ် လူတွေက...တက် ရင်းသေတယ်..
ကျွန်ုပ်တို့မောင်ပိုးဇာကို ဝိုင်းဝန်းပြုစုဖို့ နေခိုက် အနောက်ဘက်ရိုးပြတ် တောထဲမှ အရှိန်နှင့်ပြေး လာနေသောအရိပ်တစ် ခုကို ဖျတ်ခနဲ..တွေ့ လိုက်ရသည်။

မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီး ကားကြီးသွားလိုက် သေးသွားလိုက်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာ၏။
သ..သရဲ ဒါ...ဒါမှ သရဲ..
အာနီးလေမှိုးကား ပုဆိုးကိုခြုံ၍ ပါးစပ်မှဘုရားစာကို ရွတ်ချေ၏။
အို...ကျွတ်ပါပြီ..ဘ..ဘဂဝါ သမ္ဗုဒ္ဓ...
ကျွန်ုပ်မှာအရေးကြုံပြီမို့ မှဆိုးတို့ နှလုံးသွင်းလိုက်ရတော့၏။သူကြီးလက်ထဲမှ ဓာတ်မီးကိုဆွဲယူ၍ ထို... မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးကို ထိုးကြည့်လိုက်ရာ။
ဟင် ဘာမှမရှိ ပါလား

တွေ့လား....ဘာမှ မရှိပါဘူး
ကျွန်ုပ်ကား အောက်တင်ထော။ သော်လည်း အမှန်ဝင်စံ ရချွင် အတန်ငယ်တော့ ကျောစိမ့်မိ၏ ။
ပြောတော့ဖြင့် မုဆိုးတို့....နှလုံးသွင်း ထားတယ်လည်း ဆိုသေး
ကဲ....သူကြီး...မောင်ပိုးအောက်ကို ရွာကို အမြန်သယ်မှ...နောက် နေ့ကျမှ အစီအစဥ်ကျကျ လုပ်ပြီးပြန်လာမယ်...ဒီတစ်ခါ တော့....ကျုပ်စီစဥ် မယ်ဗျာ
ဘာလဲ....ကျုပ်စီစဥ်တာကို သဘောမကျလို့လား
ဟာ...ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး အခုလိုအနှောင့်အယှက်တွေ မရှိအောင် စီစဥ်ဖို့ပြောတာ

ကျွန်ုပ်လည်း သူကြီးကိုပြန်ပြော
မနေတော့ဘဲ....မောင်ပိုးအောကို
ပွေ့ကာ....ရွာထဲပြန်ခဲ့ကြသည်။
ရွာထိပ်နားသို့ရောက်သောအခါ
အနောက်မှလိုက်၍ဟောင်နေ
သောခွေးဟောင်သံကား....နား
မချမ်းသာစရာပင်တည်း။
ကျွန်ုပ်....နောက်ကိုလှည့်ကြည့်
လိုက်သောအခါ။
၂၀၇
နက်မှောင်နေသော....ခွေး
မည်းကြီးတစ်ကောင်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

ခွေးကား ပိုမိုအတင့်ရဲကာ အမီလိုက်ကိုက်မည့်ဟန် ပေါ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အနီးရှိ မြေကြီးခဲကို ကောက်၍ ပစ်လိုက်သည်။
ချက်ကောင်းကို ထိမှန်သွား၍ တစ်ချက်သာ အော်နိုင်ပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြေးတော့သည်။
မှတ်ထားကွ လက်စ တည့်လို့ သေနတ်ကို ကိုင်ခွင့် ရခဲ့တာ....
ဒါ...ခွေးသရဲတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ကိန် ကိန် အော်ပုံထောက်တော့ ခွေးသူခိုးပဲ ဖြစ်မယ်
၂၀၈
ကျွန်ုပ်တို့ ရွာထဲ ရောက်ပြီး မောင်ပိုးစာ ကို သူ့အိမ်ခေါ်သွား ၏။

မောင်ပိုးအာ မိန်းမတံခါး
အမှင့်...မြင်လိုက်ရသည့်
မြင်ကွင်းကြောင့်
ဟူ.. ကိုပိုးအာ
မငွေးကို အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြီးအာနီးကိုဆေးဆရာကြီး
ဦးဧရာ ချမ်းဆီလွှတ်ရန်အပြင်...
အောင်မလေး
ဖြစ်ရလေ အခ်ကိုရဲ့
ဖြစ်ရလေ....လူပေါင်း
များလို့...ဟို....ဖြစ်
ရလေခြင်း...ဟင်း
ဟော.....မိငွေးဒီလိုမပြောနဲ့
သူ့ကိုကို့ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး
သူကိုယ်တိုင်လိုက်ချင်လို့
ခေါ်တာ..အခု...ဦးဧရာချမ်း
ကိုသွားခေါ်မှာ...မပူနဲ့...
စိတ်မချဘူး
ဦးဧရာချမ်းလည်းခေါ်ရော
မလိုဘူး
၂၀၃
မိငွေး ကပြောပြောဆိုဆို...သူ့
ယောကျ်ား၏လည်ကုတ်ကိုဆွဲ
လိုက်ပေါင်ရင်းကြောကိုဆွဲ
လိုက်နှင့်ဘယ်အကြောကိုဘယ်
လိုထိသွားသည်မသိ။
ဟင်...
သက်ပြင်းချသံကြီးနှင့် အတူ
မောင်ပိုးအာ တစ်ယောက်
ပြန် သတိလည်လာတော့၏။
မငွေး
ပေတော့
အသက်ပဲ ရှိ
တော့တယ်

ကိုရင်ဝိုးဇာ သတိပြန်လည်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဟင်း...ချ နိုင်တော့၏ ။
ဒါကြောင့်ပြောတာ....ကိုယ်မမြင်နိုင် မသိနိုင်တဲ့လောကကြီးကိုသွားစိန်ခေါ် တာကိုအသက်ပါမသွားတာကံကောင်း
မငွေးစကားကြောင့်တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်မသက်မသာ ကြည့်လိုက်မိချေ၏ ။
ညကလည်း နက်ချေပြီ...သူကြီးဘစိက အားမတန်မာန်လျှော့သံလေဖြင့် ။
ကဲ..ညည့်နက်နေပြီ...အိမ် ပြန်ပြီးအိပ်ကြတော့...နောက်နေ့မှ အကွက်ချပြီး စနစ်တကျလုပ်ရမယ်...
၂၁၀
ကျွန်ုပ်တို့လည်း အတွေးကိုယ်စီဖြင့်လမ်းခွဲကြချေတော့၏ ။

နောက်နေ့ညဦး....ကျွန်ုပ်တို့မကျေနပ်
ပွဲကြည့်မိုးရှိန် လူစု၍....ဗိုက်ကလေးဆီ
တဲသို့ တိတ်တဆိတ်သွားခဲ့ကြပြန်သည်။
တဲထဲမှာ....ဘာအရိပ်
အယောင်မှမတွေ့ဘူးကွ

ကျွန်ုပ်တို့.....တဲထဲ....ဝင်၍ဖိုက်ကလေး
ကို ရှာဖွေကြရာမတွေ့။ အုန်းမွဲ.....
ငှက်ပျောပွဲတွေပင်တွေ့ရ၏။
ကဲ....ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ
မတွေ့တော့လည်း ဘယ်လို
လုပ်ရမလဲပြန်ရုံပေါ့
သူ့သတင်းကိုစောင့်
နားထောင်ရုံပေါ့ဗျာ....
ကျွန်ုပ်တို့မကျေနပ်စိတ်ကိုမျို
သိပ်ထားရသည်မှာ ကလေကလေ
ဖိုက်ကလေး ဘာလုပ်နေသလဲ
ဓားတင်မောင် မသေဘဲ ဘာ
ကြောင့် သေဟန်ဆောင်ရသလဲ..
ကျွန်ုပ်မှာအိပ်၍မပျော်....ဦးကိုခွကို
မသေအမျှင်အားပြော၍ မပြစ်
တစ်ရွာလုံးပေါက်ကြားသွားလျှင်
ကျွန်ုပ်တို့ အကြံအစည်ပျက်မည်။
မဟုတ်ခဲ့သော် ဖိုက်ကလေးနာမည်
ပျက်မည်။

ကျွန်ုပ်မှာ.....တပည့်ကြီး၏ သတင်းကားကောင်းသတင်း ဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းရ ချေ၏ ။
ကျွန်ုပ်မျှော်လင့်နေသောသတင်းကား ကောင်းသတင်းမဟုတ် ။သတင်းဆိုး အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ကျိုတိုင်းရွာသို့ရောက် ရှိခဲ့ချေ၏ ။
သူကြီး ဘမိ၏ အမောတကော ပြေးကာပြောသောသတင်းဆိုးကား ရင်ဆို့စရာပင်တည်း ။
ဦးတွတ်ပီ....ဦးတွတ်ပီ ကဲ...ဦးတွတ်ပီရေ....ကျုပ်တို့ထင်ထား သလိုပဲဗျာ...
အခုမြိုင်သာကရဲ့တပ်သားတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်...မြိုင်သာယာရဲ့စခန်းမှာ ဗိုက်ကလေးနဲ့ခေါတင်မောင်ရောက် နေတယ်တဲ့....အဲဒါကျုပ်တို့ လိုက်သွားကြရမယ်..
၂၁၃
ကျွန်ုပ်တို့မှာ....လူပျိုကြီး ခေါတင်မောင် အမေနှင့် ညီမ.....မေသိန်းတို့ကိုလည်း အကျိုးအကြောင်း ပြောရချေ၏ ။

ဒေါ်ကြီးအမေကား....ဝမ်းသာနေရှာ ပြန်သေး၏ ။
အောင်မလေး....ငှါသား မသေသေးဘူး..ဟုတ်လား အချုပ် ပဲကျကျ ထောင်ပဲကျကျ...မသေရင် တော်ပြီ.....
ဟာ
ဤသို့ဖြင့် အဝီးထော်လာကို ကိုစင်းလုံးငှါး၍ မြိုင်သာယာမြို့သို့ လိုက်ရချေတော့၏ ။
ဖြုန်း
မြိုင်သာ....ရဲစခန်းရောက်တော့အချုပ် ခန်းတွင်းမှ ဝိုက်ကလေးနှင့်ဒေါ်ကြီး ကိုမိတ်မကောင်းစွာတွေ့လိုက်ရချေ တော့၏ ။
ဝိုက်ကလေး....မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ကွာ...

မိုက်ကလေးနှင့်ခေါတင်မောင်တို့ကားခေါင်းလေးတွေ ငုံ့လျက် ။ရဲတပ်ကြပ်ကြီးက....
သူတို့နှစ်ယောက်မြို့ပြင်သာယာ ချောင်ကိုး ခါးသောက်ဆိုင်မှာ မြို့ပြင်သာက ခေါတွန်းတို့အုပ်စုနဲ့ ရန်ဖြစ်ကြလို့ အချုပ်ထဲ ထည့်ထားတာ
ဟိုဘက်ကလူတွေက တော့ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်မထိခိုက်ပါဘူး သူတို့ ကမူးပြီးရန် သွားလို့ဖြစ်တာ....
ကျွန်ုပ်တို့မှာ....နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အမှု ကျေအေးအောင်ဆောင်ရွက် ရတော့သည် ။ဆိုင်ကယ်ပျက် စီးမှုကိုလည်းလျော်ကြေး ပေးရလေသည် ။
ဆိုင်ကယ်ပစ္စည်းတွေနည်းနည်း ပါးပါးပျက်စီးသွားတယ် ဒါကြောင့် အုပ်ထိန်းသူတွေကိုလှမ်း ခေါ်ရတာပါပဲ....

ကိစ္စအားလုံးပြီး၍.....၂ရက်ခန့် ကြာသောအခါ....ဗိုက်ကလေး နှင့်ခေါင်မောင်တို့ကို...ခံဝန် လက်မှတ်ထိုး၍ လွှတ်လိုက်ရ တော့၏ ။
ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်တို့၏ပြောချင် သောစကား.....သိချင်သောစကား တို့ကို ရွာအပြန်လမ်းတော်လာ ဂျီပ်ပေါ်၌ခံရလေတော့သည် ။
ကဲ.....ပြောစမ်း....ခေါင်မောင်သေပြီဆိုတာရယ် မင်းက....သူတော်ခင် ဟန်ဆောင်ပြီး နေတာတွေဟာ ဘာသဘောလဲ....ပြောစမ်း...
ဗိုက်ကလေးကားခေါင်းငုံ့နေ ရာမှ...။
ဆိုင်ကယ်ရောဂါ ကြောင့်ပေါ့
ဘာ....ဆိုင်ကယ်ရောဂါ...မင်းတို့ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါကွာ....နဂိုကမှ မင်းတို့ကြောင့် ဦးနှောက်ခြောက် နေရတာ....

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်...ကြည့် လိုက်ကြပြီး...
ကဲပါ...ကျွန်တော် အစအဆုံးရှင်းပြပါမယ်
ဒီလိုပါ...ခေါကြီးနဲ့ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်စီးချင်နေတော့ခေါကြီး က...မြင်သာယာ.....အသိတစ်ယောက် ဆီက...ဆိုင်ကယ်ကော ငှါးလာတာ သူ့အဖေဝယ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး....
အဲဒီနေ့က....ငွေလှတို့အရှေ့မှာ ဆုံတော့သူက ကျွန်တော့်ကို လိုက်ခဲ့ပါဆိုပြီး ဟိုဘက်ရွာက ပွဲဝိုင်းမှာ ဖဲသွားရိုက်တယ်..
ဒီမှာစိုက်ကလေး...ဒီဆိုင်ကယ်က ငှါးစီးလာတာ....အခုကြက်ဝိုင်းမှာ မင်းနဲ့ငါပေါင်းပြီး ရိုက်လိုက်ရင် ပိုက်ဆံရမယ်ဝိုင်းကကြေးကြီး တယ်.....ရိုက်မဲ့ကောင်က အရူးတွေ....

ကျွန်တော်လည်းသူ့စကားကိုယုံ
ပြီး....ခုထားတဲ့ပိုက်ဆံလေးတွေ
ယူပြီး လိုက်သွားတာပေါ့....ဟိုလည်း
ရောက်ရော ဝိုင်းကကောင်းတယ်...
ပထမနိုင်နေပြီ....။
နောက်.....ဆက်တိုက်ရှုံးတော့ ခေါ်ကြီး
ကာမခံချင်စိတ်နဲ့...ခေါ်ကြီးက....စီးလာတဲ့
ဆိုင်ကယ်ကိုပေါင်ပြီးရိုက်တော့တယ်
အဲဒီမှာလည်းရှုံးတာပေါ့....ဒီတော့
ဆိုင်ကယ်ပြန်ရွေးဖို့ပိုက်ဆံကလည်း
မရှိ...။
ဟီးဟီး...ဘယ်လိုလုပ်
ကြမလဲ...
ကျွန်တော်လည်းကြံရာမရတော့
နောက်ဆုံးဆိုင်ကယ်ကိုလုသွားတဲ့
ပုံစံမျိုးပေါက်အောင် တောထဲမှာ
အကွက်ဆက်ရတော့တာပေါ့ဗျာ...
ဆိုင်ကယ်ဘီးရာတွေကတော့
ပဲနိုင်ပြီး ဆိုင်ကယ်ကိုသိမ်းသွား
တဲ့....ထောက်ရှာရှိုးရှာက...ချစ်ဖုံး
တို့ညာဘက်ကြီးစီးသွားတဲ့ဘီးရာ
တွေပါ...
၁၈

ကျွန်တော့်လုံချည်တစ်ထည်အပို....သူ့ပေးပြီးခေါကြီးကိုရိုက်ရခဲ့တဲ့ ပုံစံမျိုးလည်းစီစဉ်ခဲ့တာပါ.....ဒါမှလည်း ပဲနိုင်သွားတဲ့ ချစ်အုံးတို့ကို ချောက်ကျအောင် လုပ်တာပေါ့။
ဒါပေမဲ့...ချစ်အုံးက....သူတို့ဧရိတ် နဲ့သူတို့မြိုင်ဘာသာရောက်ရော...ဆိုင် ကယ်ပိုင်ရှင်တွေ့ပြီးပြဿနာ တွေတက်လို့ ဆိုင်ကယ်ပိုင်ရှင် လက်ထဲပြန်ပေးလိုက်ရပြီလေ။
ခေါကြီး အလုခံရတဲ့ပုံစံမျိုး လုပ်ရင်းနဲ့....ဟိုဘက်ရွာက.... ကိုနိုင်ကပြောတော့မှရှုပ်ကုန် တယ်ဗျာ....ခေါကြီးကိုသေတယ် ဆိုပြီး...ယုံလိုက်ကြတယ်...ဒီ နေရာမှာ ကျွန်တော်က စဉ်းစား တယ်ဗျ။

ကုန်းဘောင်ရွာက....ဦးဖိုးစွအကြားအမြင်ဆရာကြီးကိုသွားသတိရလိုက်တယ်....ငွေကိုလွယ်လွယ်လေးနဲ့ရတာကိုမြင်ဖူးထားတော့...သူ့လိုလုပ်မယ်...ဆုံးဖြတ်ပြီး....။ပုတီးစိပ်...တရားထိုင်တဲ့ပုံစံလုပ်ယူရတာပေါ့။
ခေါကြီးကလည်းဆိုင်ကယ်ပဲရှိုးတော့တောထဲမှာနိုနေရတာ....ဒီတော့ကျွန်တော်က.....ဘုရားဘေးမှာတဲထိုးပြီးညကျရင်ခေါကြီးလာအိပ်လို့ရအောင်နားလို့ရအောင်ကြိုစည်ရတာပေါ့။
အဲဒီမှာပထမဆုံးခေါကြီးကိုအသုံးချမိပြီး....နာမည်ကြီးအောင် စလိုက်တာပါပဲ....လူတွေကလည်း....ယုံတယ်လေ....ယုံအောင်လည်းလုပ်ရတာပေါ့..။
ဥပမာ....နွားပျောက်သွားတဲ့ဦးလေးမြဆို...သူ့နွားကိုနေ့လည်ကတည်းကခေါကြီးကတောထဲမှာဖွက်ထားတာ။
၂၂၀

ကျွန်တော့်ကိုလာမေးတော့ မနက်ကျရင် ရောက်နေမယ်လို့ပြော
လိုက်တာ ခေါကြီးက...နွားကြီးကိုလွှတ်ပေးတော့နွားက....သူ့ရှည်တိုင်
သူပြန်သွားတာပေါ့....ဟုတ်ဖူးလား ။
မှုပါ..
ဒါနဲ့ သေတဲ့လူကို..ပြန်ခေါ်ပြီး စကားပြောတာက....
ဒါနဲ့ခေါကြီးကိုအကောင်အထည်ဖော် ပြတာကရော ။
ဒါကတော့...ခေါကြီးမျက်နှာကို ပေါင်ဒါမှုန့်လေးရိုက်...ရှေ့ကပိတ် မြူတာစ်ခုကာထားတာပေါ့...
ဒါကလွယ်ပါတယ်....ခေါကြီးကို နောက်ကွယ်ကနေ အသံတုနဲ့ ပြောနိုင်းတာပေါ့
ကောင်းကွာ....လူတွေ ကလည်း ယုံကြပါ...

မီးသွေးမီး မှိန်မှိန်နဲ့ဆိုတော့ တကယ်ထင်နေကြတာပေါ့..... ဒဲ့ဒီနောက်ဘက်မှာတွင်းတူးထားတော့....ငြီးလည်းငြီးရော...ဒေါကြီးက....တွင်းထဲဝင်ပုန်းလိုက်တာပေါ့...။
ညက်ကတော့....ကလေိနံကကျွမ်း နေပါပြီး....မီးခိုးတွေက...
လွယ်ပါတယ်...ဇာတ်ပွဲမှသုံးတဲ့ မီးခိုးလုံးလေးတွေကို ဝယ်ပြီးလုပ်တာပေါ့....
ဒီဆို မင်းခေါင်း ပေါ်မီးခွဲနေတာ ကရော
၂၂၂
ဟဲ...ဟဲ...တရားထိုင်ပြီး....ဟန် လုပ်နေတာ....ဖယောင်းတိုင်ပြုတ်ကျပြီး အင်္ကျီကိုမီးလောင်နေတာ.... ဆရာတွတ်မြင်လို့ပေါ့...

သိပါဘူး....တန်ခိုးတွေများထွက်နေပြီလားလို့....ကဲ....ဒါဆိုမင်းတို့ ကလိန်ကကျစ်လုပ်တဲ့ငွေ ဘယ်လောက်ရသလဲ...
ဟဲ....ဟဲ....သုံးသိန်းလောက် ရနေပြီ....
ဒါဆို...ဒီငွေ တွေကော.....
ဒီကောင်ဓောကြီး မြိုင်သာယာ ချိန်းဆိုင်းမှာသွားလုပ်တာလေ... ကုန်ရောဗျာ...အဲဒီနေ့က...စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့အရက်မူးမူးနဲ့ပြီး ရန်ဖြစ်ကြတာ....ကျွန်တော်တို့ အကြံအစည်က...အဲဒီငွေနဲ့ ဆိုင်ကယ်ဝယ်နိုင်အောင်လုပ်မလို့...ခုတော့.....

ဪ......မင်းတို့ရဲ့ညက်နို
ညက်နက်တွေကတော့
အံ့ဩ....အံ့ဩ....အံ့ဩ...
တစ်ချိန်လုံး အံ့ကြိတ်ပြီးနားထောင်
နေသောသူကြီးဘစိကားတော်
လောကျိ ကြမ်းခင်းကို....ဝုန်းခနဲဆောင့်
လိုက်ပြီး။
ဦးကိန္ဒ....ဦးမယ်မပြီးဘူးဟေ့....
မင်းတို့နှစ်ယောက်ကိုထိတ်တုံး
ခတ်ရမယ်...
ရပ်သူရွာသားတွေကို ထင်ယောင်
ထင်မှားပြီးဖြစ်စေတာရယ်.....လူ
တွေဆီက....ပိုက်ဆံတွေ
ညာယူတာရယ်...
၂၂၄

နောက်ပြီး...ငါတို့တောင် သရဲခြောက်လွှတ်တာရယ် ဟော့.....အဝီး....မြန်မြန်မောင်း..ရွာရောက်တာနဲ့ အနီး......ဒီနွားကောင်ကိုထိတ်တုံးခတ်...
ဟော့.....ဦးတွတ်ပီ.....ကိုယ့် ယောက်ဖကို....ကိုယ်ဆုံးမထား ရမယ်.....နောက်နောင်ဒီလိုမျိုး ဖြစ်ရင် ခင်ဗျားပါ ထိတ်တုံး...
ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား သားသမီးမကောင်း....မိဘခေါင်း ယောက်ဖလေးမကောင်း ယောက်ဖကြီးခေါင်း ဆိုတာ.....
၂၂၆

ဒီနေ့ ကံမကောင်း
ပါလားနော်...